

SÉANCES DU JEUDI 6 MARS 1997
VERGADERINGEN VAN DONDERDAG 6 MAART 1997

MATIN**SOMMAIRE :****CONGÉ :**

Page 2545.

EXCUSÉE :

Page 2545.

PROJETS DE LOI (Discussion) :

Projet de loi relative au financement du projet T.G.V. (Évocation).

Discussion générale. — *Orateurs*: **MM. D'Hooghe**, rapporteur, **Coene, Foret, Verreycken, Boutmans, Hatry, Loones, M. Daerden**, ministre des Transports, p. 2545.Discussion et vote d'articles et des amendements. — *Orateurs*: **MM. Coene, Boutmans**, p. 2556.

Projet de loi sur la coopération internationale en ce qui concerne l'exécution de saisies et de confiscation (Évocation).

Discussion. — *Orateurs*: **MM. Goris**, rapporteur, **Loones**, p. 2562.**APRÈS-MIDI****SOMMAIRE :****EXCUSÉE :**

Page 2565.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1996-1997
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1996-1997**OCHTEND****INHOUDSOPGAVE :****VERLOF :**

Bladzijde 2545.

VERONTSCHULDIGD :

Bladzijde 2545.

WETSONTWERPEN (Bespreking) :

Wetsontwerp betreffende de financiering van het HST-project (Evocatie).

Algemene bespreking. — *Sprekers*: **de heren D'Hooghe**, rapporteur, **Coene, Foret, Verreycken, Boutmans, Hatry, Loones, de heer Daerden**, minister van Vervoer, blz. 2545.Bespreking en stemming over artikelen en de amendementen. — *Sprekers*: **de heren Coene, Boutmans**, blz. 2556.

Wetsontwerp betreffende de internationale samenwerking inzake de tenuitvoerlegging van inbeslagnemingen en verbeurdverklaringen (Evocatie).

Bespreking. — *Sprekers*: **de heren Goris**, rapporteur, **Loones**, blz. 2562.**NAMIDDAG****INHOUDSOPGAVE :****VERONTSCHULDIGD :**

Bladzijde 2565.

MESSAGES :

Page 2565.

Chambre des représentants.

COMMUNICATIONS :

Page 2566.

1. Transmission d'un arrêté royal.
2. Cour d'arbitrage.

ÉVOCATION :

Page 2566.

NON-ÉVOCATION :

Page 2566.

PÉTITION :

Page 2566.

PROPOSITIONS :

Page 2567.

Mme Delcourt-Pêtre. — Proposition de loi modifiant la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence en vue d'y insérer un complément logement.

M. Anciaux. — Proposition de résolution relative à la délocalisation et à la perte d'emplois à l'intérieur de l'Union européenne, plus particulièrement dans l'affaire Renault-Vilvorde.

PROPOSITION DE RÉOLUTION (Renvoi) :

Page 2567.

Renvoi à la commission des Affaires sociales de la proposition de résolution relative au problème de la dépendance au jeu qui est actuellement pendante à la commission des Finances et des Affaires économiques.

PROPOSITIONS (Prise en considération) :

Pages 2567 et 2583.

Mme Cantillon et consorts. — Proposition de loi modifiant la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence, en vue d'accorder une allocation de logement aux bénéficiaires d'un revenu minimal.

M. Verreycken. — Proposition de loi modifiant les articles 368 et 371 du Code pénal, relatifs à l'enlèvement des mineurs.

M. Moens et Mme Maximus. — Proposition de loi modifiant la loi du 7 juillet 1969 déterminant le cadre du personnel des cours et tribunaux du travail.

Mme Lizin et consorts. — Proposition instituant une commission d'enquête parlementaire chargée d'examiner les réseaux pédophiles en Belgique et leurs relations internationales.

M. Anciaux. — Proposition de résolution relative à la délocalisation et à la perte d'emplois à l'intérieur de l'Union européenne, plus particulièrement le cas de Renault Vilvorde.

Orateurs : **M. Anciaux, M. le président**, p. 2567.

BOODSCHAPPEN :

Bladzijde 2565.

Kamer van volksvertegenwoordigers.

MEDEDELINGEN :

Bladzijde 2566.

1. Overzending van een koninklijk besluit.
2. Arbitragehof.

EVOCATIE :

Bladzijde 2566.

NON-EVOCATIE :

Bladzijde 2566.

VERZOEKSCRIFT :

Bladzijde 2566.

VOORSTELLEN (Indiening) :

Bladzijde 2567.

Mevrouw Delcourt-Pêtre. — Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum door invoeging van een huisvestingsbijslag.

De heer Anciaux. — Voorstel van resolutie betreffende de delocalisatie en het verlies aan banen binnen de Europese Unie, meer bepaald inzake Renault-Vilvorde.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE (Verwijzing) :

Bladzijde 2567.

Verwijzing naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden van het voorstel van resolutie betreffende de gokverslavingsproblematiek dat thans bij de commissie voor de Financien en de Economische Aangelegenheden aanhangig is.

VOORSTELLEN (Inoverwegingneming) :

Bladzijden 2567 en 2583.

Mevrouw Cantillon c.s. — Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum, met het oog op toekenning van een huisvestingstoelage voor de minimuminkomens.

De heer Verreycken. — Wetsvoorstel tot wijziging van de artikelen 368 tot 371 van het Strafwetboek, betreffende de ontvoering van minderjarigen.

De heer Moens en mevrouw Maximus. — Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 7 juli 1969 tot vaststelling van de personeelsformatie van de arbeidshoven en -rechtbanken.

Mevrouw Lizin c.s. — Voorstel houdende instelling van een parlementaire commissie van onderzoek naar netwerken van pedofielen in België en hun betrekking met buitenlandse netwerken.

De heer Anciaux. — Voorstel van resolutie betreffende de delocalisatie en het verlies aan banen binnen de Europese Unie, meer bepaald inzake Renault-Vilvorde.

Spreekers : **de heer Anciaux, de voorzitter**, blz. 2567.

QUESTIONS ORALES (Discussion):

Question orale de M. Anciaux au Premier ministre sur «la fermeture de Renault-Vilvorde».

Orateurs: **M. Anciaux, M. Dehaene**, Premier ministre, p. 2567.

Question orale de Mme Milquet au Premier ministre sur «la fermeture de Renault-Vilvorde».

Orateurs: **Mme Milquet, M. Dehaene**, Premier ministre, p. 2569.

Question orale de M. Raes au Premier ministre sur «la discrimination à l'égard d'une tendance idéologique par la Commission permanente du pacte culturel».

Orateurs: **M. Raes, M. Dehaene**, Premier ministre, p. 2569.

Question orale de M. Happart au vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «les transports de fonds».

Orateurs: **M. Happart, M. Derycke**, ministre des Affaires étrangères, p. 2570.

Question orale de M. Bourgeois au ministre des Affaires étrangères sur «la vente de la résidence diplomatique belge à Hong-Kong».

Orateurs: **M. Bourgeois, M. Derycke**, ministre des Affaires étrangères, p. 2571.

Question orale de Mme Sémer au vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur sur «la différence de traitement fiscal entre les hommes et les femmes en matière d'assurances-vie individuelles».

Orateurs: **Mme Sémer, M. Maystadt**, vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur, p. 2571.

Question orale de M. Olivier au vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur sur «les taux de la T.V.A. dans le secteur de la construction».

Orateurs: **M. Olivier, M. Maystadt**, vice-Premier ministre et ministre des Finances et du Commerce extérieur, p. 2572.

Question orale de Mme Nelis-Van Liedekerke au ministre de l'Emploi et du Travail sur «la prépension à mi-temps».

Orateurs: **Mme Nelis-Van Liedekerke, M. Pinxten**, ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises, p. 2573.

Question orale de M. Goris au ministre de la Défense nationale sur «la dégradation de notre position internationale en matière de savoir-faire militaire».

Orateurs: **M. Goris, M. Pinxten**, ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises, p. 2573.

Question orale de M. Bock au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur «l'affectation de l'enveloppe de 882 millions de francs octroyées par le Conseil européen des ministres de l'Agriculture».

Orateurs: **M. Bock, M. Pinxten**, ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises, p. 2574.

Question orale de M. Hatry au ministre de la Justice sur «la légalisation des casinos en Belgique».

Orateurs: **M. Hatry, M. De Clerck**, ministre de la Justice, p. 2576.

MONDELINGE VRAGEN (Bespreking):

Mondelinge vraag van de heer Anciaux aan de eerste minister over «de sluiting van Renault-Vilvorde».

Sprekers: **de heer Anciaux, de heer Dehaene**, eerste minister, blz. 2567.

Mondelinge vraag van mevrouw Milquet aan de eerste minister over «de sluiting van Renault-Vilvorde».

Sprekers: **mevrouw Milquet, de heer Dehaene**, eerste minister, blz. 2569.

Mondelinge vraag van de heer Raes aan de eerste minister over «de discriminatie van één ideologische strekking door de Vaste Cultuurpactcommissie».

Sprekers: **de heer Raes, de heer Dehaene**, eerste minister, blz. 2569.

Mondelinge vraag van de heer Happart aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «de geldtransporten».

Sprekers: **de heer Happart, de heer Derycke**, minister van Buitenlandse Zaken, blz. 2570.

Mondelinge vraag van de heer Bourgeois aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de verkoop van de Belgische residentie in Hongkong».

Sprekers: **de heer Bourgeois, de heer Derycke**, minister van Buitenlandse Zaken, blz. 2571.

Mondelinge vraag van mevrouw Sémer aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel over «de verschillende fiscale behandeling van mannen en vrouwen inzake de individuele levensverzekeringen».

Sprekers: **mevrouw Sémer, de heer Maystadt**, vice-eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel, blz. 2571.

Mondelinge vraag van de heer Olivier aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel over «de BTW-tarieven in de bouwsector».

Sprekers: **de heer Olivier, de heer Maystadt**, vice-eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel, blz. 2572.

Mondelinge vraag van mevrouw Nelis-Van Liedekerke aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid over «het halftijds brugpensioen».

Sprekers: **mevrouw Nelis-Van Liedekerke, de heer Pinxten**, minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen, blz. 2573.

Mondelinge vraag van de heer Goris aan de minister van Landsverdediging over «de verwaarlozing van onze internationale positie inzake militaire knowhow».

Sprekers: **de heer Goris, de heer Pinxten**, minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen, blz. 2573.

Mondelinge vraag van de heer Bock aan de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over «de bestemming van de enveloppe van 882 miljoen frank, toegekend door de Europese Raad van ministers van Landbouw».

Sprekers: **de heer Bock, de heer Pinxten**, minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen, blz. 2574.

Mondelinge vraag van de heer Hatry aan de minister van Justitie over «de legalisering van de casino's in België».

Sprekers: **de heer Hatry, de heer De Clerck**, minister van Justitie, blz. 2576.

Question orale de M. Boutmans au ministre de la Justice sur «l'arrestation d'un professeur dans sa classe».

Orateurs: **M. Boutmans, M. De Clerck**, ministre de la Justice, p. 2577.

LISTE DES CANDIDATS PRÉSENTÉS PAR LA COUR DE CASSATION:

Page 2578.

NOMINATION D'UN MEMBRE SUPPLÉANT DU COLÈGE DE RECRUTEMENT DES MAGISTRATS:

Page 2578.

HOMMAGE À LA MÉMOIRE DE LOUBNA BENAÏSSA:

Orateurs: **M. le président, M. De Clerck**, ministre de la Justice, p. 2578.

PROJETS DE LOI (Votes):

Projet de loi relative au financement du projet T.G.V. (Évocation).

Votes réservés, p. 2579.

Vote sur l'ensemble, p. 2581.

Explications de vote: *Orateurs*: **MM. Coene, Boutmans, Loones**, p. 2581.

Projet de loi sur la coopération internationale en ce qui concerne l'exécution de saisies et de confiscations (Évocation), p. 2582.

ORDRE DES TRAVAUX:

Page 2582.

Mondelinge vraag van de heer Boutmans aan de minister van Justitie over «de aanhouding van een leraar in zijn klas».

Sprekers: **de heer Boutmans, de heer De Clerck**, minister van Justitie, blz. 2577.

LIJST VAN DE KANDIDATEN OVERGEZONDEN DOOR HET HOF VAN CASSATIE:

Bladzijde 2578.

BENOEMING VAN EEN PLAATSVERVANGEND LID VAN HET WERVINGSCOLLEGE DER MAGISTRATEN:

Bladzijde 2578.

ROUWBEKLAG TER NAGEDACHTENIS VAN LOUBNA BENAÏSSA:

Sprekers: **de voorzitter, de heer De Clerck**, minister van Justitie, blz. 2578.

WETSONTWERPEN (Stemmingen):

Wetsontwerp betreffende de financiering van het HST-project (Évocatie).

Aangehouden stemmingen, blz. 2579.

Stemming over het geheel, blz. 2581.

Stemverklaringen: *Sprekers*: **de heren Coene, Boutmans, Loones**, blz. 2581.

Wetsontwerp betreffende de internationale samenwerking inzake de tenuitvoerlegging van inbeslagnemingen en verbeurdverklaringen (Évocatie), blz. 2582.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Bladzijde 2582.

SÉANCE DU MATIN — OCHTENDVERGADERING

PRÉSIDENCE DE M. MOENS, VICE-PRÉSIDENT VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER MOENS, ONDERVOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 10 h 10.
De vergadering wordt geopend om 10.10 uur.

CONGÉ — VERLOF

M. Hazette, pour d'autres devoirs, demande un congé.
Verlof vraagt: de heer Hazette, wegens andere plichten.
— Ce congé est accordé.
Dit verlof wordt toegestaan.

EXCUSÉE — VERONTSCHULDIGD

Mme Mayence-Goossens, à l'étranger, demande d'excuser son absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: mevrouw Mayence-Goossens, in het buitenland.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

WETSONTWERP BETREFFENDE DE FINANCIERING VAN HET HST-PROJECT (EVOCATIE)

Algemene bespreking

Bespreking over artikelen en over de amendementen

PROJET DE LOI RELATIVE AU FINANCEMENT DU PROJET T.G.V. (ÉVOCATION)

Discussion générale

Discussion d'articles et d'amendements

De voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het wetsontwerp betreffende de financiering van het HST-project.

Nous abordons l'examen du projet de loi relative au financement du projet T.G.V.

Overeenkomstig het reglement geldt de door de commissie aangenomen tekst als basis voor de bespreking. (*Zie document nr. 1-530/4 van de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden van de Senaat. Zitting 1996-1997.*)

Conformément à notre règlement, le texte adopté par la commission servira de base à notre discussion. (*Voir document n° 1-530/4 de la commission des Finances et des Affaires économiques du Sénat. Session 1996-1997.*)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer D'Hooghe (CVP), rapporteur. — Mijnheer de voorzitter, het volledige verslag werd aan de leden toegezonden, ik zal een korte samenvatting ervan naar voren brengen.

Het wetsontwerp betreffende de financiering van het HST-project werd op 23 januari jongstleden goedgekeurd door de Kamer van volksvertegenwoordigers en aan de Senaat overgezonden. De uiterste datum voor evocatie was 29 januari en de onderzoekstermijn voor de Senaat bedroeg vijftien dagen. Het ontwerp werd op 29 januari geëvoceerd en de onderzoekstermijn, die bijgevolg op 13 februari ten einde zou lopen, werd bij beslissing van de parlementaire overlegcommissie met vijftien dagen verlengd. De commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden heeft het ontwerp besproken tijdens haar zittingen van 4, 18, 24 en 26 februari 1997.

In een inleiding gaf de minister van Vervoer volgende uitleg.

Ten eerste steunt de financieringsstructuur op een totaal bedrag van 125 miljard frank tegen de werkelijke prijs. Aangezien het investeringsprogramma werd opgesteld in frank 1994 tegen vaste prijs, komt dit bedrag, rekening houdend met het tijdschema van de stortingen tussen 1996 en 2000, overeen met een bedrag van 115 miljard Belgische frank 1994, te weten 110,91 miljard frank 1994 voor investeringen in infrastructuur en 4,24 miljard frank 1994 voor investeringen in rollend HST-materieel, te realiseren tussen 1996 en 2005. Bij het bedrag van 125 miljard frank zal de Nederlandse bijdrage voor het traject Antwerpen-Nederlandse grens worden gevoegd.

Ten tweede worden de fondsen nodig voor de HST-investeringen samengebracht in een van de NMBS gescheiden financieringsmaatschappij, de HST-Fin. Op die manier tracht men de doorzichtigheid van de financiering te waarborgen.

De financieringsbronnen zijn de volgende: *a)* de Federale Participatiemaatschappij (FPM), die voor 30 miljard eigen fondsen zal inbrengen; *b)* de NMBS, die ter waarde van 10 miljard frank onroerende goederen in het kapitaal van de HST-Fin zal inbrengen; *c)* de particuliere sector voor 10 miljard frank; *d)* de door de Europese Unie toegekende subsidies; *e)* de Nederlandse

bijdrage voor het traject Antwerpen-Nederlandse grens; f) het saldo dat zal worden gedekt door leningen bij de Europese Investeringsbank en/of andere financiële instellingen.

Die leningen worden gedekt door een staatswaarborg tot een bedrag van hoogstens 100 miljard frank. Deze waarborg zal kosteloos zijn tot een maximaal uitstaand bedrag van 75 miljard frank; boven dat bedrag zal een gewone garantiepremie verschuldigd zijn.

Ten derde zal de HST-Fin de aldus ingezamelde fondsen toevoegen aan het kapitaal van de NMBS. Dit zal gebeuren volgens een door de Ministerraad opgesteld tijdschema, dat loopt van 1996/1997 tot 2000. In ruil voor de inbreng zal de NMBS preferente aandelen zonder stemrecht uitgeven, die recht geven op een bevoorrecht dividend tot 2020. Voor de boekjaren vóór 2006 zal dit dividend 5,90 % bedragen; na 2006 zal dit dividend zijn samengesteld uit een vaste coupon van 3,98 % en een tweede dividend gelijk aan 10 % van het door de NMBS gerealiseerde zaken-cijfer bij de uitbating van de HST. Na 2021 zullen de aandelen een recht openen op hetzelfde dividend als de gewone NMBS-aandelen. Ze zullen op deze vervaldatum en naar keuze van de houder uitwisselbaar zijn tegen ondergeschikte NMBS-aandelen.

Ten vierde dekt de financieringsstructuur een programma van investeringen in infrastructuur en rollend materieel, nodig voor de realisatie van het Belgische HST-project van grens tot grens tegen het jaar 2005. Het wetsontwerp bepaalt uitdrukkelijk dat de betrokken investeringen noch opnieuw onder staatswaarborg kunnen worden gefinancierd, noch door de Staat kunnen worden gesubsidieerd.

De uitvoering van het investeringsprogramma zal worden gevolgd door middel van trimesteriële en jaarlijkse rapporten en door periodieke controles door de bevoegde overheden. Deze verslagen en controlemaatregelen zullen worden opgenomen in de bepalingen van het tweede beheerscontract en in een koninklijk besluit dat krachtens het bovengenoemde wetsontwerp zal moeten worden goedgekeurd.

Ten vijfde had de uitgewerkte formule ook tot doel de kosten te drukken en het budgettaire effect te verzachten door bijdragen van de privé-sector en inspanningen van de NMBS in de vorm van een inbreng van onroerend goed in de HST-Fin.

Ten zesde heeft de Europese Commissie in de brief van 18 december 1996 van commissaris Kinnock gezegd geen bezwaren te hebben tegen het Belgisch wetsontwerp over de financiering van het HST-project.

Tot slot maakt de goedkeuring van het ontwerp het ons land niet alleen mogelijk de aangegane internationale verbintenissen na te komen, maar vooral ook de HST van grens tot grens te verwezenlijken, zonder het financiële evenwicht van de NMBS in gevaar te brengen.

Tijdens de algemene bespreking werd er grondig gediscussieerd over een aantal elementen. Ik heb de discussiepunten in een vijftal thema's gegroepeerd.

Ten eerste uitte een lid twijfels over de cijfers en financieringswijze van de HST en de noodzaak van een leningsplafond van 100 miljard frank. Volgens deze spreker gaapt er tussen dit plafond en de effectieve behoeften, berekend tegen de huidige kostprijs, een kloof van 40 miljard. Dezelfde spreker had bovendien de indruk dat het financieringsprocédé een soort vestzakbroekzakoperatie is. Eerst moet de NMBS de financieringsmaatschappij financieren, daarna zal deze een aantal andere bronnen aanboren, om vervolgens het geheel terug naar de NMBS door te sluisen, die dan uiteindelijk zorgt voor de financiering van het HST-net. Hij vroeg de minister de noodzaak van een dergelijke constructie uit te leggen. Bovendien maakte hij een aantal opmerkingen die gebaseerd waren op het advies van de Raad van State.

In zijn antwoord wees de minister erop dat de hamvraag is waarom de financieringsmaatschappij werd opgericht. De regering kreeg af te rekenen met een omvangrijk sociaal conflict bij de NMBS. Hoewel de vakbonden niet tegen het HST-project gekant waren, verklaarden zij toch dat zij vooral bekommerd waren om het binnenlands net, waarvan investeringen en onderhoud door het HST-project niet in gevaar mochten worden gebracht. De

werkgevers legden de minister dan weer een plan voor met een financieringstekort van 50 miljard. Om dit tekort op te vangen verwezen zij in het plan naar «Europese of andere subsidies». Zij voegden eraan toe dat het vooral niet de bedoeling mocht zijn de schulden van de NMBS nog te verhogen. Uiteindelijk is de minister op zoek gegaan naar een formule om dit dubbele probleem op te lossen. Het antwoord was de HST-Fin, opgericht naast de NMBS, maar zonder dat het een moedermaatschappij of dochteronderneming van de NMBS is.

Het financieel instrument heeft maar één maatschappelijk doel: de NMBS 125 miljard frank bezorgen, zodat ze alle kosten van de HST kan dragen. Dat betekent, enerzijds, reeds gedane investeringen overnemen en, anderzijds, de NMBS van nieuwe geldmiddelen voorzien om de HST-lijnen te kunnen aanleggen, met uitzondering van de gemengde lijnen, die reeds in het investeringsplan van de NMBS zijn opgenomen. Met de door de minister voorgestelde formule kan de NMBS haar spoorlijnen aanleggen. De HST-Fin is slechts een financieel instrument; eigendom en exploitatie van de HST blijven in handen van de NMBS.

Volgens de overeenkomst zal Nederland een bedrag van 823 gulden bijdragen. Op het ogenblik heeft België van Nederland reeds een voorschot van meer dan 7 miljard frank ontvangen via SWIFT-transfers. De minister wees erop dat voor de hele financiering volgens het meest actuele en officiële schema een bedrag van 147,5 miljard frank, uitgedrukt in franken van 1994, nodig is. Dit geldt voor het net in zijn geheel, materieel niet inbegrepen. De schatting is gebaseerd op objectieve gegevens van de belangrijkste internationale deskundigen. In die optiek heeft men onder andere gekozen voor het havenwegtracé. In de onderhandelingen met Nederland over de financieringen van de meerkost van het E19-tracé heeft België naast de 823 miljoen gulden ook een extra aandeel in de verdeling van de ontvangsten gekregen, omdat elk land recht heeft op alle ontvangsten voor het traject op zijn grondgebied.

Voor de leningen zal men zich wenden tot de Europese Investeringsbank of andere financiële instellingen. Om het project de nodige zekerheid te geven, heeft de minister een staatswaarborg aangevraagd voor 100 miljard frank, die geen kosten meebrengt voor een bedrag van 75 miljard frank. Het is evenwel niet de bedoeling op die waarborg een beroep te doen, maar als de privé-sector niet meewerkt, moet een extra bedrag van tien miljard frank worden gevonden.

Aangaande de opmerkingen van de Raad van State geeft de minister toe dat hij is afgeweken van een aantal regels van het boekhoudkundig recht en van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen. Dit gebeurde echter niet toevallig. De regering is namelijk van mening dat naamloze vennootschappen van publiek recht als de NMBS en de HST-Fin niet onder het toepassingsgebied van de tweede richtlijn 77/91/EEG vallen. Het zijn entiteiten van publiek recht, waarvan de structuur, de middelen en de werkingsregels in de eerste plaats moeten kunnen worden geregeld in het openbaar belang. Het is enkel aanvullend — voor hetgeen niet specifiek in het openbaar belang is geregeld — dat wordt verwezen naar het vertrouwde model van de naamloze vennootschappen.

Een tweede reeks bedenkingen betreft de verplichte inbreng door de NMBS van onroerende goederen en de procedure van verkoop. Deze goederen worden, aldus de intervenianten, ook zo definitief afgeschreven voor het openbaar vervoer. Bovendien hadden de NMBS en de gewest- en de gemeenteverheid ongetwijfeld andere bestemmingen op het oog.

De minister zei zich bewust te zijn van de vraag naar afgedankte stations. In het kader van het nieuwe beheerscontract wil hij bereiken dat er in de toekomst geen stations, stopplaatsen of lijnen worden afgeschaft. Het komt er alleen op aan de goederen een nieuwe bestemming te geven. De minister bevestigde dat het inderdaad om een verplichte inbreng gaat. Hij beklemtoonde wel dat hij de immobiëlenmarkt niet wil verstoren. Daarom zal hij de inbreng spreiden over een periode van vijf jaar door een beroep te doen op de aankoopcomités en zo betwistingen over de prijs de minimaliseren.

Er werden nogal wat vragen gesteld over de verkoopprocedure. De minister verstreekte volgende uitleg.

De autonome overheidsbedrijven belasten het bevoegde aankoopcomité voor onroerende goederen met het verlijden van de authentieke akten tot overdracht, aanwijzing of vestiging van een onroerend zakelijk recht en met het inleiden en volgen van de procedures tot onteigening van onroerende goederen waartoe het overheidsbedrijf overeenkomstig de wet beslist.

De enige voor de NMBS overblijvende verplichting is dus dat ze aan de aankoopcomités van de administratie der Domeinen het verlijden van de authentieke akten dient toe te vertrouwen, inzonderheid wanneer ze overgaat tot de verkoop van onroerend goed waarvan ze eigenaar is. Natuurlijk belet niets haar om de aankoopcomités een ruimere opdracht toe te vertrouwen en deze te belasten, dit keer op grond van artikel 61 van de programmawet van 6 juni 1989, met het geheel van de stappen in de verkoopprocedure, zoals het zoeken van kandidaat-kopers, de schatting, de onderhandeling en het opstellen van de onderhandse akten. Het gaat echter maar over een mogelijkheid.

In de praktijk kunnen er dus twee wegen worden gevolgd bij vervreemding van onroerend goed of het vestigen van zakelijke rechten op het onroerend goed van de NMBS: hetzij de verkoop, met inbegrip van ondertekening van de onderhandse akten, door de NMBS zelf, waarna de authentieke akten worden verleden door het Aankoopcomité, hetzij het verlenen van een mandaat aan het Aankoopcomité voor het stellen van alle nodige handelingen met het oog op de vervreemding.

Ten derde ging een aantal commissieleden er niet mee akkoord dat de controle door het Rekenhof werd uitgeschakeld. De minister beweerde bereid te zijn tot een debat over de controle op overheidsbedrijven die momenteel een ander statuut hebben, en over de wet van 1954 betreffende de controle op de overheidsinstellingen, maar in geen geval mag met HST-Fin een precedent worden gecreëerd voor de interventie van het Rekenhof.

Ten vierde, een spreker verwees naar de vroegere engagementen van de opeenvolgende regeringen inzake de kostprijs en de financiering van het project. Volgens hem zullen de vooropgestelde cijfers ook nu niet worden gehaald. Hij bekritiseerde ook de uitgesproken lage rentabiliteit, 9%, van het investeringsproject. Volgens de minister is het meest actuele en officiële schema gebaseerd op een bedrag van 147,5 miljard frank 1994. Hij beklemtoonde dat sommige stukken minder rendabel zullen zijn, maar dat het HST-project in zijn totaliteit moet worden beoordeeld.

Ten slotte waren er ook bedenkingen omtrent het probleem van de regeling van het dividend. Het ontwerp bepaalt dat een deel zal worden betaald op basis van de omzet van de HST en niet op basis van de reële winst. De minister verklaarde dat de verwijzing naar het omzetcijfer als berekeningsbasis voor de dividenden inderdaad nogal vreemd is. Hij onderstreepte evenwel dat deze regeling tot doel heeft alle schuldeisers tegen 2020 te betalen en een intellectuele en financiële eerlijkheid aan de dag te leggen, nodig om dit project zekerheid te bieden.

Na de algemene bespreking werden op het wetsontwerp verschillende amendementen ingediend. Ik zal ze heel kort aanhalen en bundelen.

De heer Coene diende amendementen in om een nieuwe HST-vennootschap op te richten, helemaal gescheiden van de NMBS, die tot doel zou hebben de HST-infrastructuur te financieren en te exploiteren, waarbij de nieuwe vennootschap de enige verantwoordelijke zou zijn voor het HST-net. Ook voorzag hij in de controle door het Rekenhof en de spreker uitte zijn bezorgdheid voor een rationeel en doorzichtig beheer. De minister stelde dat de algemene filosofie van dit omvangrijk amendement totaal verschilt van het voorgelegde ontwerp. In een ander, overigens ook verworpen amendement, stelde de heer Coene voor om het leningsplafond vast te stellen op 50 miljard frank.

De heer Boutmans diende een amendement in om het bedrag van 125 miljard voorlopig niet vast te leggen en eerder te beschouwen als een maximumbedrag. In andere amendementen stelde hij voor de regeling voor het dividend te wijzigen, de verkoop van onroerend goed door de NMBS te koppelen aan een akkoord van de gewesten en het Parlement voorafgaandelijk te informeren. Ook zou, volgens de heer Boutmans, het beheersprotocol specifieke voorwaarden moeten bepalen voor de verkoop van onroerend goed. Hij diende eveneens amendementen in die de controlemogelijkheden op de HST-Fin zouden uitbreiden.

Ook de heer Hatry diende een amendement in met betrekking tot de controle. Verder stelde de heer Hatry voor de mogelijkheid te schrappen dat de NMBS de middelen van HST-Fin tijdelijk voor andere doelstellingen kan aanwenden in afwachting dat de bedoelde investeringsuitgaven werkelijk worden betaald. Hij deed ook voorstellen omtrent de invoering van een analytische boekhouding voor de HST-Fin.

Alle amendementen werden verworpen, behalve subamendement 19 van de heren Hatry en Foret en ook de Senaat, naast de Kamer, het jaarverslag te bezorgen, enkele absurde tekstcorrecties.

Op voorstel van de heer Boutmans stemde de minister wel in met een onbezoldigde deelname van de bestuurders aan de raad van bestuur van de HST-Fin.

Het wetsontwerp in zijn geheel werd goedgekeurd met acht stemmen tegen twee.

Mijnheer de voorzitter, tot zo ver een synthese van een verslag van 40 à 50 bladzijden. Het is onmogelijk om tot in de kleinste details alles naar voor te brengen. Dan zou ik het verslag moeten aflezen en ik denk niet dat dit de bedoeling is. (*Applaus.*)

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Coene.

De heer Coene (VLD). — Mijnheer de voorzitter, ik wens eerst de rapporteur te danken voor het uitvoerige en genuanceerde verslag van de discussie in de commissie.

De discussie omtrent het HST-project is in België al een tijd aan de gang. Het debat omtrent de wenselijkheid van een HST-trein op Belgisch grondgebied dateert reeds van de jaren 80. Reeds kort na het begin van de exploitatie van de hogesnelheidslijn Parijs-Lyon in 1981 werd de idee ontwikkeld om deze manier van reizen ook aan te wenden op de as Parijs-Brussel-Keulen. Op 18 juli 1983 richtten de ministers van Vervoer van de betrokken landen een driedledige werkgroep op om deze optie te onderzoeken. Op basis van de resultaten van hun onderzoek werden nog verscheidene bijkomende studies uitgevoerd totdat ten slotte een project werd uitgewerkt dat zelfs Amsterdam en Frankfurt aansloot op het HST-net.

Dat resulteerde op 21 november 1989 in een overeenkomst in Den Haag tussen de ministers van Vervoer van België, de toenmalige Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Nederland en het Verenigd Koninkrijk om zo spoedig mogelijk spoorverbindingen voor hogesnelheidstreinen aan te leggen tussen Parijs, Brussel, Frankfurt, Keulen, Amsterdam en Londen. In uitvoering van deze doelstelling werd dan ook een tijdschema vastgelegd voor het uitbouwen van de noodzakelijke infrastructuur, het bepalen van de omvang van het park van rollend materieel en de mogelijke Europese financieringstegemoetkomingen. In de betrokken Staten werden daarop verschillende studies aangevat inzake de rentabiliteit van de hogesnelheidslijn op het eigen grondgebied, mogelijke tracés en daaraan verbonden financieringsscenario's.

Ook in ons land werd over al die punten oeverloos gediscussieerd op de verschillende bestuursniveaus. Het federale Parlement debatteerde over de wenselijkheid van het project, over de rentabiliteit, de tracés, de kostprijs en dergelijke meer. Op gewestelijk niveau werden interpellaties gehouden en vragen gesteld over de verschillende tracés. Op lokaal niveau werden heel wat acties en betogingen georganiseerd pro en contra één of ander tracé. Kortom, op ieder niveau heeft een ieder die van dicht of ver bij de hogesnelheidstrein in België betrokken was, op één of andere manier de gelegenheid te baat genomen om zijn mening en visie te ventileren.

Het voorlopig laatste, maar daarom niet minst belangrijke debat in het federale Parlement handelt nu over de financiering van het gehele project. Het is trouwens niet de eerste keer dat de naakte cijfers van het project onderwerp van discussie zijn. Zowel in een ver verleden als in de recente beleidsbrief van de minister hebben wij kennis kunnen nemen van de standpunten van de regering en de verschillende Parlementsfractionen. Tot nu toe ging het daarbij echter meestal over vrij abstracte beschouwingen. De meest belangrijke elementen van het dossier bevonden zich immers nog in een embryonale toestand. Vandaag kunnen wij een debat voeren over een uitgewerkt financieringssysteem, waarvan

wij de grote lijnen al hebben vernomen in de pers en in antwoorden op vragen in het Parlement. De concrete tekstuele invulling, die tot nu toe ontbrak, maar die wij nu krijgen, biedt ons de kans om meer precies te zien waar de regering naartoe wil met de financiering van het HST-project.

Tot onze spijt moeten wij vaststellen dat de regering in deze zaak gekozen heeft voor een concept dat de onduidelijkheid en de onoverzichtelijkheid van het gehele HST-project in de hand werkt, zowel inzake de financiering als inzake de exploitatie. Uit de discussies in de commissie is immers gebleken dat de regering niet heeft geopteerd voor een rationele aanpak, die zocht naar de grootst mogelijke efficiëntie, de grootst mogelijke doorzichtigheid en de grootst mogelijke efficiëntie op het terrein. Haar aanpak bleek integendeel gebaseerd op louter politieke motieven. Zij wou per se een instelling waar de centralisatie van HST- en binnenlandse lijnen kon worden gevolgd. Al de rest moest daarvoor wijken en de moeilijkheden die uit deze politieke oplossing volgden, moesten er maar worden bijgenomen. De regering en de minister hebben daarmee naar ons gevoelen bewezen dat zij de tekenen des tijds nog altijd niet hebben begrepen. Die vragen immers naar een cultuur waarin rationaliteit en efficiëntie op de eerste plaats staan bij het nemen van de beslissingen.

Een dergelijk miljardenproject vereist nochtans een transparant en overzichtelijk financieringssysteem, zodat de belastingbetaler kan zien wat er met zijn zuur verdiende centen wordt aangevangen. Het nut van de HST voor de dagelijkse treinreiziger is sowieso erg marginaal, zodat de nood aan een HST slechts door weinigen wordt aangevoeld. Des te meer mag men verwachten dat men heel duidelijk zou maken wat het juiste kostenplaatje van het project is, wie ervoor moet opdraaien en welke effecten het project heeft op de gewone lijnen.

Een constructie waarbij een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen de HST en de gewone lijnen zowel op het vlak van de financiering als op het vlak van de exploitatie, is omwille van de transparantie en de efficiëntie te verkiezen boven een systeem waarin beiden permanent door elkaar blijven lopen en ook in de tijd in elkaar overvloeien. De transparantie van het financieringssysteem in dit dossier moet zeer groot zijn om te vermijden dat de onvrede van de burger met het miljardenproject in de hand wordt gewerkt. Dit zou trouwens niet alleen voor dit project moeten gelden; het moet een algemene regel zijn. Als een project aanleiding geeft tot armoede bij de burger is de nood aan transparantie echter des te belangrijker.

Op het ogenblik is de NMBS als overheidsbedrijf een vrij ondoorzichtige monoliet, een kluwen van vennootschappen en filialen, die elk instaan voor één enkel onderdeel van het spoorverkeer. Elke poging om dit geheel te doorgronden is gedoemd om te mislukken omdat het een onbegonnen werk is. Het toevoegen van nog een onduidelijk systeem zou derhalve getuigen van slecht beheer.

Hoe logisch deze manier van denken ook moge zijn, voor de minister en de regering blijft zij dode letter. Het financieringssysteem dat de regering vandaag voorstelt, is bijzonder complex. Het is een geheel waarin wordt gegoed met preferente aandelen van de NMBS, met dividenden van nieuw op te richten vennootschappen, met participaties allerhande in verscheidene richtingen, met gegarandeerde minimum intrestvoeten die niet gebaseerd zijn op winst maar op omzet, kortom een geheel waarvan de man in de straat zich afvraagt waartoe het allemaal dient. Deze constructie is bij een nadere beschouwing een zeer omslachtige manier om de NMBS aan financiële middelen te helpen. Door de NMBS eveneens de mogelijkheid te bieden zelf deel te nemen in het kapitaal van HST-Fin, participeert de NMBS in feite in zichzelf. Dit illustreert overduidelijk dat er een procedure is opgezet waarbij alle principes van een transparant en rationaal beheer overboord worden gegooid.

Dit komt nog meer tot uiting in de redactie van bepaalde cruciale artikelen. Zo wordt in de artikelen 5 en 11 bepaald dat de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen niet van toepassing zijn op de HST-Fin. Evenmin is voorzien in een controle door het Rekenhof. Het argument van de minister dat er een precedent wordt geschapen voor de filialen van de NMBS, raakt volgens ons kant noch wal. HST-Fin is immers geen filiaal van de NMBS; men kan dus moeilijk van een precedent in de één

of andere richting spreken. Men moet zich wel afvragen welk belang in deze materie primeert, dat van de filialen of dat van de belastingbetaler. De minister beweert dat hij geen precedent wil creëren, maar door geen controle van het Rekenhof voorop te stellen, creëert hij het precedent dat overheidsbedrijven met het geld van de belastingbetaler kunnen functioneren zonder controle van het Rekenhof. Dit is een slecht precedent. Wij vinden het onaanvaardbaar dat in een dergelijk project geen controle door het Rekenhof wordt vooropgesteld. Alle argumenten over de filialen van de NMBS doen niet terzake want het is niet het belang van de filialen, maar het belang van de belastingbetaler dat moet primeeren. Het gaat immers om een bedrag van 125 miljard waarvoor de overheid zich garant stelt.

De minister wijkt ook af van de wetgeving op de handelsvennootschappen. Hiermee bewijst hij dat het niet om een-privé-aangelegenheid gaat, maar een aangelegenheid met een publiek karakter. Hij moet dus a fortiori tot de conclusie komen dat een publieke controle door het Rekenhof op het gebruik van de financiële middelen noodzakelijk is.

Een tweede voorbeeld van gebrek aan transparantie betreft artikel 3, paragraaf 2, waarin de mogelijkheid wordt geopend dat de NMBS de financiële middelen die uit deze constructie zullen voortvloeien, voor een ander doel kan aanwenden in afwachting van de effectieve betaling van de investeringsuitgave voor de HST.

Ik vraag mij af hoe dit kan worden verantwoord in het licht van de toepassing van de beginselen van goed openbaar bestuur en goed beheer. In feite komt het erop neer dat de minister de tegenstanders van de HST omkoopt door hen toe te laten gedurende een aantal jaren de tekorten op de binnenlandse lijnen te camoufleren met het geld van de HST dat hiervoor intussen kan worden aangewend. Het werkelijk tekort zal vier of vijf jaar later weliswaar duidelijk worden, maar dat zal de minister een zorg zijn. Op dat ogenblik zullen wij met het probleem worden geconfronteerd en de overheid zal verplicht zijn de rekening te betalen.

Wij staan niet alleen met onze kritiek. Ook de Raad van State heeft deze manier van werken onverbiddelek de grond ingeboord. Overigens, met overschot van gelijk. Het gaat hier immers om een project dat overwegend met belastinggeld wordt gefinancierd, wat de directeur-generaal van de NMBS in de media ook moge beweren. De inbreng van 10 miljard frank door privé-investeerdere, noch de inbreng van de Nederlandse regering en de inbreng van de Europese Unie kunnen het geheel een privé-karakter geven. Het grootste deel van het project moet worden gefinancierd door leningen. Het is nochtans duidelijk dat HST-Fin er op geen enkele wijze in zou slagen die sommen tegen interessante voorwaarden te ontlenen zonder de waarborg van de overheid. Het gaat dus wel degelijk om belastinggeld en de belastingbetaler zal uiteindelijk moeten opdraaien voor deze rekening. Misschien is dit pas over twintig jaar, maar als de zaken niet lopen zoals verwacht, is de belastingbetaler hoe dan ook het slachtoffer.

Door een dergelijk ontwijkingsmechanisme te steunen, heeft de Europese Commissie zichzelf geen dienst bewezen. Zij brengt eens te meer haar geloofwaardigheid in het gedrang, nadat zij vroeger reeds ontwijkingsmechanismen steunde voor de voorwaarden van de Maastricht-criteria in de verschillende landen. Het omzeilen van allerlei regels om de indruk te geven dat alles in orde is, zal bij het publiek het vertrouwen in de toekomst van Europa zeker niet ten goede komen.

Dat het dus wel degelijk gaat om een overheidsproject, gefinancierd met geld van de belastingbetaler, impliceert dat de grootst mogelijke transparantie en controle vereist zijn. Volgens ons, en ook volgens de Raad van State, is aan deze voorwaarden niet voldaan. Nog meer tekenend voor de manier van denken van de regering, is het gemak waarmee zij, zonder fundamentele argumenten naar voren te brengen, de bezwaren van de Raad van State van tafel veegt.

In het advies van de Raad van State wordt gesproken over «afwijkingen die onaanvaardbaar zijn». Dit is toch geen vormelijk, maar wel degelijk een fundamenteel bezwaar ten aanzien van de onderhavige tekst. Deze krachtige uitspraak kon de regering er blijkbaar niet toe aanzetten het voorontwerp aan te passen zodat

de tekst door de Raad van State zou kunnen worden aanvaard. Dit geeft toch wel stof tot nadenken over de manier van werken van deze regering.

Wat de bedragen betreft, hebben wij in de commissie onze twijfel uitgesproken over de interne coherentie van de diverse cijfers. Ik zal daar echter niet op terugkomen. Ik wil enkel benadrukken dat de leningscapaciteit die in dit wetsontwerp wordt gevraagd, veel te groot is. Het is duidelijk dat de regering met een leningscapaciteit van 125 miljard een reserve heeft van ongeveer 25 miljard, wat naar mijn gevoelens overbodig is en de betrokkenen eerder zal aansporen om de leningscapaciteit tegen het einde van de periode helemaal te benutten. Het inbouwen van een dergelijke reserve spoort niet aan tot discipline en tot het onderzoeken van alternatieven.

Omwille van deze op- en aanmerkingen heeft de VLD tijdens de bespreking in de commissie gekozen voor het ontwerpen van een alternatief financieringssysteem, via amendering van de voorgestelde tekst. Zoals de rapporteur heeft meegedeeld, werd ons alternatief niet aanvaard. Vandaar dat wij dit amendement in plenaire vergadering opnieuw indienen.

Ik wil van deze gelegenheid dan ook gebruik maken om ons alternatief toe te lichten en te wijzen op de verschillen met het ontwerp van de regering.

Ik wil allereerst onderstrepen dat de keuze voor dit ingrijpend amendement niet werd ingegeven door partijpolitieke motieven, noch door de intentie kortzichtige welles-nietes-spelletjes te spelen met de meerderheid. Dit amendement vindt zijn oorsprong in onze zorg voor een rationeel en doorzichtig beheer.

Daarom hebben wij een alternatief voorgesteld dat alleen betrekking heeft op de grote krachtlijnen van het systeem en voor de regering de mogelijkheid openlaat om zelf, bij koninklijk besluit, in de concrete verwezenlijking ervan te voorzien.

Het is ons dus duidelijk niet te doen om een typisch oppositiespeltje. Wij wensen een constructieve dialoog tot stand te brengen, met het doel een systeem uit te werken dat op het vlak van rationaliteit en doorzichtigheid veel performanter is dan het systeem van de regering.

Om te beginnen, moet het doel van dit ontwerp ons duidelijk voor ogen staan. Het gaat hier namelijk om het verzamelen van financieringsmiddelen voor de investeringen nodig voor de uitbouw van de HST-infrastructuur en voor de exploitatie van het HST-net.

In het voorliggend ontwerp wordt deze taak overgelaten aan de NMBS, met alle door mij reeds aangehaalde gevolgen van dien. Vandaar ons voorstel tot oprichting van een vennootschap naast de NMBS. Deze vennootschap, HST-Fin — of hoe men deze ook noemt — zou verantwoordelijk zijn voor de financiering van de HST-infrastructuur en voor de exploitatie van het HST-net. De NMBS zou verantwoordelijk zijn voor de investeringen voor het binnenlands net en voor de exploitatie van dat net.

Op die manier worden conflicten voorkomen, onder meer inzake het vastleggen van prioriteiten voor het binnenlands en het buitenlands net en zal men een duidelijk inzicht hebben in de kostprijs en de rendabiliteit van elk net. Ook een vermenging van de financiële middelen wordt aldus uitgesloten.

Het kapitaal van de vennootschap die zal instaan voor de HST kan, naar analogie met het voorliggend ontwerp, worden gevormd door een inbreng van de federale participatiemaatschappij, van de NMBS, van privé-investeerdere, een inbreng van Nederland en een inbreng van het Europese niveau.

In plaats van deze middelen via een aandelenstructuur naar de NMBS te laten terugvloeiën, dienen zij in eigen beheer te worden behouden om de investeringen te financieren.

Deze vennootschap kan de vorm aannemen van een naamloze vennootschap, waarop alle bepalingen van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen van toepassing zijn met een controlemogelijkheid door het Rekenhof.

De voordelen van deze constructie zijn legio.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1996-1997
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1996-1997

Er ontstaat ten eerste een duidelijke situatie. De NMBS blijft verantwoordelijk voor het binnenlands treinverkeer en de nieuwe maatschappij zal instaan voor het HST-net.

Ten tweede stelt dit de NMBS in staat zich te richten op de echte uitdagingen inzake mobiliteit, namelijk het verbeteren van het aanbod voor de verplaatsingen per spoor voor de dagdagelijkse pendelbewegingen in eigen land.

Ten derde, betekent dit een aanzuivering van de financiële situatie van de NMBS. Er moeten geen nieuwe leningen worden aangegaan, er moeten geen bijkomende middelen worden gezocht. Er moeten onder meer ook geen bouwvergunningen worden aangevraagd voor de tracés. Als aandeelhouder van de nieuwe vennootschap kan de NMBS bovendien profiteren van de exploitatiewinsten.

Ten vierde ontstaat er, door de oprichting van een afzonderlijke maatschappij voor de uitbouw van de infrastructuur van de HST en voor de exploitatie van het HST-net, een mogelijkheid om op termijn ook buitenlandse spoorwegmaatschappijen te laten participeren. Zo kan deze vennootschap uitgroeien tot een Europese maatschappij voor exploitatie van het HST-net. Met de huidige regeling is dit geenszins mogelijk.

Een vijfde voordeel is dat de Europese regels inzake liberalisering van het spoorverkeer niet in het gedrang komen omdat de maatschappij bij de exploitatie de toegang tot het net moet openhouden voor alle mogelijke operatoren.

Ten zesde wordt tegemoetgekomen aan alle bezwaren van de Raad van State. Het is niet meer noodzakelijk om allerlei afwijkingen te introduceren om het systeem te kunnen blijven behouden.

Een zevende en laatste voordeel is dat er van overheidswege geen extra middelen dienen gegenereerd te worden voor een internationaal net van spoorverbindingen waar de dagelijkse treingebruiker geenszins mee gebaat is. De NMBS zou zich meer kunnen concentreren op deze treingebruiker en zijn problemen.

Dit zijn de krachtlijnen van een alternatief dat is ingegeven door de zorg voor een rationeel beheer van overheidsmiddelen en infrastructuur. Het is tevens een voorstel aan de regering om deze problematiek op een andere manier aan te pakken zodat op politiek vlak niemand tegen de borst wordt gestoten. Ons voorstel is, op het vlak van goed beheer en transparant beleid, ook superieur ten opzichte van het voorliggende ontwerp.

Het zou in de huidige maatschappelijke context, in het licht van de roep de burger voor een nieuwe politieke cultuur en in het licht van de intentie van alle democratische partijen om aan deze roep tegemoet te komen, van groot politiek en rationeel fatsoen getuigen dit voorstel op een ernstige manier in overweging te nemen, los van politieke overwegingen. De belastingbetaler heeft er recht op te weten wat er met zijn geld gebeurt. Zoals ik al heb onderstreept, gaat het hier om minimum 125 miljard. Indien daar de reserves worden bijgeteld, komt men zelfs op 165 miljard. Ik vind het dan ook niet meer dan normaal dat wij proberen een klaar, transparant, en controleerbaar geheel op te zetten. Het ontwerp dat de minister ons voorlegt, beantwoordt geenszins aan deze criteria. De VLD zal zich daar bijgevolg tegen verzetten. Wij hopen dat wij met ons alternatief voorstel een constructieve dialoog op gang kunnen brengen waarbij toch nog kan worden onderzocht of dit project niet voor verbetering vatbaar is. (*Applaus.*)

M. le président. — La parole est à M. Foret.

M. Foret (PRL-FDF). — Monsieur le président, il s'en est fallu de peu qu'aujourd'hui, à cette tribune, parlant au nom du groupe PRL-FDF, je n'apporte un soutien franc et massif au projet de constitution de la Financière T.G.V. Hélas, certaines incertitudes qui pèsent sur le mécanisme de financement et que les travaux en commission n'ont pas suffisamment levés, ont contraint mon groupe à voter contre ce projet en commission.

Sans entrer dans le détail des dispositions prévues dans le projet — un autre membre de mon groupe, M. Hatry, le fera ultérieurement —, je voudrais, en ce qui me concerne, participer à ce débat pour vous faire part de mon sentiment mitigé, empreint à la fois de satisfactions, de critiques et de suggestions.

J'éprouve tout d'abord un réel sentiment de satisfaction, que je ne tiens nullement à dissimuler ou à teinter de considérations ou d'amertumes partisans. Après d'interminables discussions à tous les niveaux de pouvoirs, le financement du projet T.G.V. cesse de s'apparenter à l'Arlésienne pour entrer dans le domaine des réalisations concrètes. Il était temps ! Il y a quelques jours, vous nous avez dit à Liège que l'on vous avait demandé d'être ministre uniquement pour faire en sorte que le T.G.V. passe par cette ville. L'avenir nous le dira mais, sur ce point, je peux déjà dire qu'un travail a été effectivement accompli.

D'une part, notre pays a un intérêt évident à s'inscrire tout entier et en bonne place dans le réseau européen ferroviaire à grande vitesse. Le rôle de plaque tournante en matière de communication est un des éléments hautement attractifs dont jouit la Belgique par rapport à ses partenaires européens. Cette position se devait d'être valorisée en permettant au plus tôt l'implantation sur le territoire de lignes qui soient les plus rapides possibles et les plus conformes aux exigences techniques du T.G.V. dont le réseau, en s'internationalisant, devient par excellence l'outil de rapprochement des populations européennes. C'est déjà, en soi, un motif de grande satisfaction.

D'autre part, la concrétisation du système de financement envisagé par le projet mettra un terme à cette situation absurde qui veut que la S.N.C.B. ait déjà, à ce jour, réalisé elle-même pour plus de 35 milliards d'investissements en infrastructures T.G.V. — investissements souvent réalisés par recours à l'emprunt, avant que les autorités responsables ne s'accordent sur un véritable projet de financement. La clarté devait être faite, et je crois que ce projet devrait y contribuer.

Satisfaction donc, monsieur le ministre, et accord de mon groupe en ce qui concerne l'objectif de mener à bonne fin le projet T.G.V., et ce notamment, par l'élaboration d'un système spécifique de financement.

Cela dit, notre vote négatif témoigne d'une certaine réticence qui porte à la fois sur le contrôle exercé sur le mécanisme de financement et sur la structure même de ce financement. Dans ces domaines, quelques inquiétudes subsistent qui ne sont pas de nature à me rassurer.

Parlons d'abord du contrôle.

Autant nous restons attachés à l'utilité d'une telle forme de financement alternatif d'un grand projet d'intégration européenne, autant nous restons fidèles à notre responsabilité de mandataires publics qui nous conduit à contrôler le bon usage des deniers du contribuable.

Que prévoit le montage financier tel qu'il a été élaboré ? Il repose, primo, sur un apport de la S.N.C.B. de 10 milliards en immeubles et gares désaffectées; secundo, sur un apport de 10 milliards provenant de la «consolidation stratégique de Belgacom», versées par la Société fédérale de participations; tertio, sur l'intervention de l'État pour garantir, à hauteur de 100 milliards, les sommes empruntées par la Financière T.G.V.

Compte tenu de cette structure d'investissement, vous admettez avec moi, monsieur le ministre, qu'il s'agit bien d'argent public.

La Financière T.G.V. sera donc tributaire de moyens publics pour la majeure partie de son existence et de son fonctionnement. Sur la base de cette constatation, il apparaissait logique qu'un contrôle réel et efficace des opérations financières soit exercé par l'intermédiaire d'un organe approprié, en l'occurrence, la Cour des comptes. Or, nulle part dans votre projet, il n'est prévu de droit de regard de la Cour des comptes. Mon groupe a déposé des amendements en ce sens, et je déplore qu'ils aient été rejetés par la majorité.

Nous ne désespérons pas de voir le bon sens revenir au sein de cette assemblée et, plus particulièrement, de la majorité. Nous avons à nouveau déposé ces amendements et espérons que lors des votes, en séance plénière, il se trouvera un certain nombre de membres pour nous suivre.

Je déplore d'autant plus cet état de fait que la tendance est, actuellement, de recourir de plus en plus à des institutions dont le statut se situe à la frontière entre le droit public et le droit privé. Ces institutions *sui generis* ne ressortissent généralement pas de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public. Il y a là un manque juridique évident qu'à mon sens, il s'impose de combler en place une formule spécifique de contrôle. Je regrette que celle-ci nous ait été refusée.

Quant à la structure même du financement de la Financière T.G.V., à mes yeux, trois hypothèques pèsent dès à présent sur le projet.

Une première hypothèque réside dans l'apport du secteur privé et dans les incertitudes qui l'entourent. Le secteur privé est donc invité à acquérir des actions sans droit de vote, actions dites subordonnées, et assorties d'un intérêt de 3,9 % après une période transitoire qui prendra fin en 2006.

Ce rendement sera-t-il considéré comme suffisant par les investisseurs privés ?

En ce qui me concerne, je n'ai pas la certitude que le marché répondra à cet appel d'offre. Il est dommage que le gouvernement tente de jeter de la poudre aux yeux, afin de dissimuler une réalité nettement moins alléchante. En outre, il faut convenir que la formule de rémunération du capital privé mise au point est assez originale dans la mesure où le dividende sera toujours, après la période transitoire se terminant en 2006, déterminé pour partie par référence au chiffre d'affaires réalisé par la S.N.C.B. dans l'exploitation du T.G.V. Habituellement, et plus généralement, le dividende me semble plutôt lié au bénéfice et non au chiffre d'affaires. Mais il s'agit là d'un des aspects qui contribuent à déterminer, ainsi que je l'ai déjà dit précédemment, le caractère *sui generis* du mécanisme mis en place.

Vous y voyez là un intérêt, monsieur le ministre. Selon moi, cela représente plutôt une raison d'incertitude, voire d'inquiétude.

Je me dois également de dénoncer le miroir aux alouettes que constitue ce projet à bien des égards. Les apports des investissements privés seront rémunérés par un taux fixe, même en l'absence de bénéfices. Voilà qui ressemble bien aux intérêts d'un prêt. Encore une fois, on le voit, vous avez voulu faire dans l'original et l'inédit. Ce faisant, vous n'avez toutefois pas levé le doute sur le risque de «requalification» de ces «pseudo dividendes» par l'administration fiscale. À cet égard, le simple fait de mentionner dans l'exposé des motifs du projet que «le traitement fiscal de ces dividendes est celui prévu aux articles 21, 1°, et 202, 3°, du Code des impôts 1992» apparaît comme insuffisant dans la mesure où le texte même du présent projet de loi ne contient aucune confirmation expresse en la matière.

Nous entendrons tout à l'heure vos réponses sur ce point, monsieur le ministre.

Une deuxième hypothèque porte sur l'apport de la S.N.C.B. La participation de la S.N.C.B. à la Financière T.G.V. est envisagée à concurrence de 10 milliards et consiste en un apport en nature, sous forme de biens immobiliers. On vise ici les terrains ou bâtiments inutilisés, les gares désaffectées dont le produit de la vente devrait profiter à la Financière T.G.V.

Vous n'ignorez pas, monsieur le ministre, que bon nombre de ces bâtiments ont retrouvé une nouvelle vie grâce à des communes ou à des mouvements associatifs qui les ont pris en location pour les affecter à des activités de développement socio-culturel. Il est donc à craindre que les communes voient d'un mauvais œil la vente «forcée» de bâtiments impliqués dans leur politique socio-culturelle. La question sera également de savoir ce qui se passera si le marché ne répond pas aux espérances des auteurs du projet. Mon inquiétude me semble de plus en plus fondée, dans la mesure où à ce jour, malgré de nombreuses demandes vous ne nous avez pas encore communiqué la liste des installations que la S.N.C.B. est prête à céder. Cette voie, peut-être séduisante, permettrait de dégager un montant de 10 milliards mais, en réalité, il apparaît très difficile de rendre cette somme disponible.

Une troisième hypothèque réside enfin dans la disposition permettant à la S.N.C.B. d'utiliser provisoirement des fonds à une autre fin que celle à laquelle ils sont normalement destinés, c'est-à-dire l'installation du T.G.V. Ce principe est contraire à l'objectif

même de la Financière T.G.V. qui consiste à valoriser au mieux les capitaux collectés en vue de l'achèvement du réseau T.G.V. en Belgique. En utilisant ces fonds, même partiellement, à d'autres fins, on risque de compromettre la réalisation intégrale du réseau ferroviaire à grande vitesse. Ici encore, il est déplorable qu'aucun contrôle spécifique n'ait été prévu pour empêcher l'utilisation abusive de cette possibilité.

Quant à la crainte que le gouvernement brandisse désormais cette possibilité offerte à la S.N.C.B. en vue de réduire ses propres subventions à cette société, je ne la cite que pour mémoire, même si nous savons que de longues et coupables pratiques révèlent de regrettables précédents.

En résumé monsieur le ministre, je crains que les perspectives que vous donnez à la Financière T.G.V. soient comme de nombreux autres grands projets du passé lesquels n'étaient finalement que des éléphants blancs, des mirages. Compte tenu des hypothèses qui pèsent sur la structure de financement et du sort des décisions d'investissements prises dans le passé, il paraît peu probable que le projet soit réalisé tel qu'il est projeté.

Je terminerai par une dernière considération que j'émettrai plus particulièrement en ma qualité de sénateur de communauté. En effet, je n'oublie pas que la réalisation du projet T.G.V. a des implications économiques régionales très importantes, qu'il s'agisse du nord, du sud ou du centre de notre pays. En tant qu'élu régional wallon, et plus particulièrement liégeois, je suis profondément attaché à la nécessité de réaliser le projet T.G.V. dans son ensemble, c'est-à-dire de frontière à frontière, en ce compris la branche Est vers Liège et l'Allemagne. Même si je me réjouis de l'arrivée des premières rames, sur site propre, à Liège, dans des délais que j'espère assez brefs, j'estime que cette ville ne doit être ni un terminus ni un cul-de-sac, mais bien une étape pour tous les Européens qui se rendent en Allemagne ou dans les pays de l'Est. L'intérêt pour la Wallonie de s'intégrer à ce réseau par l'arrêt du T.G.V. à Liège est évident et cet arrêt constitue parmi d'autres du renouveau économique de toute la région. Nos amis flamands partagent la même position en ce qui concerne les autres branches du T.G.V. du pays.

Le T.G.V. est certainement l'avenir du rail en Belgique, mais il importe de bien comprendre cet avenir et de l'envisager non seulement sur le plan international mais également sur celui des relations intra-belges. Sans négliger le fait de rendre un service évident aux Français ou aux autres Européens qui se rendent en Allemagne en traversant la Belgique, le T.G.V. doit également s'insérer dans une optique de rapprochement entre Liège et Bruxelles. Les arrêts du T.G.V. à Liège se justifieront d'autant plus que les Liégeois seront incités à l'utiliser eux-mêmes en régime intérieur. De là, et je tiens à le réaffirmer, la nécessité d'un parcours direct T.G.V. entre la gare des Guillemins et la gare de Bruxelles-Nord, laquelle est la destination normale des Liégeois se rendant à Bruxelles.

Si cet arrêt à Bruxelles-Nord est acquis, je pense que le train l'emportera sur le transport automobile individuel tellement saturé aujourd'hui. Dans la mesure où l'on sait que les navetteurs liégeois vers Bruxelles sont nombreux, cette possibilité aura également pour effet de désengorger considérablement le trafic routier et autoroutier concerné. Et si des obstacles techniques devaient se poser en ce qui concerne la gare de Bruxelles-Nord, il semblerait, si j'en crois votre exposé récent que j'ai écouté avec grand intérêt, monsieur le ministre, que la gare de Schaerbeek puisse constituer une solution en établissant un relais avec tout le réseau R.E.R. si cher à mes amis libéraux bruxellois, à raison, me semble-t-il, puisque ce réseau est un projet important pour le développement de toute la région de Bruxelles.

Quoi qu'il en soit, une décision sur l'arrêt du T.G.V. dans le nord de Bruxelles est urgente. Sa réalisation nécessite, dans le cas de Bruxelles-Nord, l'aménagement de quais de 400 mètres, ce qui peut se faire actuellement sans grande difficulté et même sans grandes dépenses, si on les rapporte au total des investissements consacrés au réseau T.G.V. dans son ensemble. Permettez-moi d'insister sur le fait qu'à mon sens, il ne s'agit pas d'une demande nouvelle, mais de l'exécution d'un accord gouvernemental qui avait été pris le 23 janvier 1990.

Les engagements en faveur d'un arrêt du T.G.V. à Bruxelles-Nord sont nombreux. Il est donc important qu'une décision se dégage. Pour ma part, j'ose affirmer que négliger cet arrêt de Bruxelles-Nord constituerait une véritable hérésie sociale et économique dont je ne doute pas un instant que le ministre des Transports ne voudra pas se rendre l'auteur.

Telles sont les observations que je tenais à formuler au sujet de ce projet de loi. Je le répète, cette Financière T.G.V. m'apparaît comme un plus, comme un louable effort de clarification pour le financement de ce très grand projet européen aux résonances et retombées belges. Cependant, je regrette qu'un certain nombre d'obstacles financiers et techniques subsistent.

Monsieur le ministre, je sais que vous êtes attentif aux différents développements que suscite le T.G.V. dans plusieurs régions du pays. Vous vous êtes engagé à ce qu'il s'arrête à Liège. Je ne doute pas que dans les mois qui viennent, si les réalités politiques vous en laissent le temps — mais c'est un autre débat —, vous continuerez à vous battre pour que le T.G.V. ne s'arrête pas à Liège, mais poursuive son tracé vers l'Allemagne et vers l'Est. Faites aussi en sorte que l'on étudie très sérieusement l'hypothèse d'un arrêt dans le nord de Bruxelles. (*Applaudissements.*)

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Verreycken.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de voorzitter, ik buig met veel respect voor de technische onderlegdheid van de twee voorgaande spekers, maar zelf zal ik mij beperken tot politieke beschouwingen.

Een aantal elementen in dit dossier storen mij. Bij de geboorte van het HST-project werd de kostprijs geraamd op 70 miljard wat toen als zijnde zeer hoog werd beschouwd, maar vandaag lees ik in het document dat de kostprijs op minstens 147,5 miljard moet worden geraamd. Dat is meer dan het dubbele van de oorspronkelijke raming.

Bovendien worden deze te verwachten uitgaven niet eens onderworpen aan de controle van het Rekenhof. De enige controle bestaat uit het toezicht van een regeringscommissaris die optreedt voor de ministers van Financiën en van Vervoer. Alle openbare begrotingen moeten door het Rekenhof worden gecontroleerd, maar om een of andere reden ontsnapt het HST-project aan deze wettelijke regeling. In een periode waarin naar meer openheid wordt gestreefd, vind ik dit wel erg vervelend.

Mochten de 147,5 miljard in 2005 in belangrijke mate worden overschreden, dan is er geen vuiltje aan de lucht. In dit land volgen ministers elkaar even snel op als PDG's van belangrijke bedrijven. Na hun ambtsperiode dragen zij geen enkele verantwoordelijkheid meer. Wanneer hen om rekenschap wordt gevraagd, hebben zij plots problemen met hun geheugen of halen zij argumenten aan om de verantwoordelijkheid af te schuiven op anderen. De huidige ministers zullen bij een eventuele overschrijding van de enveloppe geen verantwoordelijkheid dragen; de verantwoordelijkheid zal eventueel liggen bij hun opvolgers. Ik vind dat onaanvaardbaar.

Ik vind het even zo onaanvaardbaar dat de minister toegeeft dat hij is afgeweken van een aantal regels inzake boekhoudkundig recht en van een aantal bepalingen in de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, maar hiervoor het openbare karakter van de operatie inroept. Het verslag maakt op pagina twaalf overigens melding van de opmerkingen ter zake van de Raad van State. Ik vraag me af waarom openbare handelingen boven de wetten zouden zijn verheven. Is het niet deze arrogantie die wantrouwen wekt bij de burger? Net als bij privaatrechtelijke of individuele handelingen dient ook bij openbare handelingen de wetgeving te worden gerespecteerd.

Op pagina zestien van het verslag geeft een lid uiting aan zijn bezorgdheid en vrees dat de IJzeren Rijn in Vlaanderen zou worden aangelegd, maar dat de HST er niet zou worden toegelaten. Deze vrees berust op foutieve informatie. De IJzeren Rijn is een goederenlijn die niet het minste uitstaans heeft met het vervoer van passagiers laat staan van «luxepaarden» die zich dringend moeten verplaatsen om zaken te doen. Via de IJzeren Rijn moeten goederen vanuit het belangrijkste economische centrum van ons land, de haven van Antwerpen, hun weg naar het Ruhrgebied kunnen vinden.

Ik weet wel dat Antwerpen in Vlaanderen ligt en dat de IJzeren Rijn niet naar Parijs loopt, zodat dit project bij de NMBS geen voorrang geniet. Indien de NMBS een gezonde investeringspolitiek zou hebben, dan zou de keuze voor de IJzeren Rijn, waarvan de noodzaak reeds tientallen maanden geleden werd aange-toond, reeds lang zijn gemaakt, maar voor de IJzeren Rijn is er blijkbaar geen geld te vinden, wordt er geen «Fin» opgericht. Het verbaast mij trouwens dat men in het Frans spreekt van «Financière TGV», terwijl wij in het Nederlands werken met de domme afkorting «HST-Fin», maar dat is natuurlijk de verantwoordelijkheid van de initiatiefnemers. Ik vraag mij dus af waarom wij voor de IJzeren Rijn geen financieringsinstrument krijgen, terwijl die honderd keer meer nodig is dan het snelle vervoer van enkele zakenmensen naar Parijs. Indien de NMBS niet in staat is tegemoet te komen aan deze aantoonbare en aanwijsbare noden van het goederenvervoer, geef dan aan de Vlaamse economische centra de mogelijkheid om dit zelf te realiseren en splits dan de Belgische instelling die de NMBS nog altijd is. Ik zal daar alvast geen traan om laten.

Tot slot wil ik nog even tegenspreken wat de heer Foret meende te moeten veronderstellen, namelijk dat ook zijn Vlaamse vrienden vragende partij zijn voor een hogesnelheidstrein. Ik moet hem ontgoochelen. Ik vind dat Vlaanderen geen nood heeft aan dit megalomane project dat enkel het gevolg is van het toegeven aan een eis van Frankrijk, omdat hun TGV-project nu eenmaal van Parijs de navel van Europa moet maken. De afgelopen dagen werd zeer duidelijk aangetoond dat het toegeven aan louter Franse eisen, zoals het aanleggen van grote infrastructuurwerken — ik denk niet toevallig aan het viaduct van Vilvoorde — of het ophoesten van overheidsgeld in de vorm van subsidies, dom is en dat men daarvoor nooit dank, maar enkel stank zal krijgen. Men moet niet ingaan op Franse eisen. De sluiting van Renault-Vilvoorde heeft dit overduidelijk aangetoond. Wij moeten er dus ook niet mee instemmen dat weer maar eens een deel van het landschap wordt verwoest voor de aanleg van een hogesnelheidstrein. Wij zullen dan ook het wetsontwerp niet goedkeuren. (*Applaus.*)

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Boutmans.

De heer Boutmans (Agalev). — Mijnheer de voorzitter, allereerst, wie ik de rapporteur te danken voor zijn zeer degelijk schriftelijk verslag en de mondelinge samenvatting ervan in deze vergadering. Op één punt zal ik zo dadelijk een correctie aanbren-gen, maar voor het overige hebben wij zeker niet te klagen over de kwaliteit van de verslaggeving.

De keuze voor of tegen de hogesnelheidslijn is in laatste instantie een politieke keuze waarover de meningen kunnen verschillen. Het is dan ook van belang dat men deze keuze maakt met kennis van zaken, met inzicht in de juiste gegevens, prognoses en cijfers. Van in het begin hebben de diverse regeringen voor dit project echter een salamipolitiek toegepast. Hierbij werd zowel op het vlak van de principes, als van de trajecten en uiteraard ook van de kosten een grote onduidelijkheid in stand gehouden. De beslissingen werden stukje bij beetje genomen, zodat ook de tegenstand kon worden verdeeld. Vandaag lijkt het project zover gevorderd dat het niet meer kan worden gestopt en nog nauwelijks kan worden beperkt. Nu vindt men het ogenblik gekomen om te zeggen wat het uiteindelijk zal kosten. Dat is op zijn minst twee keer zoveel als oorspronkelijk werd geraamd. Als wij vandaag een juist inzicht zouden krijgen in de kosten en in de manier waarop ze worden gedragen, dan zouden wij, tenminste wat dat betreft, een stap vooruit zetten. Het voorliggend ontwerp is evenwel het toppunt van «intransparantie» in de keten van ondoorzichtige beslissingen. Ten minste twee regeringsbeloften uit het verleden worden verbroken: ten eerste, de belofte dat de aanleg van de hogesnelheidslijn geen weerslag zou hebben op de begroting; vergeet het maar; ten tweede, de belofte dat de niet-rendabele stukken door de Europese Unie of door Nederland zouden worden betaald. Dat laatste is slechts zeer gedeeltelijk het geval. Alleen de meerkosten voor het doortrekken van het traject naar Nederland zullen worden betaald, maar zeker niet al de kosten.

Ook de voorstanders van de HSL zullen graag willen weten hoeveel het project aan de belastingbetaler kost. Was bij het begin van het beslissingsproces geweten dat het project niet 70 miljard, maar op zijn minst 145 miljard zou kosten, dan zouden de kaarten waarschijnlijk anders hebben gelegen. Nochtans werd toen door sommigen gewaarschuwd dat de 70 miljard met de zeer losse pols was geraamd. De regering wilde dit echter niet horen, want ze wilde dit project er absoluut doordrukken. *Après nous le déluge* is en blijft blijkbaar het motto van de regering, haar gedeeltelijk opgelegd door het oncontroleerbare Europees bestuursniveau dat altijd klaar schijnt te staan voor gigantische projecten.

Ten dele heeft het HSL-project positieve aspecten, maar in zijn uiterste consequenties doorgetrokken is het in hoofdzaak een zware adering voor de Belgische staatskas. Al staat het water de Belgische Staat en de belastingbetaler al jaren aan de lippen, toch wordt hier een nieuwe massale ophoping van de staatsschuld ingezet, weliswaar grotendeels gemaskeerd door een ingewikkelde operatie die vooral een doorschuifoperatie is naar de NMBS en dus indirect naar de belastingbetaler, maar ook naar de gebruiker van het gewone openbaar vervoer. Bovendien is het een doorschuifoperatie naar de volgende generatie die de rekening gepresenteerd zal krijgen op een ogenblik dat een volgende regering zal kunnen zeggen: «Sorry, wij betalen nu voor de fouten uit het verleden, toen waren zulke uitgaven gebruikelijk, had men daar geen aandacht voor, toen was er nog de oude politieke cultuur, nu doen wij het helemaal anders.» Dat zal dan toch wel een andere regering moeten zijn met een andere filosofie en met een andere meerderheid, een regering zonder «krokodillen», die geen behoefte heeft aan «witte olifanten».

Ik ben het nagenoeg volkomen eens met de analyse die de heer Coene hier vandaag en eerder in de commissie heeft gemaakt. Als men dan toch het HST-project wil realiseren, dan zou het alleszins veel beter zijn een afzonderlijke structuur uit te werken die het mogelijk maakt de kosten en de baten van de HST op het einde precies te berekenen. Dit zou tenminste zorgen voor de nodige transparantie, die wij als vertegenwoordigers van het volk en dus van de belastingbetaler als minimumnorm mogen stellen. Hoe kunnen wij de regering controleren, hoe kan de bevolking een zicht krijgen op de vraag of zij goed of slecht bestuurd wordt als alles in het werk wordt gesteld om de werkelijke inhoud en de weerslag van de beslissingen te verdonkeremen?

Ik zal het betoog van de heer Coene niet herhalen, ik wens alleen nog de aandacht te vestigen op enkele fouten. Het is in ieder geval onaanvaardbaar de privé-sector tot een bijdrage te verlokken door hem enerzijds aandeelhouder te maken en hem anderzijds geen enkel risico te laten dragen.

In een eerste fase zal de aandeelhouder immers een gegarandeerde rente worden uitbetaald, in een tweede fase een combinatie van een gegarandeerde rente met een aandeel in de omzet. Het betreft hier wel degelijk een aandeel in de omzet en niet in de winst. Dit schijnt trouwens een absoluut novum te zijn. Tegen 2020 zullen de privé-aandeelhouders volledig zijn terugbetaald, uiteraard met belastinggelden. De Staat verleent immers zijn garantie en zal dus voor het tekort, waarvoor geld zal worden geleend, moeten opdraaien. Intussentijd zal het binnenlands vervoer de weerslag ondervinden, want zowel het vermogen van de NMBS als de omzet van de HST zullen worden aangesproken. Ergens schijnt de mythe te leven dat men dat geld twee keer kan uitgeven, maar dat is natuurlijk niet zo. Bijgevolg is het verloren voor de gewone treingebrouwer en moet ik wel vrezin dat de wens van de heer Foret en overigens ook van mijzelf dat het binnenlands vervoer erop vooruit zou gaan niet zal worden bewaarheid. Integendeel, de gewone lijnen zullen ook in de toekomst gehinderd worden door de HST, net zoals bijvoorbeeld de treinen tussen Antwerpen en Brussel nu reeds vaak worden opgehouden omdat zij op de HST in zijn voorlopige versie moeten wachten.

De regering voorspelt een uiteindelijke omzet van 12,5 miljard in 2006. Het gaat hier om «omzet» en niet om winst. Er is dus geen sprake van een rentabiliteit van 9,5%, maar van een omzet die amper 9,5% bedraagt van het ingezette geld. Dit is erg laag en rekenkundig gezien zelfs een werkelijke ramp. Bovendien werden de tot nu toe gemaakte ramingen steeds tegengesproken. De vraag is trouwens of zij niet opzettelijk gunstig werden opgemaakt. Dit gebeurde alleszins zo in Frankrijk waar de Cour des comptes

vorig jaar in een rapport de Franse regering bekritiseerde omdat deze bij de TGV-realisatie enerzijds de omzet zeer zwaar had overschat en anderzijds de kosten zeer zwaar onderschat. Er bestaan tussen België en Frankrijk dus nog heel wat gelijkenissen.

Om al deze redenen, omdat er geen controle is van het Rekenhof en omdat er geen informatie wordt verstrekt over het vastgoed dat door de NMBS wordt verkocht noch over de wijze van verkoop, zal de Agalev-fractie dit ontwerp blijven bestrijden. Aangezien het hier om een geëvoceerd ontwerp gaat en de Senaat het niet zonder meer kan verwerpen, zullen wij onze amendementen en die van andere fracties goedkeuren in de hoop dat de Kamer daardoor de mogelijkheid van een tweede reflectie krijgt. (*Applaus.*)

M. le président. — La parole est à M. Hatry.

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le président, bénéficiant des interventions précédentes, en particulier de celles de membres de ma famille politique — MM. Foret et Coene —, il me sera possible d'être très bref et de ramener mon intervention à quatre points essentiels : tout d'abord, en soulignant l'importance du projet qui nous est soumis aujourd'hui, en deuxième lieu, en donnant mon opinion sur la structure du financement, en troisième lieu, en disant ce qu'il faut penser de ce projet à la lumière de la nouvelle culture politique qui ne semble pas avoir beaucoup impressionné le ministre et, enfin, en évoquant la façon dont les ministres belges responsables des télécommunications, des transports ou de la poste apparaissent sur le plan européen.

En premier lieu, il faut se rendre compte de l'importance que représente à l'heure actuelle l'injection d'argent dans les chemins de fer, que ce soit dans les lignes ordinaires, le T.G.V. ou d'autres investissements, par rapport aux activités économiques en Belgique vues sous l'angle macro-économique.

Avec l'éclatement des investissements entre les entités fédérées et la réduction quasi constante des budgets d'investissements depuis le début des années 80, le poids des investissements du secteur des chemins de fer devient considérable dans l'économie belge. Rappelons que l'ensemble du plan décennal, y compris ce qui nous est soumis aujourd'hui, représente plus de 600 milliards d'investissements. Cela mérite l'attention des assemblées parlementaires fédérales. Je n'ai pas fait le calcul, mais il s'agit d'un poids considérable par rapport aux activités que l'on jugeait autrefois, par des interventions anticycliques, à même de relancer la conjoncture.

De même, la Belgique n'a pas beaucoup d'avantages compétitifs sur le plan international et nous le voyons tous les jours dans la réduction de l'emploi. En effet, notre coût salarial est trop élevé même s'il est compensé par une productivité relativement bonne; nos finances publiques sont en déliquescence; notre politique gouvernementale en matière économique et fiscale est jugée totalement négative pour les entreprises dans les milieux internationaux mais, heureusement, la Belgique joue un rôle de plaque tournante au point de vue des communications.

Ce projet vise évidemment à renforcer cette fonction essentielle de notre économie qui est un des rares facteurs positifs grâce auxquels nous parvenons malgré tout à attirer des investisseurs étrangers lorsque ceux-ci cherchent un point de chute en Europe, même si ce n'est pas toujours sans danger, comme nous venons de le constater avec la fermeture de Renault.

En deuxième lieu, la structure du financement de la Financière T.G.V. me rappelle inévitablement le fameux pâté de cheval et d'alouette. La part de l'alouette provient du secteur privé, de la prétendue injection de 10 milliards de francs découlant des terrains et des bâtiments de la S.N.C.B., de la Banque européenne d'investissements et aussi, dans une certaine mesure de la contribution du gouvernement néerlandais. Lorsque l'on fait le total de tous ces éléments et que l'on soustrait ce qui est assorti de la garantie de l'État, on retrouve la part du cheval qui forme bien évidemment l'essentiel du goût du pâté. Ce cheval, malheureusement, les consommateurs-contribuables des années 2010, 2015, 2020 devront le déguster sous forme de remède : augmentation de leurs impôts et de la fiscalité en général, à moins que vos successeurs ne continuent à pratiquer le régime d'emprunt qui nous a déjà fait tant de mal.

Monsieur le ministre, je considère que votre structure n'est que de la poudre aux yeux. En réalité, elle ramène tout au secteur public, soit directement, soit de manière déguisée, par subsides, avances de fonds ou emprunts garantis. Telle est la critique principale; elle montre que vous n'avez pas encore eu le réflexe de vous inscrire dans les perspectives futures du secteur des communications tel qu'il est conçu en Europe, à l'heure actuelle.

Je dirai, en troisième lieu, que la nouvelle culture politique implique la clarté, la transparence et la possibilité, non seulement pour les parlementaires mais aussi pour les citoyens qui sont en mesure de lire un bilan et d'apprécier un compte de résultats, de voir clairement ce que représente votre projet.

Or, monsieur le ministre, votre projet est totalement obscur. Personne ne le comprend et vous avez repoussé les suggestions que tant mon collègue Coene que moi-même avons formulées en commission en vue de clarifier les choses. L'une d'elles consistait notamment non pas à nous amener à nous prononcer sur les arrêtés royaux d'exécution qui se rattachent pratiquement à chacun des articles, mais simplement à les déposer à la commission des Finances et des Affaires économiques.

Nous leur aurions consacré un examen plein de bonne volonté car vous auriez, ce faisant, posé un geste positif à l'égard du Parlement. Vous refusez, vous ne voulez même pas nous les montrer alors qu'il s'agit d'arrêtés fondamentaux d'exécution.

Nous avons voulu aussi une comptabilité analytique dans la Financière T.G.V. Il n'en est pas question pour vous car vous trouvez qu'il vaut beaucoup mieux se réserver le moyen de cacher des résultats que vous n'oserez pas présenter au public dans deux, trois ou quatre ans. Vous préférez donc conserver la comptabilité archaïque et traditionnelle du secteur public à laquelle on peut faire dire tout ce que l'on veut. Comptabilité analytique industrielle? Non, ce serait beaucoup trop progressiste!

Monsieur le ministre, permettez-moi de vous dire que, dans certaines matières, vous êtes le plus réactionnaire des ministres que nous ayons eus! Vous ne voulez pas d'une comptabilité moderne, industrielle pour cette structure alors que tout le monde devrait avoir la possibilité de comprendre ce que vous faites.

Il est encore un autre élément que je souhaite souligner : l'absence totale d'intervention de la Cour des comptes. Au vu de toutes les affaires auxquelles sont confrontés les membres du gouvernement, j'estime qu'assujettir la vérification des comptes de la Financière T.G.V. à la Cour des comptes eut dû être un réflexe normal dans votre chef. Or, pas du tout! Les amendements ont été rejetés. La Cour des comptes? Vous ne connaissez pas! Cet élément démontre, à mon sens, à quel point vous n'avez pas compris la nouvelle culture politique qui s'impose à nous aujourd'hui. Dans ce domaine, vous êtes de nouveau réactionnaire et conservateur, comme c'est souvent le cas dans votre parti.

Dans le même ordre d'idées, je voudrais dire — comme d'ailleurs notre collègue Boutmans vient de le souligner — que j'appuie tout à fait la formule alternative présentée par notre collègue Coene, sous forme d'amendement, dans la restructuration de votre Financière T.G.V.

Ma quatrième et dernière observation porte sur le plan européen. Les ministres belges en charge du secteur classiquement public des communications, du chemin de fer, des télécommunications et de la poste, à cet échelon, me font penser aux iguanodons de Jurassic Parc. Ils leur ressemblent par leurs tâtonnements, par leurs terribles réactions agressives et leur inefficacité finale. MM. Willockx, Colla et Di Rupo, successivement en charge de ces problèmes, se sont systématiquement fait les commisvoyageurs du refus du progrès. Ils ont saisi leurs soi-disant bâtons de pèlerins pour essayer de convaincre les autres membres du Conseil européen des ministres des Communications de rejeter toutes les propositions d'ouverture, de modernisation du réseau des communications et des télécommunications, en raison de leur volonté inébranlable de garder tout à 100% public.

À nouveau, monsieur le ministre, vous vous montrez conservateur, traditionaliste. Or, au fur et à mesure que la Belgique s'oppose au progrès, elle perd des positions sur l'échiquier international. Ainsi, par exemple, le refus du ministre en charge, à l'époque, des Postes et Télécommunications de négocier un tarif adapté au volume des activités de la société Swift a entraîné le déplacement d'environ un tiers de ses effectifs à l'étranger.

Votre attitude, notamment en ce qui concerne la transposition des directives européennes est, une fois encore, conservatrice et traditionaliste. Vous me rétorquerez que vous n'êtes pas le seul... En ce qui me concerne, je suis pourtant forcé de constater que vous êtes quasiment seul à défendre cette approche réticente et agressive.

Le rapport de la commission de l'Assemblée nationale française relatif à ce dossier témoigne d'une approche entièrement différente à l'égard du projet européen. Son auteur, le député Paul Chollet, appartient à la majorité gouvernementale. Ses conclusions comportent deux volets, consacrés respectivement au Livre blanc européen sur les chemins de fer et à la politique française.

Permettez-moi d'en citer quelques extraits. «Le Livre blanc européen, partant d'un constat juste — le risque de totale marginalisation du rail —, propose des solutions globales.» La commission approuve en particulier «l'apurement des dettes des entreprises de chemin de fer, la clarification de leurs relations avec l'État, la séparation institutionnelle entre les infrastructures et le transport, la poursuite des travaux visant à une plus grande «interopérabilité» en Europe, la création de corridors de frets ferroviaires, la libéralisation du fret à l'échelle européenne.»

Dans tous ces domaines, monsieur le ministre, vous ne faites rien! Vous campez sur vos positions pendant que le gouvernement d'un pays voisin, connu pourtant pour son régime interventionniste colbertien, libéralise. En outre, une fibre sociale est également bien présente. Vous vous écrierez sans doute: «Oui, oui, mais nous sommes sociaux. C'est la grande différence en Belgique.» Pas du tout! Le rapporteur Chollet poursuit: «En revanche, la commission est défavorable à l'ouverture quasi totale et rapide à la concurrence préconisée par le Livre blanc» et attire l'attention de l'Assemblée nationale sur «la relative indifférence de la Commission européenne à l'égard des aspects sociaux de la libéralisation.» Il est donc possible d'être social tout en acceptant dans les grandes lignes les propositions de la Commission.

Le rapporteur de l'Assemblée nationale d'un pays confronté à des problèmes identiques aux nôtres mais dirigé par une majorité libérale conclut en ces termes sur le projet de chemin de fer en France: «La conclusion me paraît s'imposer d'elle-même. L'avenir est à un libéralisme tempéré d'une dose non négligeable d'interventionnisme public, ce que confirme d'ailleurs, au-delà des idées reçues, l'expérience anglaise.»

«La transition vers le libéralisme, inéluctable mais qui sera parfois douloureuse, ne pourra se faire qu'au prix d'une grande progressivité, d'un apurement financier du passé et du respect des hommes, d'où l'exigence d'une concertation approfondie. L'inéluctable transformation des entreprises ferroviaires ne pourra également s'effectuer que dans le respect du principe de subsidiarité, tant sont différentes les situations d'un pays à l'autre, en définissant naturellement des règles minimales telles que la séparation entre les infrastructures et la gestion des services voyageurs et de fret» — nous ne sommes nulle part en la matière, monsieur le ministre — «et le principe d'une ouverture prudente à la concurrence.»

Aucune ouverture, même prudente, ne se profile en Belgique, monsieur le ministre.

«En revanche, toute idée de gestion uniformisée encadrée par des administrations supranationales est à prohiber absolument.»

À cet égard, les dispositions prises en Belgique sont loin d'être suffisantes, monsieur le ministre.

«Le devenir du fer est un enjeu essentiel qui dépasse la seule question du sort des entreprises ferroviaires.»

Le rapporteur français Chollet précise qu'il songe en particulier aux exigences de la protection de l'environnement et à la congestion des routes.

Face à de tels enjeux, monsieur le ministre, l'immobilisme serait suicidaire. Or, telle est bien la voie que vous empruntez.

Le rapporteur constate aussi que la réforme partielle, qui correspond à votre vision de la problématique, constitue une autre tentative. Je poursuis ma lecture: «Il serait aussi dangereux d'apurer les dettes d'une entreprise ferroviaire, sans engager parallèlement de réformes structurelles, que de libéraliser sans régler préalablement la question de l'endettement.»

À la lumière de ce témoignage émanant de l'Assemblée nationale française, je suis bien obligé de constater que vous vous singularisez, monsieur le ministre. Je n'ai donc pas utilisé à tort les termes «les iguanodons de Jurassic Parc» en faisant référence au gouvernement dont vous faites partie!

Vous n'avez pas encore compris les leçons que doit inspirer l'ouverture européenne en la matière, monsieur le ministre. Cette ouverture, même prudente, me semble essentielle si nous voulons éviter que des catastrophes, comme celle vécue actuellement dans notre pays, ne soient encore beaucoup plus graves dans cinq ou dix ans. (*Applaudissements.*)

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Loones.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de voorzitter, ik wil hier namens de Volksunie kort mijn kritiek op het ontwerp geven. Het HST-debat werd in de Senaat al gevoerd en ook in de Kamer waar onze VU-collega, de heer Van Hoorebeke, uitgebreid aan het woord was.

Wij keuren het ontwerp af en zijn het voor een groot stuk eens met de kritiek die ook door andere fracties is geuit. Onze kritiek betreft vier punten. Ten eerste is er een gebrek aan transparantie en aan controle door het Rekenhof. Ten tweede is er het probleem van de inbreng van onroerende goederen door de NMBS. Ten derde is er de procedure voor de preferente aandelen zonder stemrecht. Ten vierde is er de financiering van het HST-project met de vraag of die nu eindelijk rond is.

De financiering van de weinig rendabele oost-tak werd weliswaar afgerond, maar de parallelle uitbouw van de noordverbinding staat nog onder druk. Het gebrek aan controle en transparantie en het feit dat de voorgestelde financieringsprocedure geen waterdichte garanties biedt tegen verdere ontsporing van het peperdure HST-project, dwingt de VU-fractie ertoe dit wetsontwerp af te wijzen.

Bovendien staat de unitaire structuur van de NMBS een bedrijfseconomisch mobiliteitsbeleid op maat van de Vlaamse regio in de weg. De spoorwegmaatschappij gaat nog steeds gebukt onder het juk van de unitaire wafelijzerpolitiek. De beleidsbeslissingen zijn eerder geïnspireerd door politieke dan door bedrijfs-economische argumenten.

Ze bieden geen enkel toekomstperspectief. De NMBS treedt niet klantvriendelijk op. Hierdoor loopt de kostencontrole duidelijk uit de hand. De NMBS raast rakelings langs een financieel ravijn.

De VU-fractie pleit voor een regionalisering van de spoorwegen. Wij legden hierop reeds de nadruk tijdens het spoorwegdebat enkele maanden geleden.

Ik heb me daarstraks afgevraagd of ik hierop vandaag wel zou terugkomen. Na de liberale geloofsbelijdenis van de heer Hatry wiens inzet voor alle dossiers en wiens overtuigende interventies zowel bij proceduredebatten als bij andere ik enorm waardeer, en zijn uitvoerige verklaring die slechts zijdelings te maken had met het HST-dossier wil ik graag het pleidooi van de VU-fractie voor de regionalisering van de spoorwegen in drie fasen in herinnering brengen.

In een eerste fase moet de NMBS de Europese richtlijn 91/440 inzake de scheiding van infrastructuur en exploitatie uitvoeren.

In de tweede fase moet de exploitatiebevoegdheid van de NMBS worden overgedragen aan enerzijds de regionale vervoermaatschappijen zoals De Lijn, de TEC en de MIVB, en anderzijds aan een nog op te richten Europese spoorwegmaatschappij.

In de derde en laatste fase moeten de gewesten geheel verantwoordelijk worden voor het beheer van de spoorweginfrastructuur, zoals zij op dit ogenblik al verantwoordelijk zijn voor de water- en de verkeerswegen.

Om deze redenen en omwille van mijn hoger vermelde bezwaren zal de VU dit financieringsontwerp niet goedkeuren, dat een pervers systeem creëert. Overigens zijn wij het niet eens met het globale NMBS-beleid.

Om al deze redenen aarzelen wij ook om de ingediende amendementen te steunen. Hoewel wij ze positief benaderen, moeten wij toch vaststellen dat ze de unitaire spoorwegmaatschappij nog

altijd respecteren. Vanuit deze laatste overweging zullen wij ons bij de stemming over de amendementen wellicht onthouden. (Applaus.)

M. le président. — La parole est à M. Daerden, ministre.

M. Daerden, ministre des Transports. — Monsieur le président, j'ai écouté avec attention les différents intervenants et je vais fournir quelques éléments de réponse.

M. Coene a formulé une série de remarques — que l'on retrouve d'ailleurs dans d'autres interventions — portant notamment sur l'opacité et la complexité du système de financement, ainsi que sur les problèmes d'exploitation.

J'ai pris bonne note de la proposition alternative de M. Coene. Celle-ci mérite réflexion et considération mais elle constitue un tout autre projet. Nous nous situons en effet dans deux logiques totalement différentes puisque M. Coene propose la création d'une société distincte, tandis que je procède à la création d'un instrument de financement mettant à la disposition de la S.N.C.B. les moyens financiers nécessaires pour réaliser un T.G.V. de frontière à frontière. J'insiste sur le fait que c'est la S.N.C.B., qui construit et qui exploite.

Il y a donc une différence fondamentale entre nos deux approches. Je puis parfaitement comprendre la logique développée par M. Coene, mais ce n'est pas celle qui a été retenue; nous avons opté pour la mise à disposition des moyens financiers. Évidemment, à partir du moment où nous envisageons chacun un projet totalement différent, aucune discussion n'est possible.

Par ailleurs, je signale que nous avons eu un large débat avec certains membres de la Cour des comptes, lesquels nous ont présenté un exposé. Pour rappel, la Cour des comptes intervient dans le cadre des entreprises publiques autonomes — au sens de la loi de 1991 — au sein desquelles existe un collège composé de membres de la Cour des comptes et de commissaires-réviseurs.

À l'occasion de ce débat, j'ai pu souligner que ce collège fonctionne bien dans bon nombre d'entreprises autonomes et qu'il constitue une bonne formule de contrôle. J'ai cependant ajouté, et je tiens à le rappeler à cette tribune, que, dans ce dossier, nous ne sommes pas en présence d'une entreprise publique autonome au sens de la loi de 1991 et que je m'oppose, par conséquent, à une extension de cette formule de contrôle à ce cas précis. Je n'en demeure pas moins ouvert à une discussion générale sur le contrôle des organismes publics.

Plusieurs intervenants, dont M. Foret, ont émis une série de remarques concernant les incertitudes du financement.

En ce qui concerne l'apport du privé, je n'ai jamais affirmé que celui-ci serait assorti d'un intérêt de 3,96%. Par contre, j'ai dit que le taux serait fixé au moment de la sollicitation. Comme il est impossible de le fixer très longtemps à l'avance, des taux indicatifs ont été avancés. J'ai dit, à titre indicatif également, que je solliciterais les capitaux privés à concurrence de dix milliards. Je suis persuadé que si je n'avais pas communiqué de chiffre approximatif, on m'aurait dit que mon projet ne tenait pas la route.

On me reproche déjà de ne pas être en possession de ce montant. Cette situation est tout à fait normale, car la société n'est pas encore constituée.

Obtiendrons-nous le montant escompté? Je n'en ai pas la moindre idée. Il est impossible de savoir, à l'heure actuelle, si le secteur privé investira dans une telle mesure. La formule retenue présente en tout cas un avantage certain. En effet, si l'un des éléments de financement est moins élevé que prévu, il peut être compensé par les autres. Je crois qu'il s'agit d'un des mérites de ce projet.

Je vais donc solliciter le secteur privé au moyen d'actions sans droit de vote. Peut-être me reprochera-t-on le fait que l'ouverture au secteur privé n'est pas suffisamment large. Hormis ce reproche, je me situe, me semble-t-il, dans une approche cohérente vis-à-vis du privé. Il est à mon sens intéressant de sonder le marché sur un grand projet s'incrinant dans la modernité. Il est vrai que je me suis limité à des actions sans droit de vote, avec dividendes garantis. Nous jugerons de l'intérêt du secteur privé en fonction du taux retenu. S'il répond favorablement, on me dira sans doute que j'ai été trop généreux et, dans le cas contraire, que j'ai donné trop peu. Nous pouvons déjà imaginer la suite ...

Pour éviter toute équivoque, je tiens à préciser qu'un taux avoisinant les 4% n'est pas déraisonnable par rapport aux taux du marché, car nous nous trouvons dans une logique de revenus définitivement taxés.

En ce qui concerne les apports en terrains et en gares désaffectées de la S.N.C.B., la tâche n'est pas aisée. La liste des biens en cause est actuellement élaborée. Si le produit de leur vente devait être insuffisant pour atteindre les dix milliards escomptés, la S.N.C.B. devrait compléter la liste initiale.

De heer Boutmans (Agalev) — De minister zegt dat de lijst is vastgelegd. Krijgen wij die dan ook?

M. Daerden, ministre des Transports. — Je n'ai jamais dit que cette liste serait distribuée. Elle est élaborée avec le concours de la S.N.C.B., mais à titre indicatif seulement. En effet, sur le plan de la procédure, le texte du projet prévoit un apport progressif, ce qui constitue une dérogation aux lois coordonnées. La libération des fonds est prévue sur une période de quatre ou cinq ans. Selon nous, il est préférable de réaliser l'évaluation des biens au moment de l'apport et non *a priori*, comme prévu par les lois coordonnées. Le relevé des biens ne peut donc constituer qu'une indication en la matière. Si j'ai bonne mémoire, un premier apport de 10% devrait être effectué la première année, un deuxième de 20%, l'année suivante, et ainsi de suite jusqu'à une libération de 100%, qui devrait atteindre les 10 milliards.

Les comités d'acquisition procéderont à un contrôle de la valeur des biens immeubles. Il est tout à fait possible que celle-ci soit insuffisante et ne permette pas la libération des dix milliards; il conviendra dans ce cas de remédier à la situation par d'autres voies.

Par ailleurs, il a été question d'éléments d'incertitude: pour ma part, je n'en relève aucun. C'est à la suite de lettres reçues de la part de certains gestionnaires communaux, monsieur Foret, que je me suis inscrit dans une telle logique. Certains bourgmestres souhaitent en effet avoir la possibilité d'occuper des parkings ou des gares désaffectées, comme vous l'avez dit, notamment dans le but de développer des politiques culturelles au niveau communal. La S.N.C.B. se montre souvent réticente lorsqu'il s'agit de céder de tels biens.

À mon sens, ce projet permettait une meilleure synergie entre la S.N.C.B. — au sens large, puisque l'intervention de la Financière T.G.V. est prévue — et les communes, lesquelles auraient la possibilité d'acquérir des biens pour mener certaines politiques. C'est la raison pour laquelle j'ai demandé à la S.N.C.B. de déterminer un patrimoine aliénable, mais si l'on veut atteindre la somme de dix milliards, celui-ci ne devra pas uniquement être constitué de gares désaffectées.

Quant à l'utilisation provisoire des fonds, elle est inéluctable. En effet, l'apport de ces derniers sera beaucoup plus rapide que la réalisation du T.G.V. Les apports devront être clôturés pour l'an 2000, alors que la réalisation du T.G.V. est prévue jusqu'en 2005. Par voie de conséquence, la S.N.C.B. sera confrontée à un afflux de capitaux qu'elle devra utiliser. C'est incontournable. Ces capitaux devront être placés. Il n'est pas exact qu'aucun contrôle ne sera exercé. Ces fonds feront l'objet d'un contrôle spécifique au sein de la S.N.C.B., de manière à ce qu'ils soient toujours disponibles.

Je considère, monsieur Foret, que la branche Est du T.G.V. qui va vers Liège est importante, mais pas davantage que les autres. Pour éviter toute équivoque, je précise donc que cette branche ne s'arrête pas à Liège, mais se poursuit vers l'Allemagne; de même, le T.G.V. va au-delà d'Anvers, vers les Pays-Bas.

J'ai bien compris le message concernant Bruxelles-Nord. Il importe en effet de mener une réflexion sur ce que vous avez appelé «le nord de Bruxelles», et j'apprécie cette expression. Il est vrai que, personnellement, j'avais envisagé Schaerbeek, mais je ne dis pas qu'il s'agit d'une bonne piste.

En fait, je pense que tous ces éléments doivent être intégrés dans le cadre du dossier R.E.R. Ce serait une grave erreur de ne pas prendre cet aspect en considération.

À cet égard, un comité de concertation s'est réuni ce matin en présence du Premier ministre et de membres du gouvernement bruxellois. Un accord a été dégagé, notamment sur la problématique du tunnel Josaphat, lequel s'inscrit dans la perspective du R.E.R., cet accord permettra de répondre aux problèmes d'engorgement de la jonction. Je vous fais part de cet élément car il s'inscrit tout à fait dans le cadre du dossier dont nous discutons. Comme vous pouvez le constater, en fonction des moyens dont je dispose, j'essaie d'avancer dans ce sens.

Les remarques des uns et des autres sur les critiques émises par le Conseil d'État manquent l'objectivité. Je viens de relire l'avis en question; celui-ci comprend en fait deux remarques. Tout d'abord, le Conseil d'État demande que l'on vérifie s'il n'y a pas aide de l'État au sens des dispositions européennes; par ailleurs, il estime qu'il y a dérogation aux lois coordonnées sur les sociétés commerciales.

En ce qui concerne la première remarque portant sur la position des autorités européennes, la réponse est claire: j'ai demandé que le vote soit reporté jusqu'à l'obtention du feu vert de la Communauté européenne. Aujourd'hui, la lettre de M. Kinnoek me permet d'entrer en action. Cet élément est des plus précis.

Par ailleurs, l'avis du Conseil d'État en ce qui concerne la dérogation aux lois coordonnées sur les sociétés commerciales est incontestable. J'y ai répondu — je vous invite à consulter à cet égard le document 783/1 de la Chambre: dans tous les textes préparatoires de statuts d'entreprises *sui generis*, il y a dérogation aux lois coordonnées sur les sociétés commerciales en tant que telles. Je me suis référé à d'éminents auteurs. À propos de la question analogue de l'applicabilité de la première directive, le professeur Van Ommeslaghe écrit: «Nous pensons aussi que la directive ne s'applique pas aux sociétés d'économie mixte, aux sociétés créées par les pouvoirs publics et soumises comme telles à un régime spécifique organisé par des textes spéciaux.» Tous les statuts sont de cet ordre. Ne soyez donc pas surpris de l'une ou l'autre dérogation aux textes généraux des lois coordonnées sur les sociétés commerciales.

En outre, un certain nombre d'interventions de portée éminemment politique se sont fait jour et posent tout le problème du caractère national ou régional de la S.N.C.B. dont on peut débattre à l'infini. Je répondrai à cela que la régionalisation de la S.N.C.B. n'est pas à l'ordre du jour; elle ne figure pas dans la déclaration gouvernementale. (*Applaudissements.*)

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Coene.

De heer Coene (VLD). — Mijnheer de voorzitter, ik wens nog te reageren op drie zaken.

Ten eerste neem ik nota van de stilzwijgendheid bij de regeringspartijen over dit dossier. Moet ik die interpreteren als een teken van ongemak bij het ontwerp dat hier voorligt? Het is in ieder geval duidelijk dat geen enkel lid van de meerderheid ervoor zijn steun heeft betuigd.

Ten tweede zegt de minister dat hij uitgaat van een andere logica dan ik. Dat is correct. Dat wisten wij al, maar dat is geen antwoord. Het probleem is dat de logica van de minister nieuwe problemen creëert en dat mijn logica slechts beperkte problemen schept. Daarover moet de discussie gaan en niet over het feit dat de minister een andere logica volgt. Ik kan alleen maar vaststellen dat zijn logica een hele lijst nadelen en bitter weinig voordelen vertoont, dat zijn logica problemen doet ontstaan inzake klaarheid en afwijkingen die kunnen worden voorkomen. De nadelen van mijn logica wegen zeker niet op tegen de voordelen ervan. De minister antwoordt dus naast de kwestie. De hamvraag is welke de meest aangepaste logica is.

Ik beweer niet dat de afwijkingen op de wet op de handelsvennootschappen onwettelijk zijn, maar met een andere constructie zijn ze perfect te voorkomen.

Er is ook het gebrek aan klaarheid over het gebruik van de fondsen. Volgens de minister is het onvermijdelijk dat de fondsen die worden gegenereerd door het HST-Fin tijdelijk worden gebruikt door de NMBS. Ik ben het daar niet mee eens. Dat is gewoon het gevolg van dat soort constructie. Het probleem ontstaat omdat de minister onmiddellijk een kapitaalbreng wil

realiseren. Met mijn constructie zijn dergelijke problemen ondenkbaar omdat de ontleningen kunnen worden gespreid in de tijd, evenredig met de behoeften.

Wanneer de logica van de minister zoveel moeilijkheden veroorzaakt, moet er een andere logica worden gevolgd, maar zelfs in zijn logica is het perfect mogelijk om te beginnen met een kleiner kapitaal. Later, naargelang de behoeften kunnen dan kapitaalsverhogingen worden ingebracht. Op die manier kan de vermenging van de HST-lijn met het binnenlands net uit de weg worden gegaan. Zelfs die optie neemt de minister niet. Hij zoekt doelbewust de vermenging van beide elementen. De argumenten van de minister hebben niet kunnen overtuigen, integendeel.

Een tweede opmerking betreft de controle door het Rekenhof. Het Rekenhof blijft een publieke instelling. Of het nu autonoom is of niet, het gebruik van belastinggelden impliceert dat het Rekenhof een effectieve controle moet kunnen uitoefenen. In de huidige tijd van schandalen, van gesjoemel met overheids gelden is het meer dan ooit noodzakelijk dat er een controle is op de manier waarop de overheids gelden worden aangewend.

Ik stel vast dat de regering nog geen lessen heeft getrokken uit de recente evenementen. Zij doet voort alsof er niets is gebeurd. Ze creëert zelfs nieuwe precedentes waar de controle gewoon wordt uitgeschakeld. De minister vestigt er de aandacht op dat er later nog een discussie zal volgen, maar die discussie heeft hij zelf niet in handen. Het is immers de minister van Financiën of de minister van Begroting die die discussie op gang moet brengen.

De constructie die de minister voorstelt zal waarschijnlijk vandaag worden goedgekeurd en bijgevolg moet er onmiddellijk worden voorzien in een efficiënte controle.

Ten slotte wil ik het nog even hebben over de regionalisering die door de heer Loones naar voren werd gebracht. Indien de minister zijn werkwijze niet verandert, zullen we daar zeker naartoe evolueren. Het is duidelijk dat de werkwijze van de minister aan Vlaamse zijde niet langer wordt aanvaard en dat de regionalisering van de spoorwegen het enige alternatief is. Hij draagt hiervoor de verantwoordelijkheid. Hij laat immers ondoorzichtige structuren bestaan en zet ondoorzichtige constructies in elkaar waardoor aan Vlaamse zijde vragen rijzen over de manier waarop het geld wordt gebruikt. (*Applaus.*)

De voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt in de algemene bespreking verklaar ik ze voor gesloten en bespreken wij de artikelen waarbij amendementen werden ingediend.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close, et nous passons à l'examen des articles auxquels des amendements ont été déposés.

De heer Coene stelt volgend amendement voor:

«*Het opschrift vervangen als volgt:*

«*Wetsontwerp houdende oprichting van een HST-vennootschap*»

«*Remplacer l'intitulé par ce qui suit:*

«*Projet de loi créant une société T.G.V.*»

Het woord is aan de heer Coene.

De heer Coene (VLD). — Mijnheer de voorzitter, ik heb daarstraks in mijn uiteenzetting gezegd dat wij amendementen indienen met een andere logica, die ook vergt dat het opschrift wordt gewijzigd.

Ik heb in mijn uiteenzetting mijn amendementen ook op een klare en duidelijke manier gerechtvaardigd. Ik zal er bijgevolg niet meer op ingaan en handhaaf ze zoals ze werden ingediend.

De voorzitter. — De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement est réservé.

Art. 2. La Société fédérale de participations (la «S.F.P.») et la Société nationale des chemins de fer belges (la «S.N.C.B.») sont chargées de constituer, dans les soixante jours suivant la date d'entrée en vigueur de la présente loi, une société anonyme de

droit public, dénommée «Financière T.G.V.», dont l'objet sera la prise de participation dans le capital de la S.N.C.B. afin de contribuer, dans l'intérêt public, à la réalisation de l'infrastructure et à l'acquisition du matériel roulant nécessaires à l'exploitation des lignes pour le train à grande vitesse («T.G.V.») sur le territoire belge.

Art. 2. De Federale Participatiemaatschappij (de «FPM») en de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (de «NMBS») worden gelast om, binnen zestig dagen na de datum van inwerkingtreding van deze wet, een naamloze vennootschap van publiek recht, «HST-Fin» genaamd, op te richten, welke ten doel zal hebben deel te nemen in het kapitaal van de NMBS teneinde in het openbaar belang bij te dragen tot de verwezenlijking van de infrastructuur en de aanschaffing van het rollend materieel noodzakelijk voor de exploitatie van de lijnen voor de hoge snelheidstrein («HST») op het Belgisch grondgebied.

Art. 3. § 1er. Aux fins visées à l'article 2, la Financière T.G.V. souscrita des actions privilégiées sans droit de vote à émettre par la S.N.C.B. jusqu'à concurrence d'un montant total de 125 milliards de francs. Ces actions seront souscrites et libérées selon le calendrier fixé dans le protocole de gestion visé à l'article 10.

§ 2. La S.N.C.B. affectera les fonds apportés par la Financière T.G.V. à la réalisation des investissements visés à l'article 2, sans préjudice de la faculté de la S.N.C.B., sous sa responsabilité, d'utiliser provisoirement ces fonds à d'autres fins en attendant le paiement effectif des dépenses d'investissement en question.

Le Roi prendra, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les mesures nécessaires en vue d'assurer la transparence de l'utilisation des fonds par la S.N.C.B. et le contrôle de leur affectation finale aux investissements visés à l'article 2.

§ 3. Jusqu'à concurrence du montant total des fonds apportés par la Financière T.G.V., les investissements visés à l'article 2 ne peuvent faire l'objet d'aucune subvention directement ou indirectement à charge de l'État, ni d'aucun financement supplémentaire nouveau bénéficiant en tout ou en partie de la garantie de l'État.

Art. 3. § 1. Met het oog op de in artikel 2 bepaalde doelstelling, zal HST-Fin inschrijven op preferente aandelen zonder stemrecht, uit te geven door de NMBS ten belope van een totaalbedrag van 125 miljard frank. De inschrijving en stortingen op deze aandelen geschieden overeenkomstig het tijdschema vastgelegd in het beheersprotocol bedoeld in artikel 10.

§ 2. De NMBS zal de door HST-Fin ingebrachte middelen bestemmen voor de verwezenlijking van de in artikel 2 bedoelde investeringen, onverminderd de mogelijkheid van de NMBS om, op haar verantwoordelijkheid, deze middelen voorlopig voor andere doeleinden aan te wenden in afwachting van de effectieve betaling van de betrokken investeringsuitgaven.

De Koning zal, bij in Ministerraad overlegd besluit, de nodige maatregelen nemen om de transparantie van de aanwending van de fondsen door de NMBS en de controle van hun finale bestemming voor de in artikel 2 bedoelde investeringen te verzekeren.

§ 3. Tot het totaalbedrag van de door HST-Fin ingebrachte middelen kunnen de in artikel 2 bedoelde investeringen geen voorwerp uitmaken van een subsidie die rechtstreeks of onrechtstreeks ten laste van de Staat is, noch van enige nieuwe bijkomende financiering die geheel of gedeeltelijk de Staatswaarborg geniet.

Art. 4. § 1er. Les actions privilégiées visées à l'article 3, § 1er:

1° sont des actions sans droit de vote au sens de l'article 48 des lois coordonnées sur les sociétés commerciales;

2° donneront droit aux dividendes suivants:

a) pour chacun des exercices précédant l'exercice 2006, un dividende privilégié de 5,90 %;

b) pour chacun des exercices 2006 à 2020, un premier dividende privilégié de 3,98 % et un deuxième dividende privilégié égal à 10 % de la partie du chiffre d'affaires que la S.N.C.B. réalise en tant que transporteur dans l'exploitation du T.G.V. (après application des accords internationaux de billetterie);

c) pour les exercices à partir de 2021, un dividende proportionnel à celui attribué, le cas échéant, aux actions ordinaires de la S.N.C.B.,

étant entendu que:

— les dividendes privilégiés visés aux points a) et b) pourront être adaptés, à la hausse ou à la baisse, selon les modalités établies par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, en tenant compte notamment de l'évolution des conditions des marchés financiers et de celle du chiffre d'affaires que la S.N.C.B. réalise dans l'exploitation du T.G.V.;

— les dispositions du présent 2° ne portent pas atteinte à la faculté de l'assemblée générale de la S.N.C.B. d'attribuer, à sa discrétion, des dividendes supplémentaires aux actions privilégiées par prélèvement sur le surplus disponible des bénéficiaires ou, jusqu'à l'exercice se terminant le 31 décembre 2005, par prélèvement sur le capital visé à l'article 56 de la loi du 20 décembre 1995 portant des dispositions fiscales, financières et diverses;

3° pourront, au choix du détenteur, être échangées, entre le 1er janvier et le 31 décembre 2021, contre des obligations subordonnées de la S.N.C.B., sur la base d'une action contre une obligation de même valeur nominale, à des conditions assurant une rémunération de l'investissement au taux du marché;

4° donneront droit, en cas de liquidation de la S.N.C.B., au remboursement du montant libéré par priorité aux actions ordinaires, ainsi qu'à une partie proportionnelle du boni de liquidation.

§ 2. Dans le respect des dispositions du § 1er, les conditions d'émission des actions privilégiées en question sont réglées dans le protocole de gestion visé à l'article 10 et celles des obligations subordonnées visées au § 1er, 3°, seront fixées avant l'an 2021 par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

L'article 40 de la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques et les articles 34bis, 48, § 1er, alinéa 2, 1°, 52bis, § 1er, et 71 des lois coordonnées sur les sociétés commerciales ne sont pas applicables à l'émission de ces actions privilégiées ou à leur échange contre des obligations.

Art. 4. § 1. De preferente aandelen bedoeld in artikel 3, § 1:

1° zijn aandelen zonder stemrecht in de zin van artikel 48 van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen;

2° verlenen recht op de volgende dividenden:

a) voor elk boekjaar voorafgaand aan het boekjaar 2006, een preferent dividend van 5,90 %;

b) voor elk van de boekjaren 2006 tot en met 2020, een eerste preferent dividend van 3,98 % en een tweede preferent dividend gelijk aan 10 % van het deel van de omzet dat de NMBS als vervoerder verwezenlijkt bij de exploitatie van de HST (na toepassing van de internationale ticketverkoopovereenkomsten);

c) voor de boekjaren vanaf 2021, een dividend evenredig aan datgene dat, in voorkomend geval, wordt toegekend aan de gewone aandelen van de NMBS,

met dien verstande dat:

— de preferente dividenden bedoeld in de punten a) en b) opwaarts of neerwaarts kunnen worden aangepast volgens de nadere regels bepaald bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, inzonderheid rekening houdend met de evolutie van de condities op de financiële markten en van de omzet die de NMBS verwezenlijkt bij de exploitatie van de HST;

— de bepalingen van dit 2° geen afbreuk doen aan de bevoegdheid van de algemene vergadering van de NMBS om, in haar discretie, aan de preferente aandelen bijkomende dividend toe te kennen uit het beschikbare winstoverschot of, tot het boek-

jaar eindigend op 31 december 2005, door afnemings op het kapitaal bedoeld in artikel 56 van de wet van 20 december 1995 houdende fiscale, financiële en diverse bepalingen;

3° kunnen, naar keuze van de houder, tussen 1 januari en 31 december 2021, worden geruild voor achtergestelde obligaties van de NMBS, naar rata van één aandeel voor één obligatie van dezelfde nominale waarde, tegen voorwaarden die een marktconforme vergoeding van de investering verzekeren;

4° verlenen, in geval van vereffening van de NMBS, recht op de terugbetaling van het gestorte bedrag bij voorrang op de gewone aandelen, evenals op een evenredig deel van het vereffeningssaldo.

§ 2. Met inachtneming van de bepalingen van § 1 worden de uitgiftevoorwaarden van de betrokken preferente aandelen geregeld in het beheersprotocol bedoeld in artikel 10 en worden deze van de achtergestelde obligaties bedoeld in § 1, 3°, vóór het jaar 2021 bepaald bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

Artikel 40 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven en de artikelen 34bis, 48, § 1, lid 2, 1°, 52bis, § 1, en 71 van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen zijn niet van toepassing op de uitgifte van deze preferente aandelen of op hun omruiling in obligaties.

Art. 5. § 1er. La S.N.C.B. est autorisée à distribuer les dividendes privilégiés visés à l'article 4, § 1er, 2°, a) et b), sans être tenue par les limites prévues aux articles 77bis et 77ter des lois coordonnées sur les sociétés commerciales.

§ 2. Les charges financières éventuelles afférentes au service des dividendes visés au § 1er peuvent, dans les comptes de la S.N.C.B., être incluses dans la valeur d'acquisition des immobilisations corporelles issues des investissements visés à l'article 2, pour autant que ces charges se rapportent à la période jusqu'au 31 décembre 2005.

§ 3. L'article 10 de la loi du 23 juillet 1926 créant la Société nationale des chemins de fer belges est abrogé.

Art. 5. § 1. De NMBS mag de in artikel 4, § 1, 2°, a) en b), bedoelde preferente dividenden uitkeren zonder te zijn gebonden door de beperkingen bepaald in de artikelen 77bis en 77ter van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen.

§ 2. De eventuele financiële kosten verbonden aan de betaling van de in § 1 bedoelde dividenden mogen in de rekeningen van de NMBS worden opgenomen in de aanschaffingswaarde van de materiële vaste activa voortvloeiend uit de in artikel 2 bedoelde investeringen, voor zover deze kosten betrekking hebben op de periode tot 31 december 2005.

§ 3. Artikel 10 van de wet van 23 juli 1926 tot oprichting van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen wordt opgeheven.

Art. 6. § 1er. Lors de la constitution de la Financière T.G.V., la S.F.P. souscritra au capital de la Financière T.G.V. à concurrence de 22 milliards de francs. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, autoriser la S.F.P. à participer à des augmentations du capital de la Financière T.G.V. à concurrence d'un montant total de 8 milliards de francs.

§ 2. Lors de la constitution de la Financière T.G.V., la S.N.C.B. souscritra au capital de la Financière T.G.V. à concurrence de 10 milliards de francs. À cet effet, elle fera apport de biens immobiliers de son domaine privé. Les actions souscrites par la S.N.C.B. seront libérées d'au moins 10 % dès la constitution de la Financière T.G.V. et ensuite d'au moins 20 % au cours de chacune des années 1997, 1998 et 1999, le solde éventuel devant être libéré au plus tard en 2000. Les biens immobiliers en question seront évalués et feront l'objet des rapports visés à l'article 29bis des lois coordonnées sur les sociétés commerciales, au fur et à mesure qu'ils seront effectivement cédés à la Financière T.G.V. à titre de libération des actions souscrites par la S.N.C.B.

Art. 6. § 1. Bij de oprichting van HST-Fin zal de FPM op het kapitaal van HST-Fin inschrijven ten bedrage van 22 miljard frank. De Koning kan bij een in Ministerraad overlegd besluit de FPM machtigen om deel te nemen aan kapitaalverhogingen van HST-Fin ten belope van een totaal bedrag van 8 miljard frank.

§ 2. Bij de oprichting van HST-Fin zal de NMBS op het kapitaal van HST-Fin inschrijven ten bedrage van 10 miljard frank. Hiertoe zal zij onroerende goederen uit haar privaats domein inbrengen. Op de aandelen waarop de NMBS inschrijft, moet tenminste 10 % worden gestort vanaf de oprichting van HST-Fin en vervolgens tenminste 20 % tijdens elk van de jaren 1997, 1998 en 1999, met storting van het eventuele saldo ten laatste in 2000. De betreffende onroerende goederen worden gewaardeerd, en maken het voorwerp uit van de verslagen bedoeld in artikel 29bis van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, naarmate zij effectief worden overgedragen aan HST-Fin bij wijze van storting op de aandelen waarop de NMBS heeft ingeschreven.

Art. 7. La S.F.P., la S.N.C.B. et les autres institutions de droit public relevant de l'État et agréées à cette fin par le ministre qui a les transports dans ses compétences doivent en tout temps détenir plus de 50 % des droits de vote attachés aux titres émis par la Financière T.G.V. Les titres détenus par ces institutions sont nominatifs.

Art. 7. De FPM, de NMBS en de andere instellingen van publiek recht die van de Staat afhangen en daartoe zijn erkend door de minister die het vervoer onder zijn bevoegdheid heeft, moeten op elk ogenblik méér dan 50 % van de stemrechten die verbonden zijn aan de effecten uitgegeven door HST-Fin, aanhouden. De effecten in het bezit van deze instellingen zijn op naam.

Art. 8. § 1er. La S.F.P. réduira préalablement son capital, par remboursement à l'État, du montant total des apports qu'elle est chargée d'effectuer en application de l'article 6, § 1er. Ce montant sera mis à la disposition de la S.F.P., sous forme de prêt sans intérêt, afin de lui permettre d'exécuter, pour le compte de l'État, la mission qui lui est confiée par la présente loi. Ce prêt sera consenti jusqu'au 31 décembre 2021 et, à son échéance, pourra être remboursé par remise à l'État des actions que la S.F.P. possède dans le capital de la Financière T.G.V. ou des titres de la S.N.C.B. qui auraient été attribués à la S.F.P. lors de la liquidation de la Financière T.G.V. Toute somme recueillie par la S.F.P. avant le 31 décembre 2021 en raison d'une cession ou d'un remboursement de ces actions ou titres sera immédiatement payée à l'État à titre d'amortissement du prêt.

§ 2. Dans les comptes de la S.F.P., la dette envers l'État en vertu du prêt visé au § 1er sera diminuée à concurrence des réductions de valeur ou moins-values que la S.F.P. serait amenée à comptabiliser sur ses actions de la Financière T.G.V., et augmentée de toute plus-value qu'elle exprimerait ou réaliserait sur les mêmes actions. Ni les réductions de valeur, moins-values ou plus-values en cause, ni la diminution ou l'augmentation correspondante de la dette n'affecteront le compte de résultats de la S.F.P.

Art. 8. § 1. De FPM zal voorafgaandelijk haar kapitaal verminderen, door terugbetaling aan de Staat, ten belope van het totaalbedrag van de inbrengen die zij gelast is te verrichten in toepassing van artikel 6, § 1. Dit bedrag zal ter beschikking van de FPM worden gesteld in de vorm van een renteloze lening, teneinde haar in staat te stellen de taak die haar door deze wet is opgedragen, voor rekening van de Staat, uit te voeren. Deze lening zal tot 31 december 2021 lopen en kan op de vervaldag worden terugbetaald door overdracht aan de Staat van de aandelen die de FPM in het kapitaal van HST-Fin bezit, of van effecten van de NMBS die aan de FPM zouden zijn toegekend bij de vereffening van HST-Fin. Elke som die de FPM vóór 31 december 2021 ontvangt ingevolge een overdracht of terugbetaling van deze aandelen of effecten zal onmiddellijk aan de Staat worden betaald tot aflossing van de lening.

§ 2. De schuld jegens de Staat ingevolge de in § 1 bedoelde lening wordt in de rekeningen van de FPM verminderd ten belope van de waardeverminderingen of minderwaarden die de FPM dient te boeken op haar aandelen van HST-Fin, en vermeerderd met elke meerwaarde die zij uitdrukt of verwezenlijkt op diezelfde aandelen. Noch de betreffende waardeverminderingen, minderwaarden of meerwaarden, noch de overeenstemmende vermindering of vermeerdering van de schuld zullen de resultatenrekening van de FPM beïnvloeden.

Art. 9. § 1er. Les emprunts, obligataires ou autres, contractés par la Financière T.G.V. et dont les conditions ont préalablement été approuvées par le ministre des Finances bénéficient de la garantie de l'État pour leur montant principal, intérêts et autres charges et frais. Le montant total de ces emprunts, en principal restant à rembourser, ne pourra à aucun moment excéder 100 milliards de francs.

§ 2. Les obligations de la Financière T.G.V. en vertu de conventions visant à couvrir les risques afférents aux emprunts visés au § 1er en raison des fluctuations des taux d'intérêt ou des taux de change bénéficient également de la garantie de l'État, pour autant que les termes de ces conventions aient préalablement été approuvés par le ministre des Finances.

§ 3. Dans la mesure où l'encours de ses emprunts garantis par l'État dépasse un montant total de 75 milliards de francs, la Financière T.G.V. paiera à l'État, sur l'excédent, une prime de garantie, dont le montant et les modalités de calcul sont fixés par le Roi.

Art. 9. § 1. De obligatie- of andere leningen die HST-Fin aangaat en waarvan de voorwaarden vooraf zijn goedgekeurd door de minister van Financiën, genieten de Staatswaarborg voor hun hoofdsom, interesten en andere lasten en kosten. Het totaalbedrag van deze leningen, in nog uitstaande hoofdsom, mag op geen enkel ogenblik 100 miljard frank overschrijden.

§ 2. De verbintenissen van HST-Fin krachtens overeenkomsten die ertoe strekken de risico's te dekken verbonden aan de in § 1 bedoelde leningen ten gevolge van fluctuaties van interestvoeten of wisselkoersen, genieten eveneens de Staatswaarborg, voor zover de bepalingen van deze overeenkomsten vooraf zijn goedgekeurd door de minister van Financiën.

§ 3. In de mate dat het uitstaande bedrag van haar leningen onder Staatswaarborg een totaalbedrag van 75 miljard frank overschrijdt, zal HST-Fin op het excedent aan de Staat een garantiëpremie betalen waarvan het bedrag en de berekeningswijze door de Koning worden bepaald.

Art. 10. Un protocole de gestion conclu entre l'État, représenté par le ministre des Finances et le ministre qui a les transports dans ses compétences, d'une part, et la Financière T.G.V., la S.F.P. et la S.N.C.B., d'autre part, précisera les conditions dans lesquelles la Financière T.G.V., le cas échéant avec l'assistance technique d'experts, exécutera la mission visée à l'article 2 et, à cette fin, procédera à la vente des biens immobiliers visés à l'article 6, § 2. Ce protocole et ses modifications ne sortiront leurs effets qu'après approbation par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

Art. 10. Een beheersprotocol afgesloten tussen de Staat, vertegenwoordigd door de minister van Financiën en de minister die het vervoer onder zijn bevoegdheid heeft, enerzijds, en HST-Fin, de FPM en de NMBS, anderzijds, regelt nader de voorwaarden volgens welke HST-Fin, in voorkomend geval met de technische bijstand van deskundigen, de in artikel 2 bedoelde opdracht zal vervullen en te dien einde de onroerende goederen bedoeld in artikel 6, § 2, zal verkopen. Dit protocol en de wijzigingen ervan hebben slechts uitwerking na goedkeuring door een in Minister-raad overlegd koninklijk besluit.

Art. 11. La Financière T.G.V. est régie par les lois coordonnées sur les sociétés commerciales dans la mesure où il n'y est pas dérogé par la présente loi.

Les premiers statuts de la Financière T.G.V. sont établis par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres préalablement à sa constitution. Toute modification à ces statuts ne produit ses effets qu'après approbation par un tel arrêté.

Art. 11. HST-Fin is onderworpen aan de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen in de mate dat deze wet er niet van afwijkt.

De eerste statuten van HST-Fin worden vóór haar oprichting vastgesteld door een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit. Elke statutenwijziging heeft slechts uitwerking na goedkeuring door een dergelijk besluit.

Art. 12. § 1er. La Financière T.G.V. est soumise au contrôle du ministre des Finances et du ministre qui a les transports dans ses compétences (ci-après les « ministres »). Ce contrôle est exercé à l'intervention d'un commissaire du gouvernement qui veille au respect de la loi, des statuts et du protocole de gestion visé à l'article 10. Le commissaire du gouvernement est nommé et révoqué par le Roi sur proposition conjointe des ministres.

§ 2. Le commissaire du gouvernement est invité à toutes les réunions des organes de gestion de la Financière T.G.V. et y siège avec voix consultative. Il peut, à tout moment, prendre connaissance, sans déplacement, de tous les livres et documents de la Financière T.G.V. Il peut requérir de ses administrateurs, agents et préposés toutes informations et peut procéder à toutes vérifications qui lui paraissent utiles. Il lui est remis chaque trimestre par le conseil d'administration un état comptable établi selon le schéma de bilan et de compte de résultats.

§ 3. Le commissaire du gouvernement peut suspendre et dénoncer aux ministres toute décision des organes de gestion de la Financière T.G.V. qu'il estime contraire à la loi, aux statuts ou au protocole de gestion. À cet effet, il dispose d'un délai de quatre jours francs à partir du jour de la réunion à laquelle la décision a été prise, pour autant qu'il y ait été régulièrement convoqué, et, dans le cas contraire, à partir du jour où il en a reçu connaissance. La décision en cause ne peut être exécutée que si aucun des ministres ne s'y est opposé dans les huit jours de la suspension.

Art. 12. § 1. HST-Fin is onderworpen aan de controle van de minister van Financiën en de minister die het vervoer onder zijn bevoegdheid heeft (hierna de « ministers »). Deze controle wordt uitgeoefend door tussenkomst van een regeringscommissaris die waakt over de naleving van de wet, de statuten en het beheersprotocol bedoeld in artikel 10. De regeringscommissaris wordt benoemd en ontslagen door de Koning op gezamenlijke voordracht van de ministers.

§ 2. De regeringscommissaris wordt uitgenodigd op alle vergaderingen van de bestuursorganen van HST-Fin en zetelt er met raadgevende stem. Hij kan op elk ogenblik, zonder verplaatsing, kennis nemen van alle boeken en documenten van HST-Fin. Hij kan aan haar bestuurders, agenten en aangestelden alle inlichtingen vragen en kan alle verificaties uitvoeren die hem nuttig lijken. Elk trimester overhandigt de raad van bestuur hem een boekhoudkundige staat die is opgesteld overeenkomstig het schema van de balans en de resultatenrekening.

§ 3. De regeringscommissaris kan iedere beslissing van de bestuursorganen van HST-Fin die hij strijdig acht met de wet, de statuten of het beheersprotocol, schorsen en ter kennis van de ministers brengen. Hij beschikt daartoe over een termijn van vier vrije dagen vanaf de dag van de vergadering waarop de beslissing werd genomen, voor zover hij daartoe regelmatig werd opgeroepen, en, in het tegenovergestelde geval, vanaf de dag waarop hij ervan kennis heeft gekregen. De betrokken beslissing kan alleen worden uitgevoerd indien geen van de ministers er zich heeft tegen verzet binnen acht dagen na de schorsing.

Art. 13. L'inspecteur général de l'Administration de la taxe sur la valeur ajoutée, de l'enregistrement et des domaines ou son délégué a qualité pour conférer l'authenticité à tous actes amiables passés au nom ou en faveur de la Financière T.G.V.

Art. 13. De inspecteur-generaal van de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, de registratie en domeinen, of zijn afgevaardigde kan authenticiteit verlenen aan alle akten in der minne verleden ten name of ten bate van HST-Fin.

Art. 14. Dans l'article 161, 1°, du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, l'alinéa suivant est inséré entre les alinéas 1er et 2 :

« Les actes amiables passés au nom ou en faveur de la société anonyme de droit public Financière T.G.V. »

Art. 14. In artikel 161, 1°, van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten wordt tussen het eerste en het tweede lid het volgende lid ingevoegd :

«De akten in der minne verleden ten name of ten bate van de naamloze vennootschap van publiek recht HST-Fin.»

Art. 15. § 1er. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, prendre toutes les mesures utiles en vue de régler la mise à la disposition de la S.N.C.B. de la somme que le Royaume des Pays-Bas paierait à l'État à titre de contribution à la réalisation du tronçon du projet T.G.V. entre Anvers et la frontière néerlandaise selon le tracé dit E19.

§ 2. L'arrêté visé au § 1er peut modifier, compléter, remplacer ou abroger les dispositions légales en vigueur.

Les pouvoirs accordés au Roi par le présent article expirent le 31 juillet 1998. Après cette date, l'arrêté pris en vertu de ces pouvoirs ne peut être modifié, complété, remplacé ou abrogé que par une loi.

Art. 15. § 1. De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, alle nuttige maatregelen nemen tot regeling van de terbeschikkingstelling aan de NMBS van de som die het Koninkrijk der Nederlanden aan de Staat zou betalen als bijdrage tot de verwezenlijking van het traject van het HST-project tussen Antwerpen en de Nederlandse grens volgens het zogenaamde E19-tracé.

§ 2. Het in § 1 bedoelde besluit kan de geldende wettelijke bepalingen wijzigen, aanvullen, vervangen of opheffen.

De in dit artikel aan de Koning verleende bevoegdheden verstrijken op 31 juli 1998. Na deze datum kan het besluit, genomen krachtens deze bevoegdheden, slechts bij wet worden gewijzigd, aangevuld, vervangen of opgeheven.

De heer Coene stelt volgend amendement voor:

«Deze artikelen vervangen als volgt:

«Art. 2. De Federale Participatiemaatschappij (de «FPM») en de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (de «NMBS») worden ertoe gelast om, binnen 60 dagen na de datum van inwerkingtreding van deze wet, een naamloze vennootschap, «HST-Bel» genaamd, op te richten, welke tot doel zal hebben de verwezenlijking van de HST-infrastructuur, de aanschaffing van het rollend materieel en de exploitatie van de hoge snelheidslijnen op het Belgische grondgebied.

Art. 3. § 1. Het kapitaal van HST-Bel wordt vertegenwoordigd door gewone aandelen met evenwaardig stemrecht.

§ 2. Bij de oprichting van HST-Bel zal de FPM op het kapitaal van HST-Bel inschrijven ten bedrage van 22 miljard frank. De Koning kan bij een in Ministerraad overlegd besluit de FPM machtigen om deel te nemen aan kapitaalverhogingen van HST-Bel ten belope van een totaal bedrag van 8 miljard frank.

§ 3. Bij de oprichting van HST-Bel zal de NMBS op het kapitaal van HST-Bel inschrijven ten bedrage van 10 miljard frank. De Koning kan bij een in Ministerraad overlegd besluit de NMBS machtigen om deel te nemen aan kapitaalverhogingen van HST-Bel binnen het kader van het beheerscontract en binnen de begrotingsmogelijkheden.

Art. 4. § 1. De obligatie- of andere leningen die HST-Bel aangaat en waarvan de voorwaarden vooraf zijn goedgekeurd door de minister van Financiën, genieten de Staatswaarborg voor hun hoofdsom, interesten en andere lasten en kosten. Het totaal bedrag van deze leningen, in nog uitstaande hoofdsom, mag op geen enkel ogenblik 75 miljard frank overschrijden.

§ 2. De verbintenissen van HST-Bel krachtens overeenkomsten die ertoe strekken de risico's te dekken verbonden aan de in § 1 bedoelde leningen ten gevolge van fluctuaties van interestvoeten of wisselkoersen, genieten eveneens de Staatswaarborg, voor zover de termen van deze overeenkomsten vooraf zijn goedgekeurd door de minister van Financiën.

Art. 5. Een beheersprotocol afgesloten tussen de Staat, vertegenwoordigd door de minister van Financiën en de minister van Vervoer, enerzijds, en HST-Bel anderzijds, regelt nader de voorwaarden volgens welke HST-Bel, in voorkomend geval met de technische bijstand van deskundigen, de in artikel 2 bedoelde opdracht zal vervullen.

Art. 6. § 1. HST-Bel is onderworpen aan de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen.

De eerste statuten van HST-Bel worden vóór haar oprichting vastgesteld door een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit. Elke statutenwijziging heeft slechts uitwerking na goedkeuring door een dergelijk besluit.

§ 2. HST-Bel is onderworpen aan een jaarlijkse controle door het Rekenhof. De resultaten van deze controle worden aan het Parlement overgezonden.

Art. 7. De HST-infrastructuurwerken die reeds gerealiseerd zijn op de datum van inwerkingtreding van deze wet, worden ingepast in de kapitaalstructuur van HST-Bel.

Art. 8. § 1. De Koning neemt, bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, alle nuttige maatregelen tot regeling van de terbeschikkingstelling aan HST-Bel van de som die het Koninkrijk der Nederlanden aan de Staat zou betalen als bijdrage tot de verwezenlijking van het traject van het HST-project tussen Antwerpen en de Nederlandse grens volgens het zogenaamde E19-tracé. In elk geval dient de som binnen een termijn van 60 dagen na ontvangst ervan door de Staat, overgemaakt aan HST-Bel.

§ 2. Ingeval van gespreide betaling van de in § 1 bedoelde som door het Koninkrijk der Nederlanden aan de Staat, worden de gespreide betalingen, binnen een termijn van 60 dagen na ontvangst door de Staat, overgemaakt aan HST-Bel.

§ 3. De Koning neemt, bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, alle nuttige maatregelen tot regeling van de terbeschikkingstelling aan HST-Bel van de som die de Europese Gemeenschap aan de Staat zou betalen in het kader van de Europese subsidiëring van het internationale HST-net. In elk geval dient de som binnen een termijn van 60 dagen na ontvangst ervan door de Staat, overgemaakt aan HST-Bel.

§ 4. Ingeval van gespreide betaling van de in § 3 bedoelde som door de Europese Gemeenschap aan de Staat, worden de gespreide betalingen, binnen een termijn van 60 dagen na ontvangst door de Staat, overgemaakt aan HST-Bel.

§ 5. De bedragen die, ter uitvoering van de in §§ 1, 2, 3 en 4 uiteengezette financiële tussenkomsten, reeds zijn uitbetaald aan de Staat, maar nog niet zijn aangewend op de datum van inwerkingtreding van deze wet, worden bij de oprichting van HST-Bel opgenomen in de kapitaalstructuur van HST-Bel.

Art. 9. Bij de exploitatie van de HST-infrastructuur verleent HST-Bel toegang tot het HST-net aan alle operatoren die voldoen aan de voorwaarden vastgesteld bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

Art. 10. De Koning is belast met de uitvoering van deze wet. »

«Remplacer ces articles par les dispositions suivantes :

«Art. 2. La Société fédérale de participations (S.F.P.) et la Société nationale des chemins de fer belges (S.N.C.B.) sont chargées de constituer, dans les soixante jours suivant la date d'entrée en vigueur de la présente loi, une société anonyme, dénommée «T.G.V.-Bel», dont l'objet sera la réalisation de l'infrastructure T.G.V., l'acquisition du matériel roulant et l'exploitation des lignes à grande vitesse sur le territoire belge.

Art. 3. § 1er. Le capital de T.G.V.-Bel est représenté par des actions ordinaires assorties d'un droit de vote équivalent.

§ 2. Lors de la création de T.G.V.-Bel, la S.F.P. souscrira à son capital pour un montant de 22 milliards de francs. Le Roi pourra, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, autoriser la S.F.P. à participer à des augmentations de capital de T.G.V.-Bel jusqu'à concurrence d'un montant global de 8 milliards de francs.

§ 3. Lors de la création de T.G.V.-Bel, la S.N.C.B. souscrira à son capital pour un montant de 10 milliards de francs. Le Roi pourra, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, autoriser la S.N.C.B. à participer à des augmentations du capital de T.G.V.-Bel dans le cadre du contrat de gestion et dans les limites des possibilités budgétaires.

Art. 4. § 1er. Les emprunts, obligataires ou autres, contractés par T.G.V.-Bel et dont les conditions ont préalablement été approuvées par le ministre des Finances bénéficient de la garantie

de l'État pour leur montant principal, intérêts et autres charges et frais. Le montant total de ces emprunts, en principal restant à rembourser, ne pourra à aucun moment excéder 75 milliards de francs.

§ 2. Les obligations de T.G.V.-Bel en vertu de conventions visant à couvrir les risques afférents aux emprunts visés au § 1er en raison des fluctuations des taux d'intérêt ou des taux de change des monnaies, bénéficier également de la garantie de l'État pour autant que les termes de ces conventions ont préalablement été approuvés par le ministre des Finances.

Art. 5. Un protocole de gestion conclu entre l'État, représenté par le ministre des Finances et le ministre des Transports, d'une part, et T.G.V.-Bel, d'autre part, précisera les conditions dans lesquelles T.G.V.-Bel, le cas échéant avec l'assistance technique d'experts, exécutera la mission visée à l'article 2.

Art. 6. § 1er. T.G.V.-Bel est régi par les lois coordonnées sur les sociétés commerciales.

Les premiers statuts de T.G.V.-Bel sont établis par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres préalablement à sa constitution. Toute modification à ces statuts ne produit ses effets qu'après approbation par un tel arrêté.

§ 2. T.G.V.-Bel est soumise au contrôle annuel de la Cour des comptes. Les résultats de ce contrôle sont transmis au Parlement.

Art. 7. Les travaux d'infrastructure T.G.V. déjà réalisés le jour de l'entrée en vigueur de la présente loi sont intégrés dans la structure de capital de T.G.V.-Bel.

Art. 8. § 1er. Le Roi prend, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, toutes les mesures utiles pour l'organisation de la mise à disposition de T.G.V.-Bel de la somme que le Royaume des Pays-Bas paiera à l'État à titre de contribution à la réalisation du trajet du projet T.G.V. entre Anvers et la frontière néerlandaise selon le tracé «E19». En tout cas, ce montant devra être versé à T.G.V.-Bel dans un délai de 60 jours suivant sa réception par l'État.

§ 2. En cas de paiement étalé par le Royaume des Pays-Bas à l'État de la somme visée au § 1er, chaque tranche de paiement sera versée à T.G.V.-Bel dans un délai de 60 jours suivant sa réception par l'État.

§ 3. Le Roi prend, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, toutes les mesures utiles pour l'organisation de la mise à disposition de T.G.V.-Bel de la somme que la Communauté européenne pourrait payer à l'État dans le cadre de la subvention européenne du réseau T.G.V. international. En tout cas, le montant doit être transmis à T.G.V.-Bel dans un délai de 60 jours suivant sa réception.

§ 4. En cas de paiement étalé par la Communauté européenne à l'État du montant visé au § 3, chaque tranche de paiement sera versée à T.G.V.-Bel dans un délai de 60 jours suivant sa réception par l'État.

§ 5. Les montants qui ont déjà été payés à l'État en exécution des interventions financières exposées aux §§ 1er, 2, 3 et 4, mais n'ont pas encore été utilisés à la date d'entrée en vigueur de la présente loi sont intégrés dans la structure du capital de T.G.V.-Bel lors de la création de T.G.V.-Bel.

Art. 9. Dans le cadre de l'exploitation de l'infrastructure T.G.V., T.G.V.-Bel accorde l'accès au réseau T.G.V. à tous les opérateurs qui satisfont aux conditions établies dans un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

Art. 10. Le Roi est chargé de l'exécution de la présente loi. »

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement est réservé.

Bij artikel 3 stelt de heer Boutmans volgend amendement voor:

« In § 1, de woorden « 125 miljard » vervangen door de woorden « maximaal 125 miljard. »

« Au § 1er, remplacer les mots « 125 milliards de francs » par les mots « 125 milliards de francs maximum. »

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement est réservé.

MM. Hatry et Foret proposent l'amendement n° 15 que voici :

« Au § 2, supprimer l'alinéa 1er. »

« Het eerste lid van § 2 doen vervallen. »

MM. Hatry et Foret proposent l'amendement subsidiaire à l'amendement n° 16 que voici :

« Au § 2, remplacer l'alinéa 2 par ce qui suit :

« La S.N.C.B. tient une comptabilité analytique des montants reçus de la Financière T.G.V. »

« Het tweede lid van § 2 vervangen als volgt :

« De NMBS voert een analytische boekhouding van de bedragen die zij van HST-Fin ontvangt. »

Le vote sur les amendements est réservé.

De stemming over de amendementen wordt aangehouden.

Bij artikel 4 stelt de heer Boutmans volgende amendementen voor :

« In § 1, 2°, b), het woord « omzet » vervangen door het woord « winst. »

« Au § 1er, 2°, b), remplacer les mots « chiffre d'affaires » par le mot « bénéfice. »

« Compléter le § 1er, 2°, par un point d), libellé comme suit :

« d) le dividende ne pourra être en aucun cas supérieur à l'O.L.O. (Obligation linéaire — lineaire obligatie) de 10 ans majorée de 0,10 % et de 10 % du bénéfice réalisé par la S.N.C.B. dans le cadre du projet T.G.V. »

« Paragraaf 1, 2°, aanvullen met een punt d), luidende :

« in geen geval kan het dividend meer bedragen dan de OLO 10 jaar rente vermeerderd met 0,10% en vermeerderd met 10% van de winst die de NMBS met het HST project realiseert. »

De stemming over de amendementen wordt aangehouden.

Le vote sur les amendements est réservé.

Bij artikel 6 stelt de heer Boutmans volgend amendement voor :

« In § 2, tussen de tweede en de derde volzin, de volgende volzinnen invoegen :

« De minister van Vervoer zal het federale Parlement en de gewesten voorafgaandelijk informeren over de onroerende goederen die de NMBS wil verkopen. De gewesten dienen hun akkoord te geven voor een eventuele verkoop. Openbare besturen hebben een recht van voorkoop. »

« Au § 2, entre les deuxième et troisième phrases, insérer les phrases suivantes :

« Le ministre des Transports communiquera préalablement au Parlement fédéral et aux régions la liste des biens immobiliers que la S.N.C.B. a l'intention de vendre. Toute vente devra obtenir l'accord des régions. Les administrations publiques jouissent d'un droit de préemption. »

Het woord is aan de heer Boutmans.

De heer Boutmans (Agalev). — Mijnheer de voorzitter, wat de operatie in verband met het onroerend goed betreft, heb ik tijdens de bespreking niet voor niets aan de minister gevraagd of hij de lijst zal bekendmaken. Ik meen begrepen te hebben dat hij dit niet zal doen alhoewel hij zegt dat hij over die lijst moet beschikken om de nodige koninklijke besluiten te kunnen uitvaardigen. Ik begrijp dat het geen definitieve lijst is, want indien tegen een gunstige prijs kan worden verkocht, moet misschien slechts een deel worden verhandeld. Toch is het essentieel te weten welke goederen de NMBS eventueel wil verkopen. Daarover gaat ons amendement. Het is belangrijk dat andere belanghebbende besturen zoals de gewesten en bepaalde gemeentebesturen weten dat dit ter tafel ligt.

Bij de discussie in de commissie over de procedure van verkoop heb ik gevraagd welke procedure zal worden gevolgd. Het antwoord hierop was op dat ogenblik niet gekend en ik werd daarom verwezen naar het verslag dat nog moest worden opgesteld. Dat vermeldt dat er geen enkele vorm van externe controle is

en openbaarheid bij de verkoop, want indien de NMBS beslist om onderhands te werken, wat haar recht is, zal het aankoopcomité als enige functie hebben de akte te verlijden.

In de eerste mogelijkheid die de minister de NMBS biedt, heeft het aankoopcomité niets te maken met de beslissing over de onroerende goederen die zullen worden verkocht noch aan wie of tegen welke prijs.

Ook op dit vlak noteren wij in het ontwerp van de regering een totaal gebrek aan transparantie. Dit is des te erger omdat wij hier te maken hebben met intransparantie ten aanzien van andere openbare besturen, die bij deze procedure nochtans aanzienlijke belangen kunnen hebben. Voor een gemeentebestuur dat geïnteresseerd is in een bepaald station of in een ander onroerend goed dat tot het privé-domein van de NMBS behoort, wordt geen enkele voorrangregeling uitgeregeld. De NMBS kan immers volgens de procedure verkopen aan wie zij wil en eventueel zelfs tegen een lagere prijs. Wij zien het financiële voordeel van deze regeling niet in en stellen dus voor dat aan de verkoopprocedure de nodige openbaarheid wordt gegeven en dat de openbare besturen voorkooprecht wordt toegekend.

De voorzitter. — De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement est réservé.

Bij artikel 9 stelt de heer Coene volgend amendement voor:

« In § 1, laatste zin, het cijfer « 100 » vervangen door het cijfer « 75. »

« Au § 1er, dernière phrase, remplacer le nombre « 100 » par le nombre « 75. »

Het woord is aan de heer Coene.

De heer Coene (VLD). — Mijnheer de voorzitter, dit amendement strekt ertoe de leningscapaciteit van de NMBS te verminderen tot het bedrag dat effectief nodig is. Het gaat om een vermindering van het voorgestelde bedrag met 25 miljard. Voor het financieren van de verschillende rubrieken is er slechts een leningscapaciteit nodig van 75 miljard in plaats van 100 miljard, zoals wordt voorgesteld in het ontwerp van de regering, om het bedrag van 125 miljard te bereiken. Een reserve van 25 miljard is totaal overbodig. Dit overschot zal de weerstand tegen extra-uitgaven of tegen een herziening naar boven van de uitgaven waarschijnlijk verminderen. Dat is een ongezonde situatie.

De voorzitter. — De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement est réservé.

Bij artikel 10 stelt de heer Boutmans volgend amendement voor:

« Dit artikel aanvullen als volgt:

« De verkopen georganiseerd door HST-Fin zullen in elk geval gebeuren volgens openbare procedures en aan marktconforme prijzen. »

« Compléter cet article comme suit:

« Les ventes organisées par la Financière T.G.V. se feront dans le respect des procédures publiques et à des prix conformes au marché. »

Mijnheer Boutmans, ik veronderstel dat de verantwoording voor uw vorig amendement ook geldt voor dit amendement. (Instemming.)

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement est réservé.

MM. Hatry et Foret proposent l'insertion d'un article 12bis (nouveau) rédigé comme suit:

« Art. 12bis. Le contrôle de la situation financière des comptes annuels et de la régularité des opérations à constater dans les comptes annuels, est confié à un collège de commissaires qui compte quatre membres, dont deux sont nommés par la Cour des comptes. »

« Art. 12bis. Het toezicht op de financiële situatie, de jaarrekeningen en de rechtmatigheid van de in de jaarrekeningen vast te stellen verrichtingen wordt opgedragen aan een college van commissarissen, dat vier leden telt van wie er twee door het Rekenhof worden benoemd. »

Le vote sur l'amendement est réservé.

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

De aangehouden stemmingen en de stemming over het wetsontwerp in zijn geheel hebben later plaats.

Il sera procédé ultérieurement aux votes réservés ainsi qu'à un vote sur l'ensemble du projet de loi.

WETSONTWERP BETREFFENDE DE INTERNATIONALE SAMENWERKING INZAKE DE TENUITVOERLEGGING VAN INBESLAGNEMINGEN EN VERBEURDVERKLARINGEN (EVOCATIE)

Bespreking

PROJET DE LOI SUR LA COOPÉRATION INTERNATIONALE EN CE QUI CONCERNE L'EXÉCUTION DE SAISIES ET DE CONFISCATIONS (ÉVOCATION)

Discussion

De voorzitter. — Dames en heren, aan de orde is de bespreking van het wetsontwerp betreffende de internationale samenwerking inzake de tenuitvoerlegging van inbeslagnemingen en verbeurdverklaringen, opnieuw geamendeerd door de Kamer van volksvertegenwoordigers. Overeenkomstig artikel 61-1 van ons reglement zijn alleen de bepalingen die door de Kamer werden geamendeerd of toegevoegd in de artikelen 10 en 17 van het ontwerp, aanhangig bij de Senaat.

L'ordre du jour appelle l'examen du projet de loi sur la coopération internationale en ce qui concerne l'exécution de saisies et de confiscations, réamendé par la Chambre des représentants. Conformément à l'article 61-1 de notre règlement, le Sénat est uniquement saisi des dispositions qui ont été amendées ou ajoutées par la Chambre aux articles 10 et 17 du projet.

Overeenkomstig het reglement geldt de door de commissie aangenomen tekst als basis voor de bespreking. (Zie document nr. 1-393/8 van de commissie voor Justitie van de Senaat. Zitting 1996-1997.)

Conformément à notre règlement, le texte adopté par la commission servira de base à notre discussion. (Voir document n° 1-393/8 de la commission de la Justice du Sénat. Session 1996-1997.)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Goris (VLD), rapporteur. — Mijnheer de voorzitter, dit wetsontwerp wordt voor de tweede maal aan de Senaat voorgelegd. Ik zal zijn voorgeschiedenis bondig schetsen.

Het wetsontwerp werd ingediend in de Kamer van volksvertegenwoordigers waar het na een korte bespreking werd aangenomen in de plenaire vergadering van 20 juli 1996. De Senaat heeft de slechts op één punt geamendeerde tekst geëvoceerd en de commissie voor de Justitie van de Senaat heeft er grondige besprekingen aan gewijd waarvan het overzicht te vinden in het verslag van 9 december 1996 van mevrouw Delcourt.

Op 20 december 1996 heeft de Senaat in de plenaire vergadering een tamelijk grondig geamendeerde tekst aangenomen en overgezonden naar de Kamer die op haar beurt opnieuw een tweetal amendementen heeft aangenomen, zodat de tekst andermaal naar de Senaat werd overgezonden. Dit is dan ook de reden waarom het ontwerp thans opnieuw op de agenda staat.

Gezien de reeds gevoerde besprekingen en het uitstekend verslag van mevrouw Delcourt, zal ik mij beperken tot de wijzigingen die wij thans willen aanbrengen.

De Kamer van volksvertegenwoordigers bracht wijzigingen aan in de artikelen 10 en 17 van het ontwerp. Aan artikel 10 werd een verwijzing toegevoegd naar artikel 35ter van het Wetboek van Strafvordering. Bij amendement, aangenomen in de commissie voor de Justitie van de Senaat, werd de terminologie licht gewijzigd en wordt, aangezien artikel 35ter niet bestaat, verwezen naar artikel 35bis.

Aan artikel 17 voegde de Kamer van volksvertegenwoordigers een drietal alinea's toe, waardoor de duur van het bewarend beslag op onroerend goed op vijf jaar werd bepaald in plaats van te gelden «tot op het tijdstip van een in kracht van gewijsde gegane beslissing». Deze laatste bepaling zou immers problemen met zich brengen met betrekking tot de tegenstelbaarheid aan derden.

Bij amendement, aangenomen in de commissie voor de Justitie van de Senaat, werd bepaald dat het beslagexploot ook moet verwijzen naar de tekst van dat artikel.

Op 26 februari jongstleden heeft de commissie de aldus gewijzigde tekst eenparig aangenomen.

Graag sluit ik mijn verslag of met een woord van dank aan de diensten van de Senaat voor het werk dat zij bij de herhaalde behandeling van dit ontwerp hebben verricht.

Mijnheer de voorzitter, sta mij toe het standpunt van de VLD-fractie bondig te vertolken. Zij heeft dit ontwerp zowel in de Kamer als in de Senaat goedgekeurd. Het voert immers verdragsbepalingen in het Belgisch recht in die een betere internationale samenwerking mogelijk maken om aan het vermogen te raken van degenen die zich schuldig hebben gemaakt aan criminaliteit, vooral op internationaal vlak.

De weliswaar kleine technische wijzigingen die andermaal werden aangebracht, verbeteren het ontwerp. Om die redenen zal de VLD-fractie dit ontwerp goedkeuren.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Loones.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de voorzitter, de rapporteur dankt de diensten van de Senaat voor hun positieve bijdrage en ik sluit mij daar uiteraard bij aan. Die bedanking klinkt echter enigszins cynisch omdat de diensten ook ditmaal zowel op

technisch-wetgevend vlak als op taalkundig vlak een degelijke tekst hebben voorbereid, waarmee wij andermaal onvoldoende rekening hebben gehouden.

Dit ontwerp was nochtans de gelegenheid bij uitstek om dit te doen. Het een maand later overzenden naar de Kamer had de politieke wereld in ons land niet doen daveren. Ik vind het jammer dat wij niet meer aandacht besteden aan de degelijke technische raadgevingen van de diensten van de Senaat.

De voorzitter. — Ik kan hiermee instemmen, mijnheer Loones. Wij zouden inderdaad beter het werk van de diensten meer appreciëren en er meer rekening mee houden.

Het verhaal van het ontwerp is opmerkelijk. Voor het eerst wordt een tekst die in de Kamer werd ingediend na te zijn geamendeerd in de Senaat en teruggezonden naar de Kamer, waar hij opnieuw werd geamendeerd, een tweede maal overgezonden naar de Senaat, waar hij nogmaals wordt geamendeerd.

Het ontwerp zal voor de tweede maal naar de Kamer worden overgezonden, maar nu voor definitieve goedkeuring, aangezien de tekst niet meer door de Senaat kan worden behandeld. Dit betekent dus het einde van de carrousel!

Daar niemand meer het woord vraagt in de algemene bespreking verklaar ik ze voor gesloten.

Plus personne en demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

We stemmen later over het wetsontwerp in zijn geheel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Dames en heren, onze agenda voor vanmorgen is afgewerkt.

Notre ordre du jour de ce matin est ainsi épuisé.

De Senaat vergadert opnieuw vanmiddag om 15 uur.

Le Sénat se réunira cet après-midi à 15 heures.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten om 12.35 uur.)

(La séance est levée à 12 h 35.)

SÉANCE DE L'APRÈS-MIDI — NAMIDDAGVERGADERING

PRÉSIDENCE DE **M. MAHOUX**, PREMIER VICE-PRÉSIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN **DE HEER MAHOUX**, EERSTE ONDERVOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 h 05.
De vergadering wordt geopend om 15.05 uur.

EXCUSÉE — VERONTSCHULDIGD

Mme Mayence-Goossens, à l'étranger, demande d'excuser son absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: mevrouw Mayence-Goossens, in het buitenland.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

MESSAGES

Chambre des représentants

BOODSCHAPPEN

Kamer van volksvertegenwoordigers

M. le président. — Par message du 27 février 1997, la Chambre des représentants a transmis au Sénat, tel qu'il a été adopté en sa séance du même jour, le projet de loi sur les protêts.

Ce projet de texte règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution. Il a été envoyé à la commission des Finances et des Affaires économiques.

Bij boodschap van 27 februari 1997, heeft de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat overgezonden, zoals het in haar vergadering van die datum werd aangenomen, het ontwerp van protestwet.

Dit ontwerp van tekst regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet. Het werd verwezen naar de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden.

Ensuite, par messages du même jour, reçus le 28 février 1997, la Chambre des représentants a transmis au Sénat, tels qu'ils ont été adoptés en sa séance du 27 février 1997 :

1° le projet de loi portant modification de la nouvelle loi communale, de la loi du 2 décembre 1957 sur la gendarmerie et de la loi du 27 décembre 1973 relative au statut du personnel du corps opérationnel de la gendarmerie;

2° le projet de loi relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise;

3° le projet de loi relative au régime fiscal des tabacs manufacturés;

4° le projet de loi portant des dispositions diverses relatives aux protêts;

5° le projet de loi relative à la participation de la Belgique à la première augmentation générale du capital de la Banque européenne pour la reconstruction et le développement;

6° le projet de loi relative à la participation de la Belgique à la onzième reconstitution des ressources de l'Association internationale de développement;

7° le projet de loi modifiant la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur.

Ces projets de loi règlent des matières visées à l'article 78 de la Constitution. La date limite pour l'évocation est le lundi 17 mars 1997.

Vervolgens heeft de Kamer van volksvertegenwoordigers, bij boodschappen van dezelfde datum, ontvangen op 28 februari 1997, aan de Senaat overgezonden, zoals ze ter vergadering van 27 februari 1997 werden aangenomen :

1° het wetsontwerp tot wijziging van de nieuwe gemeentewet, de wet van 2 december 1957 op de rijkswacht en de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel corps van de rijkswacht;

2° het wetsontwerp betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop;

3° het wetsontwerp betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak;

4° het wetsontwerp houdende diverse bepalingen met betrekking tot de protesten;

5° het wetsontwerp betreffende de deelneming van België aan de eerste algemene verhoging van het kapitaal van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling;

6° het wetsontwerp betreffende de deelneming van België aan de elfde wedersamenstelling van de werkmiddelen van de Internationale Ontwikkelingsassociatie;

7° het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument.

Deze wetsontwerpen regelen aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet. De uiterste datum voor evocatie is maandag 17 maart 1997.

Finalement, par messages du 27 février 1997, la Chambre des représentants a fait connaître au Sénat qu'elle a adopté, tels qu'ils lui ont été transmis par le Sénat :

1° le projet de loi modifiant l'article 79, alinéa 3, du Code judiciaire;

2° le projet de loi modifiant l'article 80, alinéa 2, du Code judiciaire.

Ten slotte heeft de Kamer van volksvertegenwoordigers, bij boodschappen van 27 februari 1997, aan de Senaat laten weten dat zij heeft aangenomen, zoals ze haar door de Senaat werden overgezonden :

1° het wetsontwerp tot wijziging van artikel 79, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek;

2° het wetsontwerp tot wijziging van artikel 80, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

— Pris pour notification

Voor kennisgeving aangenomen.

COMMUNICATIONS

Transmission d'un arrêté royal

MEDEDELINGEN

Overzending van een koninklijk besluit

M. le président. — En vertu de l'article 3bis des lois coordonnées sur le Conseil d'État, le ministre de l'Emploi et du Travail transmet au Sénat, avant sa publication au *Moniteur belge*, l'arrêté royal contenant des conditions plus précises relatives aux accords pour l'emploi, en application des articles 7, § 2, 30, § 2, et 33 de la loi du 26 juillet 1996 relative à la promotion de l'emploi et à la sauvegarde préventive de la compétitivité.

Avec cet arrêté royal sont également transmis, l'avis du Conseil d'État et le rapport au Roi.

Met toepassing van artikel 3bis van de gecoördineerde wetten op de Raad van State zendt de minister van Tewerkstelling en Arbeid aan de Senaat over, vóór de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*, het koninklijk besluit houdende nadere voorwaarden met betrekking tot de tewerkstellingsakkoorden, met toepassing van de artikelen 7, § 2, 30, § 2, en 33 van de wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen.

Met dit koninklijk besluit worden tevens overgezonden, het advies van de Raad van State en het verslag aan de Koning.

— Distribution.

Ronddeling.

Cour d'arbitrage — Arbitragehof

M. le président. — En application de l'article 76 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au président du Sénat les recours en annulation de l'article 20 du décret de la Région wallonne du 27 juin 1996 relatif aux déchets (numéros du rôle 1042, 1043, 1046 et 1047, affaires jointes).

Met toepassing van artikel 76 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de voorzitter van de Senaat van de beroepen tot vernietiging van artikel 20 van het decreet van het Waalse Gewest van 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen (rolnummers 1042, 1043, 1046 en 1047, samengevoegde zaken).

— Pris pour notification.

Voor kennisgeving aangenomen.

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au président du Sénat :

1. les questions préjudicielles concernant l'article 17 de l'ordonnance de la Région Bruxelles-Capitale du 9 septembre 1993 portant modification du Code du logement pour la Région de Bruxelles-Capitale et relative au secteur du logement social, et l'article 9 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloises, posées par le Conseil d'État (numéro du rôle 1048);

2. les questions préjudicielles relatives à l'article 7bis, alinéa 1er, de la loi sur la chasse du 28 février 1882 (numéros du rôle 1028, 1029, 1054 et 1055, affaires jointes).

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de voorzitter van de Senaat van :

1. de prejudiciële vragen betreffende artikel 17 van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 9 september 1993 houdende wijziging van de huisvestingscode voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en betreffende de sector van de sociale huisvesting, en artikel 9 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, gesteld door de Raad van State (rolnummer 1048);

2. de prejudiciële vragen betreffende artikel 7bis, eerste lid, van de jachtwet van 28 februari 1882 (rolnummers 1028, 1029, 1054 en 1055 samengevoegde zaken).

— Pris pour notification.

Voor kennisgeving aangenomen.

ÉVOCATION — EVOCATIE

M. le président. — Par message du 3 mars 1997, le Sénat a informé la Chambre des représentants de la mise en œuvre, ce même jour, de l'évocation du projet de loi sur le financement du contrôle des sociétés de gestion de droits d'auteur et de droits voisins prévu par la loi du 30 juin 1994 relative au droit d'auteur et aux droits voisins.

De Senaat heeft bij boodschap van 3 maart 1997 aan de Kamer van volksvertegenwoordigers ter kennis gebracht dat tot evocatie is overgegaan, op diezelfde datum, van het wetsontwerp op de financiering van het toezicht op de vennootschappen voor het beheer van auteursrechten en van naburige rechten bepaald in de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten.

Celui-ci a été envoyé à la commission de la Justice.

Het werd verzonden naar de commissie voor de Justitie.

NON-ÉVOCATION — NON-EVOCATIE

M. le président. — Par message du 4 mars 1997, le Sénat a retourné à la Chambre des représentants, en vue de la sanction royale, le projet de loi non évoqué relative à la sécurité sociale des travailleurs frontaliers.

Bij boodschap van 4 maart 1997 heeft de Senaat aan de Kamer van volksvertegenwoordigers terugbezorgd, met het oog op de koninklijke bekrachtiging, het niet-geëvoceerde wetsontwerp betreffende de sociale zekerheid van grensarbeiders.

— Pris pour notification.

Voor kennisgeving aangenomen.

PÉTITION — VERZOEKSCHRIFT

M. le président. — Par pétition établie à Uccle, le bourgmestre de cette commune transmet une motion relative à la ratification par la Belgique de la Charte européenne de l'autonomie locale.

Bij verzoekschrift uit Ukkel zendt de burgmeester van deze gemeente een motie over betreffende de bekrachtiging door België van het Europees Handvest van de lokale autonomie.

— Envoi à la commission des Affaires étrangères.

Verzending naar de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden.

PROPOSITIONS — VOORSTELLEN

Dépôt — Indiening

M. le président. — Mme Delcourt-Pêtre a déposé une proposition de loi modifiant la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence en vue d'y insérer un complément logement.

D'autre part, M. Anciaux a déposé une proposition de résolution relative à la délocalisation et à la perte d'emplois à l'intérieur de l'Union européenne, plus particulièrement dans l'affaire Renault-Vilvorde.

Mevrouw Delcourt-Pêtre heeft ingediend een wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum door invoeging van een huisvestingsbijslag.

Anderzijds heeft de heer Anciaux ingediend een voorstel van resolutie betreffende de delokalisatie en het verlies aan banen binnen de Europese Unie, meer bepaald inzake Renault-Vilvorde.

Ces propositions seront traduites, imprimées et distribuées.

Deze voorstellen zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Il sera statué ultérieurement sur la prise en considération.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

PROPOSITION DE RÉOLUTION

Renvoi

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Verwijzing

M. le président. — Il est proposé au Sénat d'envoyer à la commission des Affaires sociales, la proposition de résolution relative au problème de la dépendance au jeu.

Cette proposition de résolution avait été envoyée précédemment à la commission des Finances et des Affaires économiques.

Aan de Senaat wordt voorgesteld het voorstel van resolutie betreffende de gokverslavingsproblematiek te verwijzen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Dit voorstel van resolutie werd eerder verwezen naar de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden.

Pas d'opposition ?

Geen bezwaar ?

Il en sera donc ainsi décidé.

Dan is aldus besloten.

VOORSTELLEN — PROPOSITIONS

Inoverwegingneming — Prise en considération

De voorzitter. — Aan de orde is thans de bespreking over de inoverwegingneming van voorstellen.

L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération de propositions.

U hebt de lijst ontvangen van de verschillende in overweging te nemen voorstellen met opgave van de commissies waarnaar het bureau van plan is ze te verwijzen.

Vous avez reçu la liste des différentes propositions à prendre en considération, avec indication des commissions auxquelles le bureau envisage de les renvoyer.

Leden die opmerkingen mochten hebben, gelieven mij die vóór het einde van de vergadering te doen kennen.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler, de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, zal ik beschouwen dat die voorstellen in overweging zijn genomen en verwezen naar de commissies die door het bureau zijn aangeduid.

Sauf suggestions divergentes, je considérerai les propositions comme prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées par le bureau.

Het woord is aan de heer Anciaux.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de voorzitter, ik heb vorige week vrijdag een voorstel van resolutie over de sluiting van Renault-Vilvorde ingediend. Ik heb de voorzitter van de Senaat gevraagd of het bureau kon onderzoeken of deze resolutie, eventueel aangevuld of geamendeerd, met spoed kon worden behandeld, gelet uiteraard op de actualiteit van het onderwerp. Ik had de indruk dat hij bereid was om dit inderdaad op de agenda van het bureau te zetten. Ik weet niet hoe de vergadering van het bureau verlopen is, want ik maak daar geen deel van uit. Is mijn vraag behandeld en kunnen wij mijn voorstel van resolutie vandaag nog behandelen? Ik veronderstel dat het voorstel naar een commissie moet worden verwezen, maar ik hoop in elk geval dat het niet op de lange baan wordt geschoven. Ik denk ook dat iedereen het erover eens is dat wij spoedig over deze problematiek moeten discussiëren.

De voorzitter. — Mijnheer Anciaux, het bureau heeft uw voorstel niet besproken.

Je vous propose dès lors de lui soumettre votre suggestion.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER ANCIAUX AAN DE EERSTE MINISTER OVER «DE SLUITING VAN RENAULT-VILVORDE»

QUESTION ORALE DE M. ANCIAUX AU PREMIER MINISTRE SUR «LA FERMETURE DE RENAULT-VILVORDE»

De voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Anciaux aan de eerste minister over «de sluiting van Renault-Vilvorde».

Het woord is aan de heer Anciaux.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de voorzitter, de brutale sluiting van Renault-Vilvorde en de voor ontelbare gezinnen herkenbare gevolgen daarvan, ligt de bevolking zwaar op de maag. Na de sociale ellende door de herstructurering bij Philips, het faillissement van Nova, de drama's bij Lee en Forges de Clabecq is de sluiting van Renault-Vilvorde de druppel die de overvolle emmer doet overlopen.

De huidige ontwikkelingen zijn een gevolg van beleidsbeslissingen van een regering die kiest voor economische mondialisering, meer flexibiliteit, een sterker concurrentiebeleid en andere «hebzuchtige» economische hefbomen. Hier wordt eens te meer bewezen dat de lijfspreuk van de eerste minister, «problemen moeten slechts worden aangepakt wanneer ze zich stellen», niet correct is. Indien de premier iets vroeger was begonnen met het oplossen van problemen door een beleid uit te stippelen dat meer gericht was op verankering, het tegengaan van delokalisatie en het verminderen van de te hoge loonkosten, dan was ons land niet het sociale kerkhof waar het nu veel op lijkt.

Door het werkvernietigende Maastrichtbeleid groeit er bij de bevolking steeds meer een klimaat van onzekerheid. Wanneer deze bevolking dan wordt geconfronteerd met het bericht dat de regering reeds vooraf op de hoogte was van de sluiting van Renault-Vilvoorde, dan is het hek helemaal van de dam.

Wanneer precies en door wie werd de regering of de premier op de hoogte gebracht van het nakende drama bij Renault-Vilvoorde? Wat heeft de premier of de regering op dat ogenblik gedaan om de sluiting tegen te houden? Heeft de premier iets ondernomen of rijst er voor hem pas een probleem als dit probleem voelbaar wordt voor de bevolking? Wat zal de premier nu nog ondernemen nu het probleem in zijn volle omvang duidelijk is?

De voorzitter. — Het woord is aan de eerste minister.

De heer Dehaene, eerste minister. — Mijnheer de voorzitter, ik betreur dat de heer Anciaux op zo een dramatisch moment de verkeerde polemieken voert. Er is in dit dossier op geen enkel ogenblik naar de loonkosten verwezen. Het beleid van de regering is erop gericht de loonkosten te verminderen en een klimaat te creëren om ons land concurrentieel te houden. Dit is immers essentieel als wij ons op de Europese markt willen positioneren. De regering voert ook een beleid van arbeidsherverdeling en marktorganisatie. Het juiste antwoord op de problematiek waarmee wij vandaag geconfronteerd worden, is niet minder, maar meer Europa, tenzij ik moet concluderen dat het programma van de heer Anciaux erin bestaat vanuit ons land de mondialisering te bestrijden door België van de wereld af te sluiten. Ik denk evenwel dat dit niet veel perspectief biedt. De Europese ruimte is de enige die perspectieven biedt. Daarom moeten wij trachten om binnen die ruimte de evenwichten tot stand te brengen die wij destijds ook in eigen land hebben bereikt, zodat wij in een sociaal gecorrigeerde en ecologisch gecoördineerde markteconomie kunnen werken. Dat is de prioriteit.

Wat de eigenlijke vragen van de heer Anciaux betreft, kan ik alleen herhalen wat ik na afloop van de Ministerraad heb gezegd, namelijk dat ik vrijdag 21 februari jongstleden een signaal heb gekregen aangaande de grote moeilijkheden bij Renault. De directie deelde mij mee dat de groep zware verliezen leed, dat er drastische maatregelen dienden te worden genomen en dat de sluiting van de Renault-fabriek te Vilvoorde tot de mogelijkheden behoorde. Ik heb onmiddellijk gesteld dat deze laatste hypothese uitgesloten en totaal onaanvaardbaar was. Ik heb de directie in contact gebracht met de Vlaamse regering die bevoegd is voor het economisch beleid in die streek, om samen naar oplossingen te zoeken. Ik heb dus wel degelijk onmiddellijk gereageerd, rekening houdend met de bevoegdheidsverdeling in ons land. Minister-president Van den Brande is voortdurend met mij in contact gebleven. Hij heeft gisteren in het Vlaams Parlement uitgelegd dat Renault hem op woensdag 26 februari de definitieve beslissing meedeelde. Hij zegde ook in welke omstandigheden dit gebeurde. De beslissing van de Franse regering om niet in te gaan op het voorstel van Renault en Peugeot om 40 000 oudere werknemers te laten afvloeien en ze met staatssteun te vervangen door 19 000 jongeren, heeft wellicht ook het tijdstip van de beslissing inzake Renault-Vilvoorde beïnvloedt.

De federale regering blijft zich in nauw overleg met de Vlaamse regering tegen deze onaanvaardbare sluiting verzetten. Er moet zo snel mogelijk een overleg tot stand komen tussen de leiding van de Renault-groep en de ondernemingsraad van Renault-Vilvoorde. Wij hebben ook kunnen verkrijgen dat er maximale druk komt vanuit de Europese Unie. Zelf verhogen wij de druk door te procederen tegen het niet-naleven van de procedures van sociaal overleg. Ook al is en blijft Renault een privé-onderneming op wier beslissing wij geen rechtstreekse vat hebben, toch moeten wij in nauw overleg met de Vlaamse regering de politieke druk blijven opvoeren opdat alternatieve beslissingen worden uitgewerkt die het voortzetten van de activiteit van Renault in Vilvoorde verzekeren.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Anciaux voor een repliek.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de voorzitter, ik heb niet de indruk dat ik een verkeerde polemieken voer rond dit dramatische dossier. Ik verbind de problematiek van de loonkosten niet met dit dossier. Het falend beleid van de regering voor echte werkgelegenheid is echter toch wel opvallend. Noch inzake loonkostenvermindering, noch inzake arbeidsherverdeling kunnen resultaten worden voorgelegd. Het argument dat «meer Europa» hier een oplossing biedt, althans een Europa zoals het nu wordt uitgetekend, betwijfel ik. Ik ben het erme eens dat er meer evenwichten moeten zijn binnen Europa, maar ik begrijp alleen niet waarom er zo lang gewacht wordt om daarvan een prioriteit te maken. De eerste minister maakt immers deel uit van de Europese Raad; wij niet. Het blind achterlopen van de mondialisering zonder sociale, culturele en ecologische correcties aan te brengen is inderdaad absurd. Dat betekent in de praktijk het recht van de sterkste. Het komt erop aan tegenover deze mondialisering een strategie uit te werken.

De eerste minister zegt dat hij over de beslissing van Renault werd geïnformeerd op 21 februari jongstleden. Op zaterdag 22 februari was hij bij Renault te Vilvoorde. Was het dan niet logisch geweest dat hij de sociale partners of de ondernemingsraad toen op de hoogte had gebracht? Was het niet normaal geweest dat hij reeds op 22 februari de noodbel had geluid en dat hij de mensen niet in het ongewisse had gelaten?

De voorzitter. — Mijnheer Anciaux, u moet afronden.

De heer Anciaux (VU). — De eerste minister heeft echter dat jubileum gewoon meegevierd zonder iets te zeggen over wat hij allemaal wist. Dat is op zijn minst vreemd.

De Renault-directie heeft met de Vlaamse regering contact gezocht op 26 februari; dat is bijna een week nadat hij haar erop heeft gewezen dat zij dat moest doen.

Ten slotte wil ik er nog op wijzen dat Renault inderdaad een privé-onderneming is, maar dat de Franse Staat toch 48% van de aandelen bezit en dat meer dan 2% van de resterende aandelen bovendien in handen zijn van Franse overheidsinstellingen. Daardoor heeft de Franse Staat een meerderheid in de aandeelhoudersvergadering en in de raad van bestuur. Het is dan toch logisch te concluderen dat de Franse Staat Europa in het gedrang brengt en dat bijgevolg de regering de Franse Staat op het matje moet roepen.

De voorzitter. — Het woord is aan de eerste minister.

De heer Dehaene, eerste minister. — Mijnheer de voorzitter, ik herhaal dat wij zowel in Europa als op wereldvlak in het kader van de internationalisering van de economie naar moeten streven de evenwichten tot stand te brengen die wij ook in België hebben uitgewerkt. De regering werkt hieraan op het ogenblik. De oplossing kan er alleszins niet in bestaan zich terug te plooiën. Integendeel, wij moeten meehelpen om die evenwichten tot stand te brengen op het internationale niveau. Dat is bijvoorbeeld de enige weg om een betere verdeling van de welvaart in de wereld te bereiken. Een voorwaarde is wel dat wij daar samen aan werken.

Ik herhaal dat de beslissing van Renault op 26 februari aan de Vlaamse regering werd meegedeeld, maar dat ik, zodra ik op de hoogte was van de moeilijkheden, onmiddellijk de nodige contacten heb gelegd. Dat leek mij op dat ogenblik zeer belangrijk. Als ik in deze had gehandeld volgens de manier die de heer Anciaux voorstelt, dan zou ik mijns inziens onverantwoord zijn opgetreden.

Het is juist dat de Franse Staat een belangrijke aandeelhouder is. Wij oefenen dan ook sterke druk uit. Het dossier heeft ook een uitgesproken Franse dimensie en het lokt ook vandaag in Frankrijk nog steeds felle reacties uit. Ook dat is voor ons een reden om contact te onderhouden en druk uit te oefenen. Wij willen vooral een rechtstreeks gesprek tussen de groep Renault en de ondernemingsraad van Renault-Vilvoorde tot stand brengen om te zoeken naar alternatieve oplossingen.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE MME MILQUET AU PREMIER MINISTRE SUR «LA FERMETURE DE RENAULT-VILVORDE»

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW MILQUET AAN DE EERSTE MINISTER OVER «DE SLUITING VAN RENAULT-VILVOORDE»

M. le président. — L'ordre du jour appelle la question orale de Mme Milquet au Premier ministre sur «la fermeture de Renault-Vilvorde».

La parole est à Mme Milquet.

Mme Milquet (PSC). — Monsieur le président, je ne reviendrai pas sur les circonstances de ce licenciement collectif qui viennent sans doute d'être évoquées par M. Anciaux. Il est évident que la fermeture de l'usine Renault suscite une multitude d'interrogations en raison du caractère paradoxal de la situation. Cette entreprise était en effet loin d'être déficitaire et avait, en outre, bénéficié d'une série d'investissements. La décision est tombée sans que des concertations minimales aient été engagées.

Je ne referai pas le descriptif de la situation mais j'aurais voulu connaître les intentions précises du gouvernement sur trois points.

Quels sont les types de mesures judiciaires envisagées par le gouvernement au niveau de la violation des législations nationales ou européennes, voire internationales? Apparemment, il semblerait qu'au niveau européen, certaines dispositions des directives aient été violées.

Entre-t-il dans les intentions du gouvernement de modifier nos dispositions législatives nationales en matière de licenciements collectifs et notamment de fermetures d'entreprises?

Enfin, la situation démontrant bien à quel point nous avons besoin d'un renforcement de l'Europe, et surtout de l'Europe sociale, quels sont les objectifs et les mesures que le gouvernement défendra en ce domaine, dans le cadre de la C.I.G. lors de la discussion de juin? Ce volet me semble essentiel pour l'avenir.

M. le président. — La parole est à M. Dehaene, Premier ministre.

M. Dehaene, Premier ministre. — Monsieur le président, j'indiquerai tout d'abord que des procédures sont prévues tant à l'échelon belge et européen — les directives européennes sont intégrées dans le droit belge — qu'au niveau de l'O.C.D.E. Ces procédures doivent être suivies en cas de licenciements collectifs ou de fermetures d'entreprises. Elle prévoient, en général, une concertation préalable suffisamment hâtive pour permettre la recherche d'alternatives.

Le gouvernement se sent renforcé dans sa position par la Commission qui affirme clairement que cette pratique n'est pas conforme aux directives européennes, même si la Commission ne peut pas réagir directement. En effet, c'est par leur intégration dans le droit belge que les directives européennes se concrétisent, et c'est donc dans ce cadre qu'il y a lieu de réagir.

De même, nous nous sentons soutenus par les réactions du président Chirac et du Premier ministre Juppé qui ont aussi clairement désapprouvé la méthode utilisée. Dès lors, nous avons entamé les procédures prévues; nous avons déposé plainte à l'O.C.D.E. et transmis un rapport d'inspection au tribunal du travail.

Nous sommes convenus avec les partenaires sociaux que Mme Smet enverrait une lettre au Conseil national du travail afin de renforcer la convention collective qui règle cette matière. Nous visons surtout un renforcement des sanctions et leur mise en proportion avec l'ampleur de l'entreprise concernée.

Nous avons également dit que si un accord ne se dégageait pas pour changer la convention, nous n'hésiterions pas à envisager ces modifications dans le cadre d'une loi.

Sur le plan européen, je pense qu'il faut viser deux objectifs à la C.I.G., dans le cadre de la problématique à laquelle nous sommes confrontés. D'une part, il convient d'inscrire l'emploi dans le Traité, en termes de convergence et de coordination, comme but de l'Union européenne, d'autre part, il faut y intégrer le chapitre social en vue de permettre une application dynamique des règles en la matière. Bien que certaines règles sociales existent déjà, nous en sommes encore au stade embryonnaire. L'intégration dans le Traité serait de nature à faciliter l'évolution souhaitable.

M. le président. — La parole est à Mme Milquet pour une réplique.

Mme Milquet (PSC). — Monsieur le président, j'espérais une réponse plus concrète à ma troisième question. Il faut évidemment intégrer l'emploi et le volet social dans le Traité. Toutefois, des mesures concrètes sont indispensables pour éviter semblable situation à l'avenir. Je songe au statut d'entreprise européenne, au conseil d'administration européen, etc.

M. le président. — La parole est à M. Dehaene, Premier ministre.

M. Dehaene, Premier ministre. — Monsieur le président, la Belgique plaide en faveur de cette avancée. Aucune modification du Traité n'est nécessaire pour rencontrer les suggestions de Mme Milquet. Il suffirait d'un accord entre les États membres. Toutefois, cette matière requiert l'unanimité.

Mme Milquet (PSC). — C'est le sempiternel problème.

M. le président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER RAES AAN DE EERSTE MINISTER OVER «DE DISCRIMINATIE VAN ÉÉN IDEOLOGISCHE STREKKING DOOR DE VASTE CULTUURPACTCOMMISSIE»

QUESTION ORALE DE M. RAES AU PREMIER MINISTRE SUR «LA DISCRIMINATION À L'ÉGARD D'UNE TENDANCE IDÉOLOGIQUE PAR LA COMMISSION PERMANENTE DU PACTE CULTUREL»

De voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Raes aan de eerste minister over «de discriminatie van één ideologische strekking door de Vaste Cultuurpactcommissie».

Het woord is aan de heer Raes.

De heer Raes (Vl. Bl.). — Mijnheer de voorzitter, op 30 juni 1993 heb ik aan de eerste minister een vraag gesteld over de Vaste Cultuurpactcommissie en meer dan drie jaar later zie ik mij verplicht hierop terug te komen. Sinds 1992 weigert de commissie immers elk dossier ingediend door het Vlaams Blok of door zijn plaatselijke organen zelfs maar in behandeling te nemen. Als reden wordt opgegeven dat het Vlaams Blok een ondemocratische partij is en bijgevolg niet de bescherming van het Cultuurpact kan genieten.

Op herhaald aandringen van de leden van onze strekking in de commissie werden tijdens de vergadering van 3 maart dan toch alle hangende klachten, sommige daterend van 1989, op de agenda geplaatst. Onze afgevaardigden hebben in een uitvoerig en gemotiveerd betoog de vage beschuldiging als zouden wij anti-democratisch zijn, weerlegd. Toch besliste de voorzitter, zonder verder debat, dat alle klachten die wij hadden ingediend en in de toekomst zullen indienen, onontvankelijk te verklaren.

Kan de eerste minister verklaren hoe een dergelijke houding van de commissie tegenover een politieke partij die in het Parlement, de provincieraden en talrijke gemeenteraden vertegenwoordigd is, kan worden geduld? Vindt hij niet dat de houding van de commissie zelf fundamenteel anti-democratisch is, wanneer ze de vierde politieke stroming in Vlaanderen discrimineert? Zal de eerste minister zijn gezag aanwenden om de commissie ertoe te brengen haar discriminerende houding te wijzigen?

De voorzitter. — Het woord is aan de eerste minister.

De heer Dehaene, eerste minister. — Mijnheer de voorzitter, de Vaste Cultuurpactcommissie is een administratief rechtscollege ingesteld bij wet van 21 juli 1973, waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen wordt gewaarborgd. Zij is samengesteld uit vertegenwoordigers aangesteld door de drie gemeenschapsraden. Als dusdanig ressorteert de Cultuurpactcommissie rechtstreeks onder het gezag van de wetgevende instellingen die haar hebben samengesteld.

Begrotingstechnisch worden de uitgaven van deze commissie ingeschreven op de begroting van de diensten van de eerste minister, onder meer om de onafhankelijkheid van de werking te waarborgen. Inhoudelijk en procedureel handelt de Vaste Cultuurpactcommissie volkomen zelfstandig en kan de eerste minister onmogelijk rechtstreeks of onrechtstreeks tussenbeide komen om de werking te beïnvloeden. Om dezelfde reden ressorteren trouwens de ambtenaren van niveau 1 niet onder het gezag van de algemene directieraad bij de diensten van de eerste minister, doch onder een specifiek directiecomité samengesteld uit leden van het bureau en leidende ambtenaren van de commissie.

De Vaste Cultuurpactcommissie is geen enkele verantwoording verschuldigd aan de eerste minister. Ze moet zich alleen verantwoorden tegenover de parlementaire instanties, en doet dit dan ook door een jaarverslag in te dienen.

Voor de uitvoering van haar uitspraken doet de Vaste Cultuurpactcommissie dan ook geen beroep op het gezag van de eerste minister, maar wel op de gemeentelijke en provinciale toeziende overheden en op de bevoegde leden van de respectieve gemeenschapsregeringen.

De eerste minister zou zijn bevoegdheden te buiten gaan door stelling te nemen in een interne aangelegenheid van de commissie. Aangezien hij over deze commissie geen enkele vorm van hiërarchisch gezag heeft, kan hij geen maatregelen treffen. Alleen de Raad van State kan eventueel optreden tegen uitspraken van de commissie wanneer substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten worden overtreden.

De heer Raes kan in het kader van zijn parlementaire controledracht uiteraard altijd rechtstreeks informatie en verantwoording vragen bij de Vaste Cultuurpactcommissie.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Raes voor een repliek.

De heer Raes (Vl. Bl.). — Mijnheer de voorzitter, het antwoord van de eerste minister zal formeel wel helemaal in orde zijn, maar het heeft mij toch erg teleurgesteld.

De eerste minister verklaart zich onbevoegd. Ik vraag mij af hoe een partij, die 500 000 kiezers vertegenwoordigt, dan te werk moet gaan om te worden gehoord. Het Vlaams Blok zal alle wettelijke middelen uitputten opdat in dit land de klachten die wij indienen bij de commissie worden behandeld zoals die van alle andere strekkingen.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE M. HAPPART AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTÉRIEUR SUR «LES TRANSPORTS DE FONDS»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER HAPPART AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTRE VAN BINNENLANDSE ZAKEN OVER «DE GELDTRANSPORTEN»

M. le président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Happart au vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «les transports de fonds».

M. Derycke, ministre, répondra en lieu et place de son collègue.

La parole est à M. Happart.

M. Happart (PS). — Monsieur le président, de plus en plus souvent, on peut observer sur nos autoroutes des «convois exceptionnels» de transport de fonds.

Pourquoi faire circuler ce genre de convois sur autoroute? Ces convois doivent-ils nécessairement circuler aux heures de grande affluence? Ces convois constituent en effet une entrave sérieuse à la circulation.

J'ai aperçu récemment un convoi composé de deux véhicules de gendarmerie, dans lesquels se trouvaient six ou huit gendarmes, le tout survolé par un hélicoptère!

Quel est le prix d'un tel convoi, estimé à l'heure ou au kilomètre?

Par qui est supportée la charge d'un tel transport et d'un tel convoi? Quel est, en définitive, celui qui paie?

M. le président. — La parole est à M. Derycke, ministre.

M. Derycke, ministre des Affaires étrangères. — Monsieur le président, M. le vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur, absent pour raisons de santé, vous prie de bien vouloir l'excuser.

À la suite de la vague d'attaques de fourgons des firmes de transport de fonds enregistrées tout au long de l'année 1996, le ministre de l'Intérieur, dans le cadre de sa responsabilité dans le domaine de la protection des biens et des personnes, a choisi de prendre un certain nombre de mesures. Il a, entre autres, décidé de faire escorter les transports de fonds entre agglomérations, ceux-ci pouvant être considérés comme étant les plus menacés compte tenu de l'importance des fonds transportés.

Un des principes mis en œuvre pour assurer efficacement ce genre d'escorte est de maintenir le convoi en mouvement, et ce à une vitesse telle qu'il devient plus difficile de commettre une attaque. Utiliser les routes provinciales pour ce genre d'escorte ne ferait que ralentir le déplacement, augmenterait les risques pour la population en cas d'attaque et présenterait beaucoup plus de nuisances pour la circulation concernée.

En outre, les escortes sont majoritairement effectuées en dehors des heures d'affluence.

La vitesse de déplacement est toujours constante. De plus, elle est très proche de la limite légale autorisée et ne devrait, par conséquent, pas présenter d'entrave majeure à la circulation et au déplacement des usagers.

Par ailleurs, le dispositif de protection est composé de deux véhicules avec, à bord, trois gendarmes. En cas de menaces très concrètes, le dispositif est complété par l'appui d'un hélicoptère.

Les frais inhérents à l'organisation de ces escortes sont entièrement supportés par les firmes privées de sécurité. Ces éléments sont encore en négociation.

M. le président. — La parole est à M. Happart pour une réplique.

M. Happart (PS). — Monsieur le président, je remercie M. le ministre de sa réponse. Toutefois, je voudrais connaître le prix de ces convois. Tout marché nécessite une négociation préalable. Je ne suis absolument pas opposé à ce que l'on assure la protection des personnes en prévoyant une escorte, ni donc au recours à des services de sécurité. Par contre, quant aux transports de fonds eux-mêmes, j'estime que les banques ont une responsabilité sur le plan de l'organisation générale.

Quoi qu'il en soit, je pense que le prix de telles interventions doit être discuté au préalable de manière à éviter à l'avenir tout désaccord sur la question. C'est pourquoi j'insiste pour obtenir des renseignements précis et notamment le prix exact, soit au kilomètre soit à l'heure.

M. le président. — La parole est à M. Derycke, ministre.

M. Derycke, ministre des Affaires étrangères. — Monsieur le président, je communiquerai à mon collègue les questions supplémentaires posées par M. Happart.

M. le président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER BOURGEOIS AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER «DE VERKOOP VAN DE BELGISCHE RESIDENTIE IN HONGKONG»

QUESTION ORALE DE M. BOURGEOIS AU MINISTRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES SUR «LA VENTE DE LA RÉSIDENCE DIPLOMATIQUE BELGE À HONG-KONG»

De voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Bourgeois aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de verkoop van de Belgische residentie in Hongkong».

Het woord is aan de heer Bourgeois.

De heer Bourgeois (CVP). — Mijnheer de voorzitter, na de perikelen rond de ambassade van Tokio schijnt thans het nut van de Belgische residentie in Hongkong ter discussie te staan.

Volgens het economisch tijdschrift *Trends* zou het ministerie van Buitenlandse Zaken dit gebouw, in het kader van de bezuinigingen, op de verkooplijst hebben gezet. De waarde van het pand en de tuin, die geschat wordt op ongeveer 650 miljoen frank, zou hebben meegespeeld in deze beslissing.

Ik hoop dat het hier alleen om geruchten gaat en niet om een eigenlijke beslissing.

Het diplomatiek korps ter plaatse, alsook de Belgische bedrijven die in deze aantrekkelijke economische groeipool actief zijn, zijn niet erg ingenomen met deze beslissing. Door zijn geografische ligging vervult dit gebouw een belangrijke contact- en verkoopfunctie in de hele regio Zuid-Oost-Azië.

Om deze redenen zou ook bij de minister van Buitenlandse Handel verzet gerezen zijn tegen dit initiatief.

In het licht van de toekomstige aansluiting van Hongkong bij de Volksrepubliek China, meen ik dan ook dat België prominent aanwezig dient te zijn in deze economisch belangrijke regio. Deze residentie vormt niet alleen een economisch en diplomatiek steunpunt voor de bedrijfswereld, maar staat ook symbool voor de Belgische aanwezigheid in de regio.

Daarom had ik graag vernomen of de minister deze geruchten bevestigt en zo ja, welke de beweegredenen van deze beslissing zijn. Zal ons land, indien de Belgische residentie verkocht wordt, na juni 1997 in deze regio nog een diplomatieke vertegenwoordiger behouden? Is er in dit verband enig overleg met de minister van Buitenlandse Handel geweest?

De voorzitter. — Het woord is aan minister Derycke.

De heer Derycke, minister van Buitenlandse Zaken. — Mijnheer de voorzitter, ik kan inderdaad bevestigen dat wij pogingen ondernemen om het gebouw waarvan sprake is tegen interessante voorwaarden te verkopen omdat de verkoopsmogelijkheden in Hongkong op dit ogenblik gunstig zijn. Wij hebben immers bijkomende middelen nodig in het kader van een dynamisch beheer van ons staatspatrimonium. Men mag ook niet vergeten dat wij in Berlijn een nieuwe ambassade moeten bouwen. Momenteel werken wij samen met Ierland en Luxemburg aan een kostenbesparend project. Toch moeten wij in Berlijn voldoende representatief zijn. In het nieuwe gebouw moeten ook de gemeenschappen en de gewesten terecht kunnen. Wij hebben dus geld nodig. Wanneer wij bijgevolg een gebouw met een zekere meerwaarde kunnen verkopen, doen wij dat. Ik neem dergelijke beslissingen overigens niet alleen; er moet een onderzoek komen en een definitieve beslissing kan enkel worden genomen na overleg met de bevoegde instanties, zijnde een aantal ministers waarbij ik uiteraard in de eerste plaats denk aan de minister van Begroting.

In de praktijk hebben zich nog geen kandidaat-kopers gemeld. Deze zaak is in volle evolutie. Men zal begrijpen dat ik hierover in een openbare zitting niet kan uitweiden. Het zou onze marktpositie in het gedrang kunnen brengen. Op het ogenblik is onze

consul-generaal in Hongkong nog altijd ter plaatse. Wij hebben wel het gebouw laten opruimen zodat het beter oogt. Tevens kan ik bevestigen dat het onze bedoeling is om ook na juni 1997 in Hongkong op een gelijkwaardig niveau aanwezig te blijven, niet zozeer uit politieke, maar vooral uit commerciële overwegingen.

Ik heb vorige maandag de nieuwe ambassadeur in China ontmoet. Hij heeft mij bevestigd dat onze accreditatie om in Hongkong met een volwaardig consulaat-generaal aanwezig te blijven, werd aanvaard. Op formeel vlak is alles dus in orde.

Uit de verkoop van ons huidig ambassadeursgebouw mag dus niet worden afgeleid dat wij ons uit Hongkong zouden terugtrekken. Het gaat hier enkel om een herschikking van onze middelen. Wij hopen met de verkoop middelen te kunnen vrijmaken voor andere posten.

Er is hierrond uiteraard wat rumoer geweest, vooral vanwege zakenmensen die het gebouw vaak gebruiken voor recepties. Het is echter onze bedoeling een ander gebouw te betrekken waar deze recepties met evenveel stijl en evenveel gulhartigheid vanwege de consul-generaal kunnen worden gegeven.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Bourgeois voor een repliek.

De heer Bourgeois (CVP). — Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Het gaat mij echter niet zozeer om het gebouw als dusdanig. Mijn bezorgdheid heeft vooral te maken met de situatie na de teruggave van Hongkong aan China. Ik vreesde dat wij dit steunpunt zouden opgeven. Onze aanwezigheid in Hongkong, als symbool voor de hele Zuid-Oost-Aziatische regio, is immers van zeer groot belang. Het antwoord van de minister heeft mij echter gerustgesteld.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW SÉMER AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN FINANCIËN EN BUITENLANDSE HANDEL OVER «DE VERSCHILLENDE FISCALE BEHANDELING VAN MANNEN EN VROUWEN INZAKE DE INDIVIDUELE LEVENSVZERKERINGEN»

QUESTION ORALE DE MME SÉMER AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES FINANCES ET DU COMMERCE EXTÉRIEUR SUR «LA DIFFÉRENCE DE TRAITEMENT FISCAL ENTRE LES HOMMES ET LES FEMMES EN MATIÈRE D'ASSURANCES-VIE INDIVIDUELLES»

De voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Sémer aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel over «de verschillende fiscale behandeling van mannen en vrouwen inzake de individuele levensverzekeringen».

Het woord is aan mevrouw Sémer.

Mevrouw Sémer (SP). — Mijnheer de voorzitter, de Belgische fiscale wetgeving staat een belastingvermindering toe voor bijdragen voor een aanvullende verzekering tegen ouderdom en vroegtijdige dood, in uitvoering van een individueel verzekeringscontract. Wat de voorwaarden van deze belastingvermindering betreft, maakt de wet een onderscheid tussen mannen en vrouwen. Artikel 145, vierde lid, van het Wetboek op de Inkomstenbelastingen vermeldt immers dat het levensverzekeringscontract moet zijn aangegaan vóór de leeftijd van 65 jaar voor mannen of van 60 jaar voor vrouwen. De wet maakt het voor vrouwen dus moeilijker om op late leeftijd deze aftrek te kunnen genieten.

Graag kreeg ik van de vice-eerste minister een antwoord op de volgende vragen.

Stemt deze verschillende behandeling overeen met de internationale verdragen en de internationale akten die België heeft ondertekend? Ik denk hierbij in het bijzonder aan de noodzaak om recentelijk de pensioenwetgeving te wijzigen met het oog op een gelijke behandeling van mannen en vrouwen.

Overweegt de vice-eerste minister een aanpassing van de voorwaarden voor fiscale aftrekbaarheid in het licht van de wijzigingen in de pensioenwetgeving?

De voorzitter. — Het woord is aan vice-eerste minister Maystadt.

De heer Maystadt, vice-eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel. — Mijnheer de voorzitter, ingevolge de Europese richtlijn 79/7/EG van de Raad van 19 december 1978, heeft België zijn pensioenwetgeving aangepast met het oog op een gelijke behandeling van mannen en vrouwen.

Het koninklijk besluit van 23 december 1996, tot uitvoering van de artikelen 15, 16 en 17 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, regelt immers de geleidelijke invoering van de pensioenleeftijd van 65 jaar voor vrouwen. Krachtens artikel 3 van dit koninklijk besluit zal de pensioenleeftijd voor vrouwen met ingang van 1 juli 1997 worden opgetrokken van 60 tot 61 jaar.

Ik geef mijn administratie dan ook de opdracht de noodzaak van een wijziging van de fiscale wetgeving te onderzoeken en terzake contacten te leggen met de betrokken ministeries.

De voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Sémer voor een repliek.

Mevrouw Sémer (SP). — Mijnheer de voorzitter, ik dank de vice-eerste minister voor zijn duidelijk antwoord. Ik zou graag nog een bijkomende vraag willen stellen. Heeft de vice-eerste minister een tijdslimiet vastgelegd voor de maatregelen die hij terzake zal nemen?

De heer Maystadt, vice-eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel. — Inderdaad. Dit zal vóór 1 juli 1997 gebeuren.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER OLIVIER AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN FINANCIËN EN BUITENLANDSE HANDEL OVER «DE BTW-TARIEVEN IN DE BOUWSECTOR»

QUESTION ORALE DE M. OLIVIER AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES FINANCES ET DU COMMERCE EXTÉRIEUR SUR «LES TAUX DE LA T.V.A. DANS LE SECTEUR DE LA CONSTRUCTION»

De voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Olivier aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel over «de BTW-tarieven in de bouwsector».

Het woord is aan de heer Olivier.

De heer Olivier (CVP). — Mijnheer de voorzitter, in uitvoering van de algemene beleidsverklaring bij de aanvang van de parlementaire zitting 1995-1996, nam de regering een aantal relancemaatregelen voor de bouwsector. Deze maatregelen beoogden een grotere economische groei en zouden een niet-onbelangrijke impact hebben op de werkgelegenheid.

Bij koninklijk besluit van 1 december 1995 werd het BTW-tarief op 12% gebracht voor de eerste schijf van 2 miljoen voor alle huizen van maximum 190 vierkante meter en voor appartementen van maximum 100 vierkante meter. Een tarief van 12% in

plaats van 21% maakt een woning 180 000 frank goedkoper. Ook het BTW-tarief in de sociale woningbouwsector werd teruggebracht tot 6%.

De bouwsector en een aantal organisaties hadden gehoopt op een verlenging van deze maatregel, maar de kostprijs van de nieuwe Maribel-operatie zou dat beletten.

Graag kreeg ik van de vice-eerste minister antwoord op volgende vragen.

Ten eerste, is het correct dat de lagere BTW-tarieven van 12% verdwijnen?

Ten tweede, is het correct dat de kostprijs van de nieuwe Maribel-operatie aan de oorsprong ligt van deze beslissing?

Ten derde, over het BTW-tarief voor woningen op de privémarkt kan worden gediscussieerd. Het is echter onaanvaardbaar dat de regering zou raken aan het verlaagd BTW-tarief van 6% voor de sociale woningbouw.

Kan de vice-eerste minister in dit verband verduidelijking geven?

De voorzitter. — Het woord is aan vice-eerste minister Maystadt.

De heer Maystadt, vice-eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel. — Mijnheer de voorzitter, bij de opmaak van de begroting 1996, in oktober 1995, heeft de regering verschillende maatregelen genomen inzake BTW-tarieven met de bedoeling dat er meer spaargelden in de vastgoedsector zouden worden belegd. Met het koninklijk besluit van 1 december 1995 werden twee tijdelijke maatregelen genomen tot vermindering van de BTW-tarieven die van toepassing zijn zowel op openbare als op particuliere sociale woningen. Van bij de aanvang werd duidelijk vermeld dat het ging om een tijdelijke vermindering die slechts van toepassing zou zijn van 1 januari 1996 tot 31 december 1997.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Olivier voor een repliek.

De heer Olivier (CVP). — Mijnheer de voorzitter, het was niet mijn bedoeling de vice-eerste minister te horen bevestigen wat iedereen reeds lang weet.

In de pers werd aangekondigd dat zou worden overwogen om terug te komen op de eerder genomen maatregelen tot vermindering van de BTW-tarieven teneinde de uitgaven van de nieuwe Maribel-operatie te dekken. De vice-eerste minister zelf zou dit reeds hebben laten uitschijnen. Op deze vraag heb ik geen antwoord gekregen.

De heer Maystadt, vice-eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel. — Mijnheer de voorzitter, de regering heeft terzake geen nieuwe beslissing genomen. Het moet duidelijk zijn dat de eerder genomen maatregelen een tijdelijk karakter hebben. Na 31 december 1997 zullen ze niet meer van toepassing zijn.

De heer Olivier (CVP). — Mijnheer de voorzitter, dit is volkomen juist, maar dat wisten wij al. Onder andere op een vraag van collega D'Hooghe heeft de vice-eerste minister eerder laten weten dat de toepassingsperiode van de maatregelen tot vermindering van de voornoemde BTW-tarieven zou kunnen worden verlengd. Door de extra-uitgaven voor de Maribel-operatie zou de vice-eerste minister zijn plannen echter dienen te herzien. Ik vind dit totaal onbegrijpelijk en ik betreurt dat de vice-eerste minister niet op de grond van mijn vraag ingaat.

De heer Maystadt, vice-eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel. — Mijnheer de voorzitter, ik kan niet anders dan antwoorden dat de regering daaromtrent geen nieuwe beslissing heeft genomen.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW NELIS-VAN LIEDEKERKE AAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID OVER «HET HALFTIJD BRUGPENSIOEN»

QUESTION ORALE DE MME NELIS-VAN LIEDEKERKE AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL SUR «LA PRÉPENSION À MI-TEMPS

De voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Nelis aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid over «het halftijds brugpensioen».

De minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen antwoordt namens de minister van Tewerkstelling en Arbeid.

Het woord is aan mevrouw Nelis.

Mevrouw Nelis-Van Liedekerke (VLD). — Mijnheer de voorzitter, het koninklijk besluit van 27 januari 1997 legt de leeftijd voor het halftijds brugpensioen op 58 jaar vast. Met toepassing van dit koninklijk besluit beslissen werkgever en werknemer bij onderlinge overeenkomst over de mogelijkheid voor de werknemer om halftijds op brugpensioen te gaan. Het ontwerp van koninklijk besluit machtigde aanvankelijk de Koning om de omstandigheden te omschrijven waaronder de werkgever de werknemer de toelating kan weigeren om halftijds op brugpensioen te gaan. Op advies van de Raad van State werd deze bepaling niet in de definitieve tekst van het koninklijk besluit opgenomen.

De vraag blijft echter of de werkgever het halftijdse brugpensioen zonder enige motivering kan weigeren dan wel of de werkgever dit enkel onder bepaalde omstandigheden kan doen. Artikel 4 van het koninklijk besluit bevat terzake een vrij wazige bepaling.

De voorzitter. — Het woord is aan minister Pinxten.

De heer Pinxten, minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen. — Mijnheer de voorzitter, de minister van Tewerkstelling en Arbeid heeft mij verzocht het volgende antwoord aan mevrouw Nelis over te maken.

Men weet dat de sociale partners er niet in geslaagd zijn voor de periode 1997-1998 een interprofessioneel akkoord af te sluiten. Daarom heeft de regering gebruikt gemaakt van de bevoegdheid die door artikel 7, paragraaf 2, van de kaderwet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot het preventief vrijwaren van het concurrentievermogen, aan de Koning werd gegeven om bijkomende tewerkstellingsmaatregelen uit te vaardigen voor de periode 1997-1998.

Eén van deze maatregelen is het geven van de mogelijkheid om vanaf de leeftijd van 58 jaar op halftijds brugpensioen te gaan. Dit wordt geconcretiseerd in het koninklijk besluit van 27 januari 1997. Zo wordt het mogelijk halftijds brugpensioen op de leeftijd van 58 jaar toe te kennen aan werknemers die hierover met hun werkgever overeenstemming bereiken. De meerwaarde van dit koninklijk besluit is dus dat de individuele ondernemingen niet langer een CAO dienen af te sluiten voor zij halftijds brugpensioen kunnen toekennen. Men heeft het brugpensioen op 58 jaar veralgemeend mogelijk willen maken. Er is echter nog geen sprake van een absoluut afdwingbaar recht van de werknemer, want de werkgever moet nog steeds zijn toestemming verlenen.

In het ontwerp van koninklijk besluit dat aan de Raad van State werd voorgelegd, was bepaald dat bij een in Ministerraad overlegd besluit specifieke regels konden worden vastgelegd voor ondernemingen met minder van 50 werknemers. Op vraag van de Raad van State werd deze bevoegdheidsdelegatie beperkt. Zo zal voor kleine en middelgrote ondernemingen bij koninklijk besluit worden omschreven onder welke omstandigheden de werkgever de toestemming tot het verlenen van halftijds brugpensioen kan

weigeren. Dit betekent geenszins dat afbreuk wordt gedaan aan de bevoegdheid van de werkgever om zijn toestemming te geven of te weigeren. De bedoeling van deze bevoegdheidsdelegatie aan de Koning is bij koninklijk besluit vast te leggen onder welke omstandigheden een werkgever als het ware automatisch zijn toestemming kan weigeren.

Er kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een weigering wanneer verscheidene personen van eenzelfde afdeling op hetzelfde ogenblik halftijds brugpensioen aanvragen, waardoor het goed functioneren van de afdeling in het gedrang kan komen.

Verder kan bij koninklijk besluit eveneens de periode gewijzigd worden waarbinnen de werkgever, in casu de KMO, de halftijds brugpensioneerden moet vervangen.

Hierdoor wordt het mogelijk iets langer te wachten met vervangen dan de wettelijke vastgelegde periode. Dit is, zoals u weet, normaal tussen vier maanden vóór het vertrek en drie maanden na het vertrek. Deze soepelheid moet het mogelijk maken rekening te houden met de specifieke omstandigheden waarin een KMO zich kan bevinden.

Het succes van de invoering van deze algemene mogelijkheid om op 58 jaar met halftijds brugpensioen te gaan is bijgevolg afhankelijk van de mate waarin de werkgevers hun toestemming verlenen. In dit kader moeten we wijzen op de voordelen van het systeem van halftijds brugpensioen. Ik geef er u een drietal.

Ten eerste worden kennis en ervaring van de oudere werknemers behouden die op halftijds brugpensioen gaan en dit vaak doen in de plaats van op voltijds brugpensioen te gaan.

Ten tweede, de mogelijkheid om jonge vervangers aan te werven die door de halftijds brugpensioneerden kunnen worden opgeleid.

Ten slotte werd voorzien in de invoering van bijdragevrijstelling voor de vervanger van een halftijds brugpensioneerde. Deze bijdragevrijstelling bedraagt voor de vervanging door een voltijdse werknemer 25 % gedurende één jaar, voor de vervanging door een deeltijdse werknemer 50 % het eerste jaar en 25 % het tweede jaar. Voor de werkgevers met 50 of minder werknemers worden deze percentages verhoogd tot respectievelijk 75 % het eerste jaar en 50 % het tweede jaar.

De voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Nelis voor een repliek.

Mevrouw Nelis-Van Liedekerke (VLD). — Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn uitvoerig antwoord, maar ik vraag mij nog altijd af of de bepaling van artikel 4, die de toepassingsregels voor de KMO's vastlegt, niet in tegenspraak is met het algemeen principe.

De voorzitter. — Het woord is aan minister Pinxten.

De heer Pinxten, minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen. — Mijnheer de voorzitter, mevrouw Nelis zal begrijpen dat ik daar als niet-bevoegd terzake, geen uitsluitel over kan geven, maar uit het antwoord van minister Smet blijkt volgens mij duidelijk dat de toestemming van de werkgever vereist is.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER GORIS AAN DE MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING OVER «DE VERWAARLOZING VAN ONZE INTERNATIONALE POSITIE INZAKE MILITAIRE KNOWHOW»

QUESTION ORALE DE M. GORIS AU MINISTRE DE LA DÉFENSE NATIONALE SUR «LA DÉGRADATION DE NOTRE POSITION INTERNATIONALE EN MATIÈRE DE SAVOIR-FAIRE MILITAIRE»

De voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Goris aan de minister van Landsverdediging over «de verwaarlozing van onze internationale positie inzake militaire knowhow».

De minister van Landbouw antwoordt namens de minister van Landsverdediging.

Het woord is aan de heer Goris.

De heer Goris (VLD). — Mijnheer de voorzitter, recentelijk verklaarde de minister van Landsverdediging in het militaire weekblad *Vox* dat België één van de zeldzame geïndustrialiseerde landen is dat het onderzoek en de ontwikkeling in het militaire domein verwaarloost. De minister bevestigt dat onze bedrijven nochtans over een uitzonderlijke knowhow beschikken, vooral op het vlak van de spits technologie. België zou talloze Europese programma's kunnen steunen, zoals die inzake de waarnemings-satellieten of inzake de ontwikkeling van de *Future Large Aircraft*, het toekomstig Europees militair transportvliegtuig.

Kan de minister meedelen of ons land zal deelnemen aan de ontwikkeling van de *Future Large Aircraft*, zo ja, kan hij de modaliteiten toelichten?

De minister stelt tevens vast dat deze regering de investeringen vermindert en geen rekening houdt met de toekomst. De minister besluit zijn verklaring in *Vox* met: «Een politiek met desastreuze gevolgen, ook voor de werkgelegenheid!» Heeft de minister exacte gegevens over de nefaste gevolgen van deze desastreuze politiek voor de werkgelegenheid in ons land? Hoeveel arbeidsplaatsen komen daardoor op jaarbasis in het gedrang?

De minister gaat blijkbaar niet akkoord met deze «desastreuze regeringspolitiek». Waarom slaagt hij er niet in zijn standpunt in de Ministerraad door te drukken? Is hij bereid actief deel te nemen aan een ruim parlementair debat over de toekomst van de krijgsmacht, het budget en meer bepaald de uitvoering van het plan op middellange termijn? Zal de minister ook ijveren voor een actievare investerings- en tewerkstellingspolitiek?

De voorzitter. — Het woord is aan minister Pinxten.

De heer Pinxten, minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen. — Mijnheer de voorzitter, zoals men weet neemt België sinds 1985 deel aan de studie van de werkgroep over de FLA. Einde 1991 werd aan deze studie meegewerkt door Flabel, dat destijds bestond uit de firma's Sabca en Sonaca. Het ministerie van Landsverdediging financierde deze studie voor een bedrag van 35 miljoen. In 1993 werd een haalbaarheidsstudie gestart waarvoor België, wegens budgettaire redenen, besliste het statuut van waarnemer aan te nemen. Flabel, dat daarvoor werd uitgebreid met enkele andere Belgische firma's, namelijk Asco en Barco, besliste met eigen middelen aan deze fase deel te nemen. In concreto ging het hier over een bedrag van 40 miljoen Belgische frank.

Onze C130's worden op het ogenblik via een belangrijk moderniseringsprogramma verbeterd zodat hun operationele levensduur wordt verlengd tot 2015.

Vandaag zijn twee documenten het voorwerp van bespreking in het kader van het FLA-programma: het ESR, dat staat voor *European Staff Requirement* en het RFP of *Request For Proposal*. Een dossier hieromtrent zal aan de Ministerraad worden voorgelegd met de vraag deze documenten te willen ondertekenen. Hierbij dient te worden opgemerkt dat toetreden tot dit programma vandaag het probleem opwerpt van het type verbintenis dat op lange termijn kan worden aangegaan. De budgettaire impact van een dergelijke verbintenis is immers aanzienlijk en belooft niet minder dan 51 miljard Belgische frank, voor de aankoop van twaalf vliegtuigen.

Zoals men weet heeft de minister van Defensie in de Kamer het idee gelanceerd van een nationaal debat in nauwe samenwerking met het Parlement. Hij streeft daarbij een tweevoudige doelstelling na.

Ten eerste wil hij een consensus bekomen in verband met de opdrachten van de strijdkrachten — met onder meer de verplichte opdrachten wegens internationale verbintenissen en de bijkomende en facultatieve opdrachten — en de middelen om deze uit te voeren.

Ten tweede wil hij de band tussen het leger en de natie herstellen en verzekeren. Het is in dit kader dat onderwerpen als de toekomst van het leger, het budget en de investeringsprogramma's

zullen worden aangesneden. In samenspraak met de Kamer werd reeds een kalender vastgelegd voor een reeks hoorzittingen die na Pasen zullen beginnen.

Een laatste element van antwoord van de minister van Landsverdediging is het volgende. Als minister en als gewone burger is hij bijzonder gevoelig voor het tewerkstellingsprobleem. Hij verwijst hieromtrent ook naar de regeringsverklaring. Wat echter de concrete cijfers betreft, verwijst hij naar de minister van Economie. Inzake defensie moet onze industrie zich vooral richten op het bereiken van een uitmuntendheidsscore, zodat ze in het kader van de actuele herstructurering en hergroepering van de Europese wapeningsindustrie een rol kan spelen. Als ze die kans laat liggen, riskeert zij te verdwijnen. Op het ogenblik worden inderdaad nog te weinig of geen afgewerkte producten ontwikkeld. Daarom is het absoluut noodzakelijk dat ons land vanaf het prille begin, dat wil zeggen vanaf de R&D-fase deelneemt aan de gemeenschappelijke Europese programma's inzake bewapening, zoals Euclid, ATK3G en dergelijke.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Goris voor een repliek.

De heer Goris (VLD). — Mijnheer de voorzitter, ik dank de «voormalige» minister van Defensie voor zijn antwoord, dat erg up-to-date is.

Ik heb begrepen dat de C130's gemoderniseerd worden en behouden blijven tot 2015. De Belgische Staat neemt dus blijkbaar afstand van het FLA-programma.

Om te weten welke gevolgen deze beslissingen zullen hebben voor de werkgelegenheid, zal ik mij wenden tot de minister van Economie. Het feit dat wij meer en meer afstand nemen van investeringen in de spits technologie heeft mijns inziens verstrekkende gevolgen.

De voorzitter. — Het woord is aan minister Pinxten.

De heer Pinxten, minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen. — Mijnheer de voorzitter, het eerste deel van de repliek van de heer Goris kan ik bevestigen. Het tweede deel lijkt mij echter allesbehalve evident.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE M. BOCK AU MINISTRE DE L'AGRICULTURE ET DES PETITES ET MOYENNES ENTREPRISES SUR «L'AFFECTION DE L'ENVELOPPE DE 882 MILLIONS DE FRANCS OCTROYÉE PAR LE CONSEIL EUROPÉEN DES MINISTRES DE L'AGRICULTURE»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER BOCK AAN DE MINISTER VAN LANDBOUW EN DE KLEINE EN MIDDELGROTE ONDERNEMINGEN OVER «DE BESTEMMING VAN DE ENVELOPPE VAN 882 MILJOEN FRANK, TOEGEKEND DOOR DE EUROPESE RAAD VAN MINISTERS VAN LANDBOUW»

M. le président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Bock au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur «l'affectation de l'enveloppe de 882 millions de francs octroyée par le Conseil européen des ministres de l'Agriculture».

La parole est à M. Bock.

M. Bock (PRL-FDF). — Monsieur le président, cette enveloppe devait permettre de compenser les pertes de revenus occasionnées dans le domaine de l'agriculture. M. Hazette est également intéressé par cette matière. Cependant, il était dans l'impossibilité d'assister à nos travaux et m'a donc demandé de me faire le relais de ses préoccupations.

Il semble en effet, que le département de l'Agriculture a modifié sa stratégie et proposé des mesures structurelles au début du mois de janvier. Quelles sont les raisons qui ont motivé ce revirement de situation ?

Le système proposé vise à mettre en place un régime de primes en faveur de l'abattage de génisses. Sur quels éléments s'est-on basé pour l'adoption de ce dispositif ? A-t-on procédé, au préalable, à une évaluation des effets de cette mesure sur l'évolution du volume du cheptel, sur la productivité et sur la rentabilité de ce dernier ?

Par ailleurs, quel est l'intérêt pour la Belgique, de prendre, une mesure structurelle de ce type, indépendamment des autres pays européens, d'autant plus que nos capacités de production restent intactes ?

Quelles dispositions comptez-vous adopter, monsieur le ministre, afin d'éviter que les génisses abattues, soient remplacées par d'autres venant de pays tiers ?

Depuis des mois, les organisations agricoles dénoncent la partialité des systèmes de cotation des carcasses. Comment comptez-vous garantir aux producteurs une classification correcte en la matière ?

Enfin, l'abattage de ces jeunes génisses entraînera un apport supplémentaire de bétail et de viande sur les marchés. De ce fait, le marché des jeunes bovins mâles risque de connaître des difficultés importantes. Quelles dispositions avez-vous prévues afin de limiter ces inconvénients qui ne manqueront pas de surgir ?

M. le président. — La parole est à M. Pinxten, ministre.

M. Pinxten, ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises. — Monsieur le président, je puis rassurer M. Bock en ce qui concerne les mesures envisagées dans le cadre de la crise du secteur bovin. Les divers arguments ont été examinés et les mesures ont fait l'objet des concertations habituelles, aussi bien avec les régions qu'avec les organisations agricoles.

Les propositions émanant du ministère fédéral de l'Agriculture ont été élaborées lors de la Conférence interministérielle de l'Agriculture du 26 novembre 1996. Actuellement, trois décisions ont été prises.

La première concerne l'octroi de 20 millions à l'I.V.B., c'est-à-dire l'Interprofessionnelle de la viande bovine belge, et ce afin de lui permettre d'organiser une campagne d'information nationale sur les garanties offertes au consommateur par Sanitel, sur le plan de l'enregistrement et de l'identification, ainsi que sur celui de l'étiquetage de la viande et des contrôles sanitaires au niveau de la filière.

La deuxième décision porte sur la mise en place d'un système d'abattage précoce — j'y reviendrai — en ce qui concerne les génisses de race viandeuse.

La troisième décision consiste à évaluer cette mesure fin avril et, le cas échéant, à examiner la question de l'affectation du solde. Le système d'abattage des génisses offre l'avantage d'accorder une aide aux producteurs, en y associant une approche structurelle par la diminution, à terme, de l'offre de viande bovine.

Le bon déroulement de cette opération implique les éléments suivants.

Premièrement, cette disposition est réservée aux génisses âgées de 12 à 22 mois, appartenant uniquement aux classes S, E et U, nées dans le troupeau et pour un maximum de 50 000 unités. Les conditions sont donc strictes. Ces restrictions permettent de mieux rencontrer la spécificité du secteur belge au sein duquel, comme vous le savez, 50 % des bovins appartiennent aux classes de qualité supérieure S et E. À cet égard, je vous rappelle que la crise actuelle semble être de plus en plus spécifique à la Belgique.

Deuxièmement, un contrôle renforcé sera exercé sur la classification des carcasses. Je précise toutefois que, généralement, une génisse est classée dans une catégorie inférieure à celle que l'éleveur pense obtenir. telle est la réalité observée sur le terrain.

Troisièmement, le système d'aide concernant les vaches allaitantes implique que le cheptel conserve 90 % d'unités donnant lieu à l'octroi d'une prime. Si cette condition n'est pas remplie, les

primes ne sont plus accordées. Il est tout à fait probable que le marché s'équilibre de lui-même. L'abattage de génisses incitera certainement les éleveurs à garder les animaux plus âgés plus longtemps, ce qui entraînera une diminution de l'offre de ce type de viande. De plus, le poids des génisses étant plus faible, il est possible que le nombre d'unités pouvant être abattues soit supérieur à celui des vaches plus âgées pouvant être retenues, tout en maintenant un équilibre raisonnable du marché de la viande.

M. le président. — La parole est à M. Bock pour une réplique.

M. Bock (PRL-FDF). — Monsieur le président, je remercie le ministre de sa réponse. Je prends bonne note du fait que tous les arguments développés ont fait l'objet d'une évaluation et de concertations.

M. Swaen prend la présidence de l'assemblée

En ce qui concerne les 20 millions consacrés à la qualité de la viande bovine belge, monsieur le ministre, la politique envisagée me semble bonne. Seule la qualité vous permettra de résoudre le problème. À mes yeux, il s'agit même du critère principal à mettre en valeur. Mais, au-delà de la qualité du produit, il convient également — comme vous l'avez dit, mais je me permets d'insister — de prendre en considération la sécurité à laquelle les consommateurs ont droit sur le plan sanitaire. Aujourd'hui, tout le monde connaît l'état d'esprit qui règne en la matière. Je n'entrerai pas davantage dans les détails car je ne maîtrise pas suffisamment le sujet. Néanmoins, j'estime qu'une surveillance de la qualité est peut-être la meilleure politique à suivre. Si vous ne procédez pas à ce contrôle, des accidents se produiront certainement.

En ce qui concerne l'abattage précoce des génisses, système qui, selon vous, offre des avantages, je me permets de formuler quelques remarques.

J'apprécie votre intention de procéder à une évaluation fin avril. Parmi les mesures envisagées, vous avez exprimé celle qui consistera, après l'évaluation, à affecter le solde.

Une deuxième bonne mesure, me semble-t-il serait de mener une évaluation plus qualitative, qui permettrait d'adapter les mesures en fonction des résultats obtenus.

Avant toute critique, monsieur le ministre, je préfère attendre l'évaluation qui aura lieu le mois prochain. J'exprime, moi aussi, mon vif souhait qu'elle soit bien pesée et bien concertée.

J'émettrai à présent quelques remarques techniques. Il est exact que la viande de génisse ne correspond certainement pas aux besoins du marché. Je crains donc que leur abattage aboutisse à un vieillissement du troupeau. La rentabilité et la compétitivité des exploitations agricoles orientées vers la spéculation bovine pourraient bien entendu en être affectées. J'aimerais que vous nous transmettiez par écrit l'évaluation des effets de la mesure sur l'évolution du volume, de la productivité et de la rentabilité du cheptel. Nous verrons en avril ce qu'il en est exactement.

Si je vous ai bien compris, monsieur le ministre, la crise devient de plus en plus spécifique à la Belgique. Au travers des mesures que vous avez prises, je remarque que notre pays est le seul en Europe à adopter un tel système. Votre démarche consiste, me semble-t-il, à choisir des solutions propres à la Belgique pour rencontrer des difficultés qui lui sont spécifiques. Le danger est cependant important de voir les pays voisins envoyer leurs génisses en Belgique, seul pays où l'on peut procéder à leur abattage. Le problème se compliquerait alors pour des raisons évidentes: le nombre d'unités abattues serait compensé par l'importation. Cela s'est déjà vu dans le passé, notamment pour la brucellose.

Par ailleurs, je tiens également à vous rendre attentif au fait que, dans ce secteur, il ne suffit pas de claquer des doigts. Le cheptel ne se décrète pas; sa qualité implique une notion de temps.

J'adhère à votre remarque à propos des carcasses. Toutefois, les contraintes administratives pour les abattoirs et l'administration vont se superposer. Toute contrainte suppose un contrôle qu'il faudra donc assurer. À cet égard, je tiens à attirer votre attention sur un élément. Les personnes qui s'adressent à l'abattoir et le chevillard sont parties prenantes dans le système. Il conviendrait de faire en sorte que ces intervenants ne soient pas tentés de sous-évaluer les carcasses, au détriment des intérêts de l'éleveur.

Enfin, l'abattage des jeunes génisses entraînera un apport supplémentaire de bétail — vous l'avez souligné, plus la bête est légère, plus le nombre sera important — et de viande sur le marché. Il conviendra également de ne pas déséquilibrer le marché des jeunes bovins mâles qui, par définition, ne servent qu'à la viande. Il serait regrettable de résoudre un problème en en créant un autre.

Monsieur le ministre, je vous remercie de votre intention de procéder à une évaluation éclairée et étayée. J'ajoute qu'elle devra être concertée. La paix dans le monde agricole et la concertation dans le monde rural, qui connaît les difficultés que l'on sait, ont une valeur considérable, sans doute bien supérieure à l'idée que l'on peut s'en faire au Sénat. Il faut vivre la situation pour le savoir.

M. le président. — La parole est à M. Pinxten, ministre.

M. Pinxten, ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises. — Monsieur le président, je remercie M. Bock de nous avoir fourni des arguments aussi intéressants. Pour conclure, j'aimerais rappeler trois points.

Tout d'abord, l'évaluation de la mesure qui doit avoir lieu fin avril, portera sur l'affectation du solde, mais il va de soi que l'on ne peut discuter de ce problème sans aborder le contenu des mesures.

Par ailleurs, l'alternative à l'abattage des génisses consistait à accorder une sorte de prime «Hérode», suggérée par certains membres d'organisations agricoles. Je l'ai refusée, d'une part, parce que l'opinion publique ne l'accepterait pas et, d'autre part, parce que cela reviendrait à détruire la viande de veau qui ne peut être vendue. J'estime qu'il est préférable de retenir un système d'abattage de génisses plutôt que de veaux.

Enfin, lorsque j'ai parlé de l'abattage des génisses, j'ai dit clairement qu'il s'agissait de mesures réservées aux bêtes âgées de 12 à 22 mois, de classes S, E et U, nées dans le troupeau. Cela veut donc dire qu'il faut essayer d'exclure tout transport frauduleux.

M. le président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

QUESTION ORALE DE M. HATRY AU MINISTRE DE LA JUSTICE SUR «LA LÉGALISATION DES CASINOS EN BELGIQUE»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER HATRY AAN DE MINISTER VAN JUSTITIE OVER «DE LEGALISERING VAN DE CASINO'S IN BELGIË»

M. le président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Hatry au ministre de la Justice sur «la légalisation des casinos en Belgique».

La parole est à M. Hatry.

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le président, le gouvernement semble avoir pris, d'après les informations communiquées à la presse — *Het Nieuwsblad* du 14 février 1997 — la décision d'approuver un avant-projet de loi autorisant légalement les casinos et organisant leur activité, à savoir huit casinos existant en Flandre et en Wallonie et un nouveau à Bruxelles. Ce projet néglige la responsabilité des régions en la matière, même s'il régularise la situation hypocrite actuelle.

Le ministre estime-t-il que des villes comme Bruxelles et Anvers, qui sont particulièrement maltraitées dans ce projet, peuvent l'être sans que le gouvernement de la Région de Bruxelles-capitale et le gouvernement flamand aient eu leur mot à dire en la matière ?

Même si le ministre de la Justice peut encore intervenir, les retombées économiques et fiscales de cette activité, si elles sont reconnues comme légales, concernent exclusivement les gouvernements des régions concernées. Dans cette optique, il me semble probable que le gouvernement de la Région de Bruxelles-capitale souhaite avoir au moins la possibilité de permettre l'instauration

de deux casinos. Par ailleurs, la dimension économique d'Anvers mériterait également l'établissement d'un casino, ce qui semble être totalement exclu du projet du ministre de la Justice.

En conclusion, il semble qu'un tel avant-projet de loi tranche dans des matières qui, désormais, ne relèvent que très partiellement du gouvernement fédéral.

M. le président. — La parole est à M. De Clerck, ministre.

M. De Clerck, ministre de la Justice. — Monsieur le président, je peux vous donner quelques informations sur la problématique des casinos. En effet, nous nous employons, au département de la Justice, à élaborer un projet de loi, en concertation avec les nombreuses personnes intéressées par cette matière. Faisant suite à une note du ministre-président et du ministre de l'Économie du gouvernement de la Région de Bruxelles-capitale et à la note que j'ai rédigée en réponse à cette dernière, le Comité de concertation qui gère le dossier pour l'instant — c'est à ce niveau que les discussions ont eu lieu ces derniers jours — a pris la décision suivante, en date du 2 avril 1996 : «Le ministre de la Justice préparera, pour la réunion du Comité de juin prochain, un rapport sur la problématique des casinos en Belgique, afin de dégager une solution législative qui règlera par priorité la situation de Bruxelles-capitale.»

J'ai dès lors soumis une note d'orientation concernant l'exploitation d'un casino dans la Région de Bruxelles-capitale au Comité de concertation du 4 juin 1996. Je vous en détaille ci-après les grandes lignes.

En vue d'aboutir à une solution dans un délai raisonnable, j'ai proposé d'élaborer un projet de loi fixant les grands principes, à savoir l'interdiction d'exploiter des jeux de hasard, ainsi que les exceptions à cette interdiction.

Concernant la limitation du nombre de casinos, il pourrait être prévu que chaque région aura droit à un nombre déterminé de casinos, étant entendu que la Région de Bruxelles-capitale aura droit à un casino.

Eu égard à la limitation du nombre total de casinos, le Roi autorisera, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, certaines communes à établir un casino sur leur territoire pour une durée déterminée, suffisamment longue. Un avis préalable sera demandé aux communautés et régions, ainsi qu'à l'organe consultatif et de contrôle qui doit être créé.

La commune attribue l'exploitation d'un casino par le biais d'une convention de concession. L'organe consultatif et de contrôle à créer donnera ensuite un avis sur chacun des candidats et la commune choisira parmi ceux qui aurait obtenu un avis positif.

Les étapes préalables à l'établissement d'un casino à Bruxelles sont les suivantes : une législation de base établissant les principes ; la création de l'organe consultatif et le contrôle, la désignation, par le gouvernement fédéral, des communes qui auraient la possibilité d'instaurer un casino sur leur territoire. Dès que des communes sont retenues, il leur incombe d'établir un contrat en vue d'aboutir à une convention de concession.

La matière des jeux relève de la compétence du pouvoir fédéral pour la simple raison que cette matière n'a pas été attribuée à un autre pouvoir, les communautés et les régions ne disposant en effet que de compétences d'attribution.

Même si la matière des jeux relève en principe du pouvoir fédéral, d'autres niveaux de pouvoir sont cependant susceptibles, chacun dans leur champ de compétence, d'interférer dans cette matière. C'est le cas par exemple des régions qui, sur la base de l'article 39 de la Constitution, sont compétentes entre autres pour l'urbanisme et l'aménagement du territoire ainsi que pour l'environnement, et qui pourraient dès lors interférer à ce niveau en vertu de l'article 6 de la loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980.

En conclusion, un texte est proposé et je suis disposé à organiser un débat à son sujet. Une discussion a déjà lieu en commission des Finances sur la proposition de notre collègue Weyts. Le gouvernement fédéral est prêt à participer aux travaux futurs.

En attendant, je crois qu'il appartient à ce dernier de se mettre en rapport avec les communautés et régions pour aboutir à un accord sur ce projet.

Une concertation est indispensable afin que le projet soit acceptable par toutes les parties. De cette façon, on organisera, de manière définitive, une matière restée trop longtemps sans réglementation.

M. le président. — La parole est à M. Hatry pour une réplique.

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le président, je remercie le ministre de cette réponse circonstanciée. Je suivrai avec attention la poursuite de la discussion en commission des Finances de la proposition de loi de M. Weyts à laquelle participent les représentants du ministre de la Justice.

Je conclurai en exprimant mon admiration pour la témérité du ministre de la Justice qui envisage avec une apparente sérénité de trancher entre Ixelles et Saint-Gilles, toutes deux désireuses d'accueillir le casino sur leur territoire. Il pourrait évidemment choisir une troisième voie en attribuant la licence à la Ville de Bruxelles dont les autorités refusent le casino... En fait, je crains que son ambition s'avère démesurée. Une autre approche pourrait se révéler nécessaire quand il faudra choisir parmi les 19 communes bruxelloises.

Quoi qu'il en soit, je lui souhaite bonne chance et je persiste à penser que deux casinos seraient préférables à un seul.

M. le président. — La parole est à M. De Clerck, ministre.

M. De Clerck, ministre de la Justice. — Monsieur le président, je me suis déjà exprimé sur la question du choix. Les communes qui acceptent l'installation d'une prison sur leur territoire seront prioritaires en ce qui concerne le casino. (*Sourires.*)

M. le président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER BOUTMANS AAN DE MINISTER VAN JUSTITIE OVER «DE AANHOU- DING VAN EEN LERAAR IN ZIJN KLAS»

QUESTION ORALE DE M. BOUTMANS AU MINISTRE DE LA JUSTICE SUR «L'ARRESTATION D'UN PROFESSEUR DANS SA CLASSE»

De voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Boutmans aan de minister van Justitie over «de aanhouding van een leraar in zijn klas».

Het woord is aan de heer Boutmans.

De heer Boutmans (Agalev). — Mijnheer de voorzitter, naar wij in zowat alle kranten konden lezen, is een paar dagen geleden een leraar door een team van rijkswacht en gerechtelijke politie uit zijn klas weggehaald. De man wordt verdacht van aanranding van de eerbaarheid van een of meer scholieren. Hoe ernstig die verdenking is en of ze terecht of ten onrechte wordt gekoesterd, weet ik uiteraard niet en daar gaat mijn vraag ook niet over.

De vraag is of het acceptabel is dat een man zomaar voor de ogen van zijn leerlingen wordt weggehaald en op die manier aan hun verdenking en verachting wordt blootgesteld. Schuldig of onschuldig, tot nader order heeft hij alleszins het recht om niet voorbarig als schuldig te worden behandeld.

Het was toch niet zo ingewikkeld de leraar op een discrete wijze aan de school op te wachten, of hem uit te nodigen zichzelf aan te melden.

Bovendien is hier niet alleen het belang van de man zelf in het geding, ook voor de leerlingen moet zo'n ervaring toch zonder meer schokkend zijn. Enig opvoedend karakter kan ik er niet in ontwaren.

Is de minister op de hoogte van dat optreden en bevestigt of ontkent hij de gepubliceerde gegevens? Wie heeft het initiatief genomen voor deze wijze van optreden? Wie draagt er de verantwoordelijkheid voor?

Wat vindt de minister van zo'n optreden? Is hij van mening dat dit door de beugel kan? Zo niet, wat zal hij ondernemen opdat een dergelijk gedrag niet onbestraft blijft? Zal hij de nodige richtlijnen doen uitvaardigen om een soortgelijk optreden in de toekomst te vermijden en om ervoor te zorgen dat het oppakken van mensen hen niet nodeloos overlevert aan de nieuwsgierigheid of verontwaardiging van hun collega's of van wie dan ook, buiten de perken van het onvermijdelijke?

De voorzitter. — Het woord is aan minister De Clerck.

De heer De Clerck, minister van Justitie. — Mijnheer de voorzitter, in antwoord op de vraag van de heer Boutmans kan ik mededelen dat op 28 februari 1997 inderdaad een onderwijzer van het zesde leerjaar van de gemeenteschool te Ranst door de rijkswacht op last van het parket te Antwerpen werd gearresteerd. De arrestatie volgde op een zevental klachten bij de rijkswacht van verontruste moeders van leerlingen uit de klas van betrokkene.

Het verhaal over de wijze van aanhouding van de onderwijzer dat in de pers is verschenen, strookt echter niet met de werkelijkheid. Uit de mij door het parket-generaal te Antwerpen verschaft informatie blijkt dat de rijkswacht zich, na voorafgaande verwittiging van het parket, op 28 februari 1997 heeft gemeld in het kantoor van de directeur van de gemeenteschool. Op vraag van de rijkswacht heeft de schooldirecteur de betrokken leraar ontboden in zijn kantoor. De schooldirecteur en dus niet de geüniformeerde rijkswacht is de betrokken onderwijzer uit de klas gaan halen. Pas in het kantoor van de directeur is de rijkswacht op last van het parket tot de arrestatie van de betrokkene overgegaan.

Betrokkene werd door de onderzoeksrechter te Antwerpen aangehouden op verdenking van aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging ten aanzien van minderjarigen en met gezag — hij is leraar. Hij werd tevens in verdenking gesteld wegens het bezit van kinderpornografie. De raadkamer te Antwerpen beslist vandaag over zijn verdere aanhouding.

Ik ben dan ook van oordeel, op basis van de mij verstrekte informatie, dat noch de politiediensten noch het parket enig verwijt kan worden gemaakt over de wijze waarop betrokkene van zijn vrijheid werd beroofd. Het was niet aangewezen, zoals de heer Boutmans suggereert, de betrokkene uit te nodigen zichzelf aan te melden, omdat hij dan uiteraard een verwittigd man zou zijn en bijgevolg de mogelijkheid bestond dat hij zou vluchten of bezwaard materiaal — pornografisch materiaal — zou laten verdwijnen.

Ik ben het volkomen eens met de opmerking van de heer Boutmans over de publieke nieuwsgierigheid. In artikel 35 van de wet op het politieambt staat onder meer dat politieambtenaren een aangehouden, gevangen of opgehouden persoon niet nodeloos aan de publieke nieuwsgierigheid mogen blootstellen. Dit verbod moet volgens mij in herinnering worden gebracht. Wij beschikken dus wel degelijk over een wettelijke reglementering; ze moet alleen worden toegepast. Voor het geval dat door de heer Boutmans wordt aangeklaagd, is de informatie die door de media is verspreid echter niet correct.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Boutmans voor een repliek.

De heer Boutmans (Agalev). — Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord dat de foutieve informatie die is verspreid bijstuurt, wat in deze tijden niet onbelangrijk is. Indien het incident zich heeft voorgedaan zoals de minister heeft beschreven, wens ik geen verder commentaar te geven. Over de feiten zelf weet ik immers de waarheid niet. De minister heeft gezegd dat de persoon onder bevel tot aanhouding is geplaatst; deze zaak zal dus zijn verdere gerechtelijke verloop hebben. Het ging mij om de vorm van de aanhouding, die mij, zoals in de media omschreven, onkies en onwettig leek. De minister heeft gezegd dat het niet zo gegaan is. Ik neem akte van zijn woorden, verheug mij erover en hoop dat ze juist zijn.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

LISTE DES CANDIDATS PRÉSENTÉS
PAR LA COUR DE CASSATIONLIJST VAN DE KANDIDATEN
OVERGEZONDEN DOOR HET HOF VAN CASSATIE

M. le président. — Par lettre du 7 février 1997, le procureur général près la Cour de cassation a transmis au Sénat la liste des candidats présentés par ladite cour, en son audience publique du 24 janvier 1997, à deux places vacantes de conseiller.

Les présentations à ces deux places incombent, en ce qui concerne la première, à la Chambre des représentants, et en ce qui concerne la deuxième, au Sénat.

Conformément à l'article 256 du Code judiciaire, le Sénat doit procéder à son tour à la formation d'une liste double de candidats en application de l'article 151 de la Constitution.

La liste des candidats, qui ont adressé leur requête au ministre de la Justice en application de l'article 287, alinéa 1er, du Code judiciaire, sera reprise au document n° 1-550, qui sera distribué.

Je vous propose de procéder au scrutin en vue de l'établissement de la liste des candidats au cours de notre séance plénière du jeudi 13 mars prochain.

Bij brief van 7 februari 1997 heeft de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie aan de Senaat overgezonden, de lijst van de kandidaten door bedoeld hof in zijn openbare zitting van 24 januari 1997 voorgedragen voor twee openstaande ambten van raadsheer.

De voordrachten voor deze plaatsen komen toe, wat de eerste betreft, aan de Kamer van volksvertegenwoordigers, en wat de tweede betreft, aan de Senaat.

Overeenkomstig artikel 256 van het Gerechtelijk Wetboek moet de Senaat op zijn beurt het dubbeltal opmaken krachtens artikel 151 van de Grondwet.

De lijst van gegadigden, die met toepassing van artikel 287, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, hun kandidatuur gesteld hebben bij de minister van Justitie, zal opgenomen worden in het gedrukte stuk nr. 1-550, dat zal worden rondgedeeld.

Ik stel voor tot de geheime stemming, met het oog op het opmaken van de lijst van kandidaten, over te gaan in de loop van onze plemaire vergadering van donderdag 13 maart aanstaande.

Le Sénat est-il d'accord ?

Is de Senaat het hiermee eens ? (*Instemming.*)

Il en sera donc ainsi.

Dan zal aldus geschieden.

Ont été présentés par la Cour de cassation :

Premier candidat: M. Jean de Codt, substitut du procureur général près la Cour d'appel de Bruxelles.

Deuxième candidat: M. Thierry Werquin, avocat général près la Cour du travail de Bruxelles.

Werden als kandidaat voorgedragen door het Hof van Cassatie :

Eerste kandidaat: de heer Jean de Codt, substituuat van de procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Brussel.

Tweede kandidaat: de heer Thierry Werquin, advocaat-generaal bij het Arbeidshof te Brussel.

NOMINATION D'UN MEMBRE SUPPLÉANT
DU COLLÈGE DE RECRUTEMENT DES MAGISTRATSBENOEMING VAN EEN PLAATSVERVANGEND LID
VAN HET WERVINGSCOLLEGE DER MAGISTRATEN

M. le président. — Comme il a été communiqué antérieurement, le Sénat doit procéder, conformément à l'article 259bis du Code judiciaire, à la nomination d'un membre suppléant du jury du rôle linguistique française du Collège de recrutement des magistrats.

Le document portant le nom du candidat au mandat à pourvoir, a été distribué sous le n° 1-442/1.

Étant donné qu'un seul candidat s'est présenté, il me semble que le Sénat peut se dispenser d'un scrutin pour cette vacance.

Dès lors est proclamé élu membre suppléant, du jury du rôle linguistique français du Collège de recrutement des magistrats, ayant la qualité de magistrat du ministère public M. Michel Enckels, substitut de l'auditeur général près la Cour du travail de Liège, en tant que suppléant de M. Bernard Detry.

Il en sera donné connaissance au ministre de la Justice.

Zoals eerder werd meegedeeld, dient de Senaat, overeenkomstig artikel 259bis van het Gerechtelijk Wetboek, over te gaan tot de benoeming van een plaatsvervangend lid van de Franstalige examencommissie van het Wervingscollege der magistraten.

Het gedrukte stuk met de naam van de kandidaat voor het te begeven mandaat, werd rondgedeeld onder het nr. 1-442/1.

Aangezien er slechts één kandidaat is, meen ik dat de Senaat het overbodig zal achten tot een stemming over te gaan voor deze vacature.

Derhalve wordt tot plaatsvervangend lid van de Franstalige examencommissie van het Wervingscollege der magistraten, die de hoedanigheid bezit van magistraat van het openbaar ministerie, verkozen verklaard de heer Michel Enckels, substituuat-auditeur-generaal bij het Arbeidshof te Luik, als plaatsvervanger van de heer Bernard Detry.

Hiervan zal kennis worden gegeven aan de minister van Justitie.

HOMMAGE À LA MÉMOIRE
DE LOUBNA BENAÏSSAROUWBEKLAG TER NAGEDACHTENIS
VAN LOUBNA BENAÏSSA

M. le président se lève et prononce les paroles suivantes que l'assemblée écoute debout: Mesdames, messieurs, ce matin, le pays s'est réveillé en apprenant cette terrible nouvelle: la dépouille de Loubna Benaïssa a été retrouvée dans une cave, à Ixelles. Ce fut un nouveau choc, après les événements tragiques et les terribles découvertes de ces derniers mois.

Pendant presque cinq ans, les parents, les frères et les sœurs de Loubna sont demeurés dans l'incertitude quant au sort de la petite fille. Désormais, il est mis fin à cette incertitude, mais de quelle façon accablante!

C'est avec une profonde affliction que je témoigne à la famille Benaïssa la sympathie du Sénat. Je tiens également à rendre hommage à la dignité qui a toujours caractérisé leur action et soulevé l'admiration de toute la population.

De même, je voudrais souhaiter beaucoup de courage aux membres des familles des autres enfants disparus ou assassinés, chez qui cette nouvelle découverte rouvre les blessures du drame qui les a frappés.

Deze morgen werd het land wakker met het vreselijke nieuws dat in een kelder in Elsene het stoffelijk overschot van Loubna Benaïssa teruggevonden was. Een nieuwe schok, na de tragische gebeurtenissen en ontstellende ontdekkingen van de afgelopen maanden.

Bijna vijf jaar hebben de ouders, broers en zussen van Loubna in onzekerheid geleefd over haar lot. Aan die onzekerheid is nu een einde gekomen, maar op welk een verpletterende manier!

Met grote verslagenheid betuig ik aan de familie Benaïssa het medeleven van de Senaat. Tevens wens ik hulde te brengen aan de waardigheid die steeds hun optreden heeft gekenmerkt en de bewondering van alle burgers heeft gewekt.

Ook de families van alle andere verdwenen en vermoorde of nog niet teruggevonden kinderen wens ik veel sterkte toe. Deze nieuwe ontdekking rijt de wonden van het drama dat hen heeft getroffen, opnieuw open.

De volharding van de speurders en de magistraten die erin geslaagd zijn in deze zaak alsnog resultaten te boeken, verdient alle lof. Over wat er met het onderzoek is misgelopen, onmiddellijk na de verdwijning van Loubna, zal de bevoegde onderzoekscommissie van de Kamer eerlang uitspraak doen.

Voor de gezagsdragers van ons land moet de ontdekking van vannacht echter vooral een bijkomende aansporing zijn om, na al wat sinds vorige zomer aan het licht is gekomen, de noodzakelijke gerechtelijke hervormingen versneld te realiseren. Deze vergadering kan haar medeleven met alle getroffen families niet beter tot uitdrukking brengen dan door hieraan ten volle mee te werken.

La parole est à M. De Clerck.

M. De Clerck, ministre de la Justice. — Monsieur le président, au nom du gouvernement, je m'associe à l'hommage que vous rendez et je présente mes vives condoléances à la famille endeuillée ce que j'ai déjà eu l'occasion de faire en personne ce matin.

Ik hoop dat dit een aanmoediging zal zijn om de hervorming van de justitie voort te zetten, niet enkel in deze dossiers.

In het hele hervormingswerk moeten zo spoedig mogelijk resultaten worden geboekt opdat wij kunnen afhandelen wat ons is opgedragen door de bevolking, maar ook door de ouders en de families van de verdwenen kinderen. (*De vergadering neemt enkele ogenblikken stilte in acht.*)

WETSONTWERP BETREFFENDE DE FINANCIERING VAN HET HST-PROJECT (EVOCATIE)

Aangehouden stemmingen

Stemming over het geheel

PROJET DE LOI RELATIVE AU FINANCEMENT DU PROJET T.G.V. (ÉVOCATION)

Votes réservés

Vote sur l'ensemble

De voorzitter. — Dames en heren, wij moeten thans stemmen over de aangehouden amendementen en over het wetsontwerp in zijn geheel.

Mesdames et messieurs, nous devons procéder maintenant au vote sur les amendements réservés et au vote sur l'ensemble.

Wij moeten ons eerst uitspreken over het amendement van de heer Coene dat ertoe strekt het opschrift van het ontwerp te wijzigen.

Nous avons à nous prononcer, en premier lieu, sur l'amendement déposé par M. Coene tendant à changer l'intitulé du projet.

De heer Coveliers (VLD). — Mijnheer de voorzitter, ik vraag de naamstemming.

De voorzitter. — Wordt deze vraag gesteund? (*Meer dan vier leden staan op.*)

Aangezien de naamstemming reglementair is gevraagd, zal ertoe worden overgegaan.

Wij gaan over tot de stemming.

Nous passons au vote.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

60 leden zijn aanwezig.

60 membres sont présents.

35 stemmen neen.

35 votent non.

22 stemmen ja.

22 votent oui.

3 onthouden zich.

3 s'abstiennent.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Neen hebben gestemd :

Ont voté non :

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Caluwé, Chantaine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mmes de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mmes Merchiers, Milquet, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobbyack, Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Boutmans, Buelens, Ceder, Coene, Mme Cornet d'Elzuis, MM. Coveliers, Daras, Mme Dardenne, MM. Desmedt, Destexhe, Mme Dua, MM. Foret, Goris, Hatry, Jonckheer, Mmes Leduc, Nelis-Van Liedekerke, MM. Raes, Vautmans, Vergote, Verhofstadt et Verreycken.

Onthouden hebben zich :

Se sont abstenus :

MM. Anciaux, Loones et Vandembroeke.

De voorzitter. — Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

Het woord is aan de heer Loones.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de voorzitter, wij zullen ons bij de stemming over alle amendementen en over het ontwerp in zijn geheel onthouden, omdat wij om verschillende redenen tegen dit ontwerp zijn. In de eerste plaats menen wij dat het tijd is dat het spoor wordt geregionaliseerd. Hoewel wij in zekere mate positief staan tegenover de amendementen, kaderen zij toch nog in het stramien van de unitaire vervoerspolitiek.

De voorzitter. — Wij stemmen over het amendement van de heer Coene dat ertoe strekt de artikelen 2 tot 15 te vervangen door een andere tekst.

Nous passons au vote sur l'amendement de M. Coene tendant à remplacer le texte des articles 2 à 15.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

59 leden zijn aanwezig.

59 membres sont présents.

34 stemmen neen.

34 votent non.

17 stemmen ja.

17 votent oui.

8 onthouden zich.

8 s'abstiennent.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Neen hebben gestemd :

Ont voté non :

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Caluwé, Chantaine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mmes de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mmes Merchiers, Milquet, MM. Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobbyack, Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Boutmans, Coene, Mme Cornet d'Elzius, MM. Co-
veliers, Daras, Mme Dardenne, MM. Desmedt, Destexhe,
Mme Dua, MM. Foret, Goris, Hatry, Jonckheer, Mme Leduc,
MM. Vautmans, Vergote et Verhofstadt.

Onthouden hebben zich :

Se sont abstenus :

MM. Anciaux, Buelens, Ceder, Loones, Mme Nelis-Van Liede-
kerke, MM. Raes, Vandenbroeke et Verreycken.

De voorzitter. — Ik verzoek de leden die zich hebben onthou-
den, de reden van hun onthouding mede te delen.

Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître
les motifs de leur abstention.

Het woord is aan mevrouw Nelis.

Mevrouw Nelis-Van Liedekerke. — Mijnheer de voorzitter, ik
ben afgesproken met mevrouw Maximus.

De voorzitter. — Wij stemmen over het amendement van de
heer Boutmans bij artikel 3.

Nous passons au vote sur l'amendement de M. Boutmans à
l'article 3.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

60 leden zijn aanwezig.

60 membres sont présents.

35 stemmen neen.

35 votent non.

17 stemmen ja.

17 votent oui.

8 onthouden zich.

8 s'abstiennent.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Neen hebben gestemd :

Ont voté non :

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Caluwé, Chan-
traine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mmes de Bethune, Delcourt-
Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hoste-
kint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mmes Merchiers, Milquet,
MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin,
Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobbyack,
Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et
Mme Willame-Boonen.

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Boutmans, Coene, Mme Cornet d'Elzius, MM. Co-
veliers, Daras, Mme Dardenne, MM. Desmedt, Destexhe,
Mme Dua, MM. Foret, Goris, Hatry, Jonckheer, Mme Leduc,
MM. Vautmans, Vergote et Verhofstadt.

Onthouden hebben zich :

Se sont abstenus :

MM. Anciaux, Buelens, Ceder, Loones, Mme Nelis-Van Liede-
kerke, MM. Raes, Vandenbroeke et Verreycken.

M. le président. — Nous passons au vote sur les amendements
de MM. Hatry et Foret à l'article 3.

Wij stemmen over de amendementen van de heren Hatry en
Foret bij artikel 3.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

60 membres sont présents.

60 leden zijn aanwezig.

35 votent non.

35 stemmen neen.

17 votent oui.

17 stemmen ja.

8 s'abstiennent.

8 onthouden zich.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non :

Neen hebben gestemd :

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Caluwé, Chan-
traine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mmes de Bethune, Delcourt-
Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hoste-
kint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mmes Merchiers, Milquet,
MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin,
Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobbyack,
Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et
Mme Willame-Boonen.

Ont voté oui :

Ja hebben gestemd :

MM. Boutmans, Coene, Mme Cornet d'Elzius, MM. Co-
veliers, Daras, Mme Dardenne, MM. Desmedt, Destexhe,
Mme Dua, MM. Foret, Goris, Hatry, Jonckheer, Mme Leduc,
MM. Vautmans, Vergote et Verhofstadt.

Se sont abstenus :

Onthouden hebben zich :

MM. Anciaux, Buelens, Ceder, Loones, Mme Nelis-Van Liede-
kerke, MM. Raes, Vandenbroeke et Verreycken.

De voorzitter. — Wij stemmen over de amendementen van de
heer Boutmans bij artikel 4.

Nous passons au vote sur les amendements de M. Boutmans à
l'article 4.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

60 leden zijn aanwezig.

60 membres sont présents.

35 stemmen neen.

35 votent non.

17 stemmen ja.

17 votent oui.

8 onthouden zich.

8 s'abstiennent.

Derhalve zijn de amendementen niet aangenomen.

En conséquence, les amendements ne sont pas adoptés.

Neen hebben gestemd :

Ont voté non :

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Caluwé, Chan-
traine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mmes de Bethune, Delcourt-
Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hoste-
kint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mmes Merchiers, Milquet,
MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin,
Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobbyack,
Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et
Mme Willame-Boonen.

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Boutmans, Coene, Mme Cornet d'Elzius, MM. Coveliers, Daras, Mme Dardenne, MM. Desmedt, Destexhe, Mme Dua, MM. Foret, Goris, Hatry, Jonckheer, Mme Leduc, MM. Vautmans, Vergote et Verhofstadt.

Onthouden hebben zich :

Se sont abstenus :

MM. Anciaux, Buelens, Ceder, Loones, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Raes, Vandenbroeke et Verreycken.

De voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heer Boutmans bij artikel 6.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de M. Boutmans à l'article 6.

Mag ik aannemen dat de vorige stemming over het vorig amendement ook geldt voor dit amendement ?

Puis-je considérer que le dernier vote sur l'amendement précédent est également valable pour cet amendement ? (*Assentiment.*)

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Wij stemmen over het amendement van de heer Coene bij artikel 9.

Nous passons au vote sur l'amendement de M. Coene à l'article 9.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

61 leden zijn aanwezig.

61 membres sont présents.

35 stemmen neen.

35 votent non.

18 stemmen ja.

18 votent oui.

8 onthouden zich.

8 s'abstiennent.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Neen hebben gestemd :

Ont voté non :

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Caluwé, Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mmes de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mmes Merchiers, Milquet, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobbyack, Urbain, Vandenberghé, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Bock, Boutmans, Coene, Mme Cornet d'Elzius, MM. Coveliers, Daras, Mme Dardenne, MM. Desmedt, Destexhe, Mme Dua, MM. Foret, Goris, Hatry, Jonckheer, Mme Leduc, MM. Vautmans, Vergote et Verhofstadt.

Onthouden hebben zich :

Se sont abstenus :

MM. Anciaux, Buelens, Ceder, Loones, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Raes, Vandenbroeke et Verreycken.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1996-1997
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1996-1997

De voorzitter. — Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heer Boutmans bij artikel 10.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de M. Boutmans à l'article 10.

Mag ik aannemen dat de vorige stemming over het vorig amendement van de heer Boutmans ook geldt voor dit amendement ?

Puis-je considérer que le dernier vote sur l'amendement précédent de M. Boutmans est également valable pour cet amendement ? (*Assentiment.*)

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de MM. Hatry et Foret tendant à insérer un article 12bis (nouveau).

Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de heren Hatry en Foret dat ertoe strekt een artikel 12bis (nieuw) in te lassen.

Puis-je considérer que le dernier vote sur les amendements précédents de MM. Hatry et Foret est également valable pour cet amendement ?

Mag ik aannemen dat de vorige stemming over de vorige amendementen van de heren Hatry en Foret ook geldt voor dit amendement ? (*Instemming.*)

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi relative au financement du projet T.G.V.

Wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het wetsontwerp betreffende de financiering van het HST-project.

Het woord is aan de heer Coene voor een stemverklaring.

De heer Coene (VLD). — Mijnheer de voorzitter, de VLD-fractie zal tegen het wetsontwerp betreffende de financiering van het HST-project stemmen.

Dit ontwerp is een schoolvoorbeeld van de oude politieke cultuur. Het is een schoolvoorbeeld van een inefficiënte en ondoorzichtige constructie waarin het voor niemand nog duidelijk is waarvoor de middelen zullen worden ingezet. De middelen van de HST kunnen immers tijdelijk voor andere doeleinden worden gebruikt.

Het ontwerp is een schoolvoorbeeld van belangenvermenging. Het binnenlands treinverkeer zal een beroep kunnen doen op middelen van de HST en zal ze pas later dienen terug te betalen. De vraag rijst wie dit alles zal controleren. Het is een schoolvoorbeeld van een gebrek aan controle door de bestaande controle-organismen zoals het Rekenhof en het Parlement. De meerderheid weigert immers de controle door het Rekenhof, nochtans wordt de burger precies nu overstelpt door een reeks schandalen en misbruiken van publieke fondsen. Aangezien de meerderheid elk amendement tot invoering van controle door het Rekenhof heeft geweigerd, zal mijn fractie tegen dit ontwerp stemmen. (*Applaus.*)

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Boutmans voor een stemverklaring.

De heer Boutmans (Agalev). — Mijnheer de voorzitter, mijn fractie zal eveneens tegen dit ontwerp stemmen. Wij vrezen dat met dit ontwerp de onderzoekscommissie over de evidente oplichterij die onder het mom van een ingewikkelde constructie wordt ingevoerd, wordt voorbereid voor omstreeks het jaar 2015. (*Applaus.*)

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Loones voor een stemverklaring.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de voorzitter, ook mijn fractie heeft haar redenen om tegen dit ontwerp te stemmen.

Aanvankelijk werd overeengekomen dat het HST-project enerzijds zelfbedruipend zou zijn en anderzijds dat het het binnenlands spoorverkeer zou aanzwengelen. Geen van beide doelstellingen werd verwezenlijkt. (*Applaus.*)

De voorzitter. — Wij gaan over tot de stemming.

Nous passons au vote.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan over het wetsontwerp in zijn geheel.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

61 leden zijn aanwezig.

61 membres sont présents.

35 stemmen ja.

35 votent oui.

25 stemmen neen.

25 votent non.

1 onthoudt zich.

1 s'abstient.

Derhalve is het wetsontwerp aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Aangezien wij dit ontwerp ongewijzigd hebben aangenomen, wordt de Senaat geacht beslist te hebben dit wetsontwerp niet te amenderen. Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden met het oog op de koninklijk bekrachtiging.

Étant donné que le Sénat a adopté ce projet sans aucune modification, il est censé avoir décidé de ne pas l'amender. Le projet sera renvoyé à la Chambre des représentants en vue de la sanction royale.

Ja hebben gestemd:

Ont voté oui:

M. Bourgeois, Mme Bribosia-Picard, MM. Caluwé, Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mmes de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Lallemand, Mahoux, Mmes Merchiers, Milquet, MM. Moens, Mouton, Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobbyack, Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, M. Weyts et Mme Willame-Boonen.

Neen hebben gestemd:

Ont voté non:

MM. Anciaux, Bock, Boutmans, Buelens, Ceder, Coene, Mme Cornet d'Elzius, MM. Coveliers, Daras, Mme Dardenne, MM. Desmedt, Destexhe, Mme Dua, MM. Foret, Goris, Hatry, Jonckheer, Mme Leduc, MM. Loones, Raes, Vandenbroeke, Vautmans, Vergote, Verhofstadt et Verreycken.

Onthouden heeft zich:

S'est abstenue:

Mme Nelis-Van Liedekerke.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De voorzitter. — Collega's, het voorstel van resolutie dat tijdens onze vergadering van deze namiddag in overweging werd genomen heeft een actueel karakter en de indiener heeft om de dringende behandeling ervan verzocht. Het werd verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden. Mag ik de commissie verzoeken dit voorstel een spoedbehandeling te verzekeren?

Dames en heren, het bureau stelt voor aanstaande week de volgende agenda voor.

Donderdag 13 maart 1997 om 15 uur.

1. Inoverwegingneming van voorstellen.

2. Mondelinge vragen.

3. Pro memorie: Wetsontwerp tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Vanaf 16.30 uur:

a) Naamstemmingen over het geheel van het afgehandelde wetsontwerp;

b) Geheime stemming over de voordracht van een dubbeltal voor een openstaand ambt van raadsheer in het Hof van Cassatie.

Le bureau propose pour la semaine du 10 mars 1997 l'ordre du jour suivant.

Jeudi 13 mars 1997 à 15 heures.

1. Prise en considération de propositions de loi.

2. Questions orales.

3. Pour mémoire: Projet de loi modifiant les lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973.

À partir de 16 heures 30:

a) Votes nominatifs sur l'ensemble du projet de loi dont la discussion est terminée;

b) Scrutin pour la présentation d'une liste double pour une place vacante de conseiller à la Cour de Cassation.

Le Sénat est-il d'accord sur cet ordre des travaux?

Is de Senaat het eens met deze regeling van de werkzaamheden? (*Instemming.*)

Il en est donc ainsi décidé.

Dan is hiertoe besloten.

PROJET DE LOI SUR LA COOPÉRATION INTERNATIONALE EN CE QUI CONCERNE L'EXÉCUTION DE SAISIES ET DE CONFISCATIONS (ÉVOCATION)

Vote

WETSONTWERP BETREFFENDE DE INTERNATIONALE SAMENWERKING INZAKE DE TENUITVOERLEGGING VAN INBESLAGNEMINGEN EN VERBEURDVERKLARINGEN (EVOCATIE)

Stemming

M. le président. — Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi sur la coopération internationale en ce qui concerne l'exécution de saisies et de confiscations.

Wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het wetsontwerp betreffende de internationale samenwerking inzake de tenuitvoerlegging van inbeslagnemingen en verbeurdverklaringen.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

61 membres sont présents.

61 leden zijn aanwezig.

Tous votent oui.

Allen stemmen ja.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het wetsontwerp aangenomen.

Il sera renvoyé, tel qu'amendé par la commission, en vue de la sanction royale, à la Chambre des représentants.

Het door de commissie geamendeerde ontwerp zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden teruggezonden met het oog op de koninklijke bekrachtiging.

Ont pris part au vote :

Aan de stemming hebben deelgenomen :

MM. Anciaux, Bock, Bourgeois, Boutmans, Mme Bribosia-Picard, MM. Buelens, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Ceder, Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Coene, Mme Cornet d'Elzuis, MM. Coveliers, Daras, Mmes Dardenne, de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Desmedt, Destexhe, D'Hooghe, Mme Dua, MM. Erdman, Foret, Goris, Happart, Hostekint, Hotyat, Jonckheer, Lallemand, Mme Leduc, MM. Loones, Mahoux, Mmes Merchiers, Milquet, MM. Moens, Mouton, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Nothomb, Olivier, Pinoie, Poty, Raes, Santkin, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobback, Urbain, Vandenberghe, Vandembroeke, Mme Van der Wildt, MM. Vautmans, Vergote, Verhofstadt, Verreycken, Weyts et Mme Willame-Boonen.

VOORSTELLEN

Inoverwegingneming

Mededeling van de voorzitter

PROPOSITIONS

Prise en considération

Communication de M. le président

De voorzitter. — Er werden geen opmerkingen gemaakt betreffende de inoverwegingneming van de voorstellen waarvan sprake bij het begin van onze vergadering. Ik veronderstel dus dat de Senaat het eens is met de voorstellen van het bureau.

Aucune observation n'ayant été formulée quant à la prise en considération des propositions dont il a été question au début de la séance, puis-je considérer qu'elles sont renvoyées aux diverses commissions compétentes ? (*Assentiment.*)

Dan zijn de voorstellen in overweging genomen en naar de aangeduide commissies verwezen.

Ces propositions sont donc prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées.

De lijst van die wetsvoorstellen, met opgave van de commissies waarnaar ze zijn verwezen, verschijnt als bijlage bij de *Parlementaire Handelingen* van vandaag.

La liste des propositions de loi, avec indication des commissions auxquelles elles sont renvoyées, paraîtra en annexe aux *Annales parlementaires* de la présente séance.

Mesdames, messieurs, notre ordre du jour est ainsi épuisé.

Onze agenda voor vandaag is afgewerkt.

Le Sénat se réunira le jeudi 13 mars 1997 à 15 heures.

De Senaat vergadert opnieuw op donderdag 13 maart 1997 om 15 uur.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

(*La séance est levée à 17 heures.*)

(*De vergadering wordt gesloten om 17 uur.*)

ANNEXE — BIJLAGE

Prise en considération — Inoverwegingneming

Liste des propositions prises en considération :

A. Propositions de loi :

Modifiant la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence, en vue d'accorder une allocation de logement aux bénéficiaires d'un revenu minimal (de Mme Cantillon et consorts);

— Envoi à la commission des Affaires sociales.

Modifiant les articles 368 à 371 du Code pénal, relatifs à l'enlèvement des mineurs (de M. Verreycken);

— Envoi à la commission de la Justice.

Modifiant la loi du 7 juillet 1969 déterminant le cadre du personnel des cours et tribunaux du travail (de M. Moens et Mme Maximus).

— Envoi à la commission de la Justice.

Lijst van de in overweging genomen voorstellen :

A. Wetsvoorstellen :

Tot wijziging van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum, met het oog op toekenning van een huisvestingstoelage voor de minimuminkomens (van mevrouw Cantillon c.s.);

— Verzending naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Tot wijziging van de artikelen 368 tot 371 van het Strafwetboek, betreffende de ontvoering van minderjarigen (van de heer Verreycken);

— Verzending naar de commissie voor de Justitie.

Tot wijziging van de wet van 7 juli 1969 tot vaststelling van de personeelsformatie van de arbeidshoven en -rechtbanken (van de heer Moens en mevrouw Maximus);

— Verzending naar de commissie voor de Justitie.

B. Proposition :

Instituant une commission d'enquête parlementaire chargée d'examiner les réseaux pédophiles en Belgique et leurs relations internationales (de Mme Lizin et consorts).

— Envoi à la commission de la Justice.

B. Voorstel :

Houdende instelling van een parlementaire commissie voor onderzoek naar netwerken van pedofielen in België en hun betrekkingen met buitenlandse netwerken (van mevrouw Lizin c.s.).

— Verzending naar de commissie voor de Justitie.

C. Proposition de résolution :

Relative à la délocalisation et à la perte d'emplois à l'intérieur de l'Union européenne, plus particulièrement le cas de Renault Vilvorde (de M. Anciaux).

— Envoi à la commission des Affaires sociales.

C. Voorstel van resolutie :

Betreffende de delokalisatie en het verlies aan banen binnen de Europese Unie, meer bepaald in zake Renault-Vilvorde (van de heer Anciaux).

— Verzending naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.